

Nr 3, 1998 årgång 35

50:- inkl moms

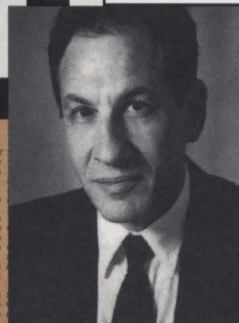
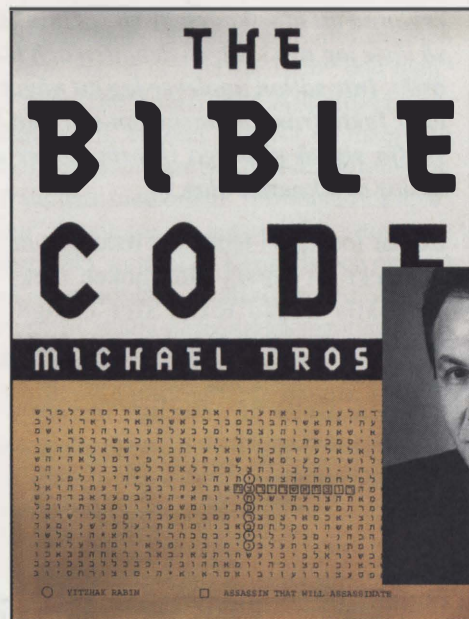
Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

*Finns en kod med dolda budskap
inlagd i Bibeln?*

*Ja, det menar bland andra
ett par israeliska forskare.*

*Men kritiker ruskar på huvudet
och menar att det rör sig om
ett naturligt fenomen.*

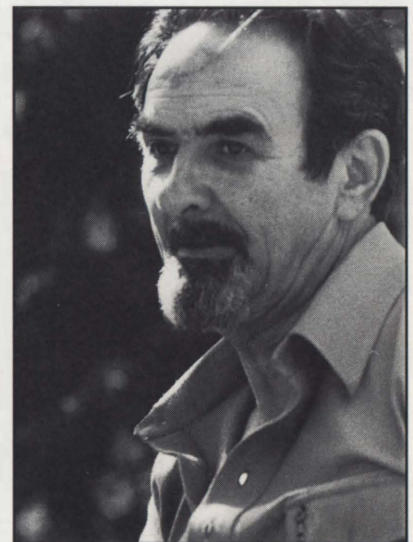

**Författaren
Michael Drosnin**

**Lilly Gardeby
omstridd andlig lärare**

**Anthony Damiani
förespråkare för
Paul Bruntons
filosofi**

**Är mystik vetenskap? av Kerstin Stina Carlsson. En sällsam historia av Solveig Almqvist.
Fallet Karin av Rolf Ejvegård. Deltog Donald H. Menzel i hemlig UFO-forskning? av Håkan Eriksson.
Sökarnyheter, bokrecensioner, insändare samt de tre bästa vägarna.**

SÖKAREN
Adress Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128
Hemsida på Internet www.sokaren.se

Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

ISSN 0038-0504

Tankens fallgropar

Det är lätt gjort att bli övertygad om något, på vad man själv tycker är goda grunder. Men grunderna kan vara bräckligare än man först inser. Vad gäller upptäckten av "bibelkoden" läste jag ett (av flera) inlägg på Internet, där en man menade att envar som utan fördomar, ärligt och uppriktigt studerar saken, måste erkänna att bibelkoden är ett faktum. Jag var beredd att hålla med honom. Men så läste jag nya inlägg i debatten och blev tveksam, ja, jag kom att luta åt motsatt åsikt. Inte sällan upplever jag att något verkar väldigt säkert – tills nya uppgifter eller fakta framkommer, som stör den bild jag hade. Så: det är klokt att försöka skaffa sig så allsidiga informationer som möjligt, inte grunda sig på enstaka källor av liknande slag.

Ett par forskare i Israel har redovisat en upptäckt att Första Moseboken tycks innehålla kodad text i stor mängd, inskriven för 3 000 år sedan, där världshändelser ända fram till vår tid finns nämnda. Detta är naturligtvis ytterst märkligt, och upptäckten har spritts över världen genom den amerikanske journalisten Michael Drosnins bästsäljare *The Bible Code*.

Om upptäckten av koden står sig inför noggrann kritisk granskning, får den nog betecknas som det viktigaste vetenskapliga framsteget hittills. Men kritiker gör gällande att "koden" endast är ett naturligt statistiskt fenomen, som man med hjälp av datorer kan hitta i all text.

Är mystik vetenskap? Det är rubriken på en artikel av Kerstin Stina Carlsson, där hon pekar på att mystiker i olika tider och kulturer säger liknande saker om verkligheten, exempelvis att vi människor har ett heligt inre, att vi alla är en del av gudomligheten. Man kan också ställa frågan: ger mystiken en sann bild av verkligheten?

Solveig Almqvist, som är doktor i religionshistoria, berättar om en underlig upplevelse av paranormal karaktär. Hur skall den förklaras? Antyder den mystiska, okända dimensioner av verkligheten? Att svaret kan vara ja, gör det hela spännande.

Jonas Bernholm skildrar ingående en trosgrupp kring Lilly Gardeby. Det är tveksamt om man skall införa avslöjande, nedsättande reportage om en så liten grupp som det här är fråga om, men Gardebygruppen har redan fått en negativ publicitet i ganska många reportage i tidningar och tidskrifter och i ett par TV-

program, och under åren har cirka 500 personer haft nära kontakt med Lilly Gardeby. Mot den bakgrunden kan det vara berättigat att låta en av dem som tillhört gruppen, men hoppat av, berätta om den.

Anna Bornstein, som framhåller Paul Brunton som en viktig tänkare, har lämnat oss en redogörelse för ett samtal med Anthony Damiani, som var en av Paul Bruntons främsta elever. Där berörs djupa, och svåra, tankar om verkligheten. Kanske ligger de den yttersta sanningen nära. Håkan Eriksson skriver om professor Donald H. Menzel, som var en av de främsta UFO-kritikerna, och Rolf Ejvegård om ett litterärt plagiat.

SM

Arthur J. Deikman, som är psykiater i San Francisco och universitetslärare, har forskat i meditation, förändrade medvetandetillstånd och mystik. Han har skrivit boken *Det observerande självet, som är en av källorna till Kerstin Stina Carlssons artikel "Är mystik vetenskap?"*.

Finns det dolda budskap i Bibeln?

Tre israeliska forskare vid Hebrew University i Jerusalem, Doron Witztum, Eliyahu Rips, och Yoav Rosenberg, har gjort en överraskande upptäckt som de redovisat i den respekterade tidskriften *Statistical Science* 1994. De har funnit att i den hebreiska originaltexten av Bibeln (Gamla testamentet) finns en kodad skrift inlagd! Genom att utesluta alla mellanrum och skiljetecken i texten, så att den blir en enda lång sammanhängande bokstavsrad – så som det sägs att den ursprungliga skriften en gång sett ut – och sedan hoppa över ett bestämt antal tecken i olika riktningar i texten, kan man läsa uppgifter om historiska händelser ända fram till vår egen tid! Den dolda texten skulle ha legat där sedan skrifternas tillkomst för omkring 3000 år sedan. Det rör sig om en enkel kod, men den har inte kunnat knäckas förrän nu, med hjälp av datorprogram.

Dr Eliyahu Rips, som är matematiker, anser att koden finns i Bibeln med 99,998 procents säkerhet.

Den amerikanske journalisten Michael Drosnin, tidigare vid *Washington Post* och *Wall Street Journal*, som är ateist av judisk härkomst, fick höra talas om koden och beslöt sig för att göra en undersökning. Han lärde sig hebreiska och ägnade fem år åt saken. Sin slutrapport ger han i boken *The Bible Code* (Simon & Schuster, 1997). Boken har väckt stor uppmärksamhet och blivit en världsbästsäljare.

I den till synes kodade texten nämns en lång rad personer och händelser – hundratal, kanske tusentals, ingen vet ännu. Napoleon finns med, liksom den ekonomiska depressionen, som började 1929, andra världskriget med Roosevelt, Churchill, Sta-

lin och Hitler – den senare illsammans med orden "nazist och fiende" och "ond man" – månlandningen med Armstrongs berömda ord, ett litet steg för en människa men ett stort steg för mänskligheten, Watergate med orden "president fick sparken", förintelsen av judarna, Hiroshima och året 1945, mordet på Kennedy och namnet på hans mördare, Gulfkriget med Saddam Hussein, ja alla större världshistoriska händelser, och även en del mindre. Uppfinnare och deras uppfinningar nämns också –

Redan Isaac Newton trodde att Bibeln innehöll dold, kodad information. I Bibeln berättas nämligen om en förseglad skrift, som skall bli synlig i de yttersta dagarna. Newton lärde sig hebreiska och ägnade en stor del av sin tid åt att försöka finna den hemliga skriften – men han lyckades inte. Först i nutiden, i datorernas tid, har det varit möjligt att knäcka koden och få tillgång till texten. Det synes alltså som om den skrivits för att kunna upptäckas med hjälp av datorer i vår tid.

Den dolda skriften kan naturligtvis inte finnas där, egentligen – den beskriver ju händelser som inträffat långt efter det att Mose på Sinai berg mottog Moseböckerna från Gud. Men matematiker vid Harvard, Yale och Hebrew University har bekräftat att skriften existerar. Det finns tydligen en hemlig kod i Bibeln, säger de.

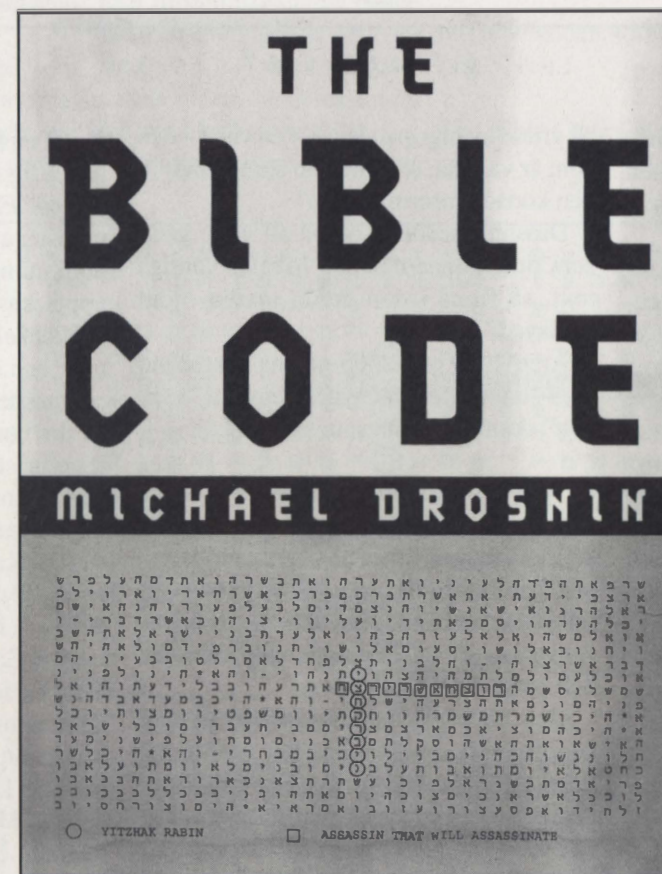
Händelserna och personerna beskrivs kortfattat men exakt. Det är inget mångtydigt som hos Nosstradamus.

Drosnin skriver i *The Bible Code* att han kollat allting i sin egen dator i det han använt två olika program, bland annat det som dr Rips har använt.

Drosnin själv fann i den kodade texten bl a Yitzhak Rabins namn och korsat med detta orden mördare och mörda samt det hebreiska året 5755 (1995-1996). Han varnade premiärministern, eftersom namnen Anwar Sadat, John och Robert Kennedy finns nämnda

i Bibeln på samma sätt, med även mördarnas namn nämnda. Den 4 november 1995 bekräftades texten genom mordet på Rabin. Man hittade då också i den kodade texten namnet på hans mördare, Amir.

Mordet skingrade alla tvivel som Michael Drosnin hade. Nu visste han att Bibeln berättade sanningen.

Edison, Marconi, bröderna Wright och så vidare, liksom konstnärer som Homeros, Shakespeare, Rembrandt, Picasso, Beethoven och Mozart. Newton nämns – hans namn korsas av ordet "gravitation". Einstein är med – hans namn är korsat av orden "en ny och utomordentlig förståelse". Detta var bara ett litet urval.

ג ר ש א ת ה א ד מ ו י ש כ נ מ ק ד מ ל ג נ ע ד נ א ת ה כ ר ב י מ ו א ת ל ה ט
פ נ י ב ד ו ר ה ז ה מ כ ל ה ב ה מ ה ט ה ו ר ה ת ק ח ל כ ש ב ע ש ב ע א
כ א ו ב נ י ר ע מ ש ב א ו ד ד נ ו כ ו ש י ל ד א ת נ מ ר ד ה ו א ה ח ל ל ה
מ ש ק ה ל פ נ י ש ח ת י - ו ה א ת ס ד מ ו א ת ע מ ר ה כ ג נ י - ו ה כ א ר צ
מ ג ר י כ א ת כ ל א ר צ כ נ ע נ ל א ח ז ע ו ל מ ו ה י י ת י ל ה מ ל א * ה
ל נ א א # א נ י ה נ ה נ א מ צ א ע ב ד כ ה נ ב ע י נ י כ ו ת ג ד ח ס ד כ א ש
ד א ש ר א מ ר א ל י כ ו י ש כ מ א ב ר ה ב ב ק ר ו י ח ב ש א ת ח מ ר ו ו י
מ ע ל ג מ ל י מ ע ל ה ע י נ ו י א מ ר ב ו א ב ר ו כ י - ו ה ל מ ה ת ע מ ד
ר א ח ת י ה ו א כ י י ר א י א מ ר א ש ת י פ נ י ה ר ג נ י א נ ש י ה מ ק ו מ
ח ת א מ ל ק ח י ע ק ב א ש ה מ ב נ ו ת ת ח ת כ א ל ה מ ב נ ו ת ה א ר צ ל מ ה ל
י ל ו ש ש ה ב נ י מ ו ת ה א א ת ש מ ו ז ב ל ו נ ו א ח ר י ל ד ה ב ת ו ת ק
ד ב י נ י ו ב י נ כ ו י י מ ר ל ב נ י ע ק ב ה נ ה ג ל ה ז ה ו ה נ ה מ
א א ח ר ה נ ע ר ל ע ש ו ת ה ד ב ר כ י כ י ח פ צ ב ב ת י ע ק ב ו ה ו א נ כ ב ד מ
ש מ א ש ת ו מ ה י ט ב א ל ב ת מ ט ר ד ב ת מ י ז ה ב ו א ל ש מ ו ת א ל ו פ
ב י ד ו ו י מ צ א י ו פ ח נ ב ע י נ ו י ש ר ת א ת ו י פ ק ד ה ו ע ל
ב ע ג ד ו ל ב כ ל א ר צ מ צ מ ו ק מ ו ש ב ע ש נ י ר ע ב א ח ר י ה נ ו נ
ר ה ע ו ד א ב י כ מ ח י ה י ש ל כ מ א ח ו נ ג ד ל ו ע ל פ י ה ד ב ר י מ ה א
מ א ת י ה נ ה כ י ה א * ה י מ ו י ש י מ נ י ל א ב ל פ ר ע ה ו ל א ד ו נ ל כ
מ ק נ ה ה ב ה א ל א ד נ י ל א נ ש א ר ל פ נ י א ד נ י ב ל ת י א מ ג ו י
פ ר ע ה ל א מ ר א מ נ א מ צ א ת י ח נ ב ע י נ י כ מ ד ב ר ו נ א ב א ז נ י פ
ה י א ב ר ה מ א * ה י צ ח ק ו א * ה י ע ק ב ו י ס ת ר מ ש ה פ נ י ו כ י
ח ה ל י - ו ה ו ע ת ה ל כ ו ע ב ד ו ו ת ב נ ל א י נ ת נ ל כ מ ו ת כ נ ל ב נ
ר ו י א מ ר כ ד ב ר כ ל מ ע נ ת ד ע כ י א י נ כ י - ו ה א * ה י נ ו ו ס ר נ

○ PRESIDENT KENNEDY

□ TO DIE

◇ DALLAS

Ur "The Bible Code"

Bevisen finns i boken, där texten avbildas, skriven med hebreiska bokstäver, men den kan ju endast läsas av dem som förstår hebreiska.

Liknande hemliga ord påträffas inte i andra skrifter, meddelar Drosnin. De israeliska forskarna gjorde en undersökning av den hebreiska översättningen av Tolstojs roman *Krig och fred* samt två andra böcker, och Drosnin kollade Dostojevskijs *Brott och straff*. Där fanns inga dolda budskap.

Avgörande för att en kod skall bli synlig är hur många bokstäver som varje rad innehåller, eftersom koden (ordmellanrummen) räknas än uppåt, än nedåt och än åt sidan. Drosnin meddelar att varje gång som raderna omarrangeras, framträder nya kodade meddelanden.

Men framtiden? Har bibelkoden något att säga om framtiden? Ja, den kodade texten talar om en atomkatastrof och samtidigt ett världskrig. Det verkar som om Israel kommer att angripas. Jerusalem nämns i sammanhanget. Året 1996 utpekade som ändens tid. Drosnin trodde också att något skulle hända då. Men sedan upptäckte han att vid varje tillfälle då avgörande händelser i den yttersta tiden nämns i den kodade texten, så finns i närheten ordet "delayed" (uppskjutet). Den yttersta tiden har alltså ständigt skjutits upp,

på grund av ingripanden av "en vän" – och vem är vännen, om inte den som skrivit in den kodade informationen?

Drosnin meddelar också att varje gång som tidens ände nämns i Bibelns vanliga text, så finns i den dolda texten ordet "delayed".

Åren 2000 och 2006 nämns i samband med slutet. Men det synes som om "vännen" skjuter upp det som skulle ske...

Om bibelkoden är en verklighet, då framstår upptäckten av den som det kanske viktigaste som hänt inom vetenskapen hittills. Koden antyder att universum inte bara är ett slumpens verk, som dagens vetenskap gärna förkunnar, utan att tanke och planering ligger bakom.

Men Michael Drosnin tror inte att man kan få kunskap om framtiden genom Bibelns kodade text. Han tror inte att framtiden är bestämd, utan att det finns flera möjliga val. Den dolda texten kan vara en varning till nutidens människor, menar han.

Även Rips och Witztum poängterar att man inte kan förutsäga framtiden utifrån den kodade skriften. Detta beror bland annat på att de olika orden saknar syntaktiskt samband. De är relaterade men fristående från varandra, så deras samband kan tolkas på olika sätt.

Men kan det trots allt finnas en naturlig förklaring till det som tycks vara en kod? Flera kritiker har gjort gällande att mönster av det här slaget alltid uppstår genom slumpen i en större textmassa. De kan upptäckas med hjälp av datorprogram.

Michael Drosnin har utmanat dessa kritiker och sagt att om de kan visa upp text om mordet på Rabin inkodad i Moby Dick, så skall han tro på dem. Tydligt var han absolut säker på att ingen hemlig skrift kunde finnas i Herman Melvilles roman. Men en australiensisk matematiker, Brendan McKay, har kört Melvilles klassiker i en jättedator och lyckats hitta mordet på Rabin – liksom morden på bland andra Indira Gandhi, Abraham Lincoln, Leo Trotsky, John Kennedy och Martin Luther King samt prinsessan Dianas död – på liknande sätt som de israeliska forskarna och Michael Drosnin funnit de dolda texterna i Bibeln! McKay har för övrigt också funnit Michael Drosnins död i till synes kodad text – med upplysningen att han kommer att dö genom att en spik drivs genom hans hjärta!

Brendan McKay menar att allt detta naturligtvis är slumpvis uppkomna ordföljder.

McKay och hans meningsfränder har visat att en stor mängd meningsfulla kombinationer kan påträffas till synes

kodade i vanliga texter. Detta fenomen erkänner Witztum i ett uttalande och understryker att det gäller att använda en metod som kan skilja slumpens kombinationer från de oförklarliga.

Att det finns oförklarliga koder i Bibeln är Witztum övertygad om. Han berättar om ett experiment som de gjort. De sökte med datorns hjälp ordet Auschwitz och andra ord med anknytning till dödsläget och fann till sin överraskning att de andra orden genomgående påträffades i närheten av ordet Auschwitz.

En del av debatten om bibelkoden finns redovisad på Internet: <http://cs.anu.edu.au/~bdm/dilugim/torah.html>.

En rad matematiker och andra vetenskapare har tagit ställning mot bibelkoden och förklarat att det som dr Witztum och hans kolleger har funnit, bara är ett lustigt naturligt fenomen utan djupare betydelse.

Det påpekas av kritiker att de ord, som antas ha ett samband, inte är grammatiskt förbundna med varandra och inte arrangerade på ett sådant sätt att de till-

sammans utgör en meningsfull helhet. De framstår bara som individuella ord i närheten av varandra.

Fysikern David E. Thomas har i *Skeptical Inquirer*, november-december 1997, redovisat hur han funnit att olika ord kan påträffas till synes kodade i stor mängd i olika slags texter. Ibland korsas de av andra ord, som har anknytning till de första. Bland annat skriver Thomas att han med datorns hjälp har funnit ordet UFO 5.812 gånger till synes kodat i Första Moseboken, och dussintals av dessa korsar det till synes kodade ordet Roswell eller förekommer i dess närhet. Thomas letade också efter orden Hitler och nazi tillsammans i den engelska översättningen av *Krig och fred*, och han fann ett halvt dussin ställen där dessa ord förekommer nära varandra.

Den vetenskapliga debatten

WITH QUICK SHORT SWAYING STEPS SHE
ESS SAT DOWN NONAS OF ANEARTHESILV
HERSELF AND TO ALL AROUND HER I HAV
R BAG AND ADDRESSING ALL PRESENT M
CKONMESHEDDED TURNING TO HERHO
PTION AND JUST SEE HOW BADLY I AM DR
WAISTED LACETRIMMED DAINTY GRAY
REAST SOYE 2 TRANQUILLELISEYOUW
NNAPAVLOV NAYOUKNOWSAIDTHEPRI
TURNING TO A GENERAL MY HUSBAND IS
LMEWHATTH 15 WRETCHEDWARISFOR
ITINGFORANANSWERSHETURNEDTOS
ELIGHTFULWOMANTHISLITTLEPRIN
THENEXTARRIVALSWASASTOUTTHEAV
ACLESTHELIGHTCOLOR EDBREECHES
ROWNDRESSCOATTHISSTOUTYOUNGM
LKNOWNGRANDEEOFCATHERINESTIM

I romanen Krig och fred kan kombinationen Hitler och nazi påträffas flera gånger. Ur Skeptical Inquirer november-december 1997, en artikel av David E. Thomas.

om bibelkoden kommer säkert att fortsätta. Till slut klarnar..

The Bible Code skall komma i en svensk översättning.

SM

י כ ל ה ע ד ה ו י ס מ כ א ת י ד י ו ע ל י ו י צ ו ה ו כ א ש ר ד ב ר י - ו
א ו א ל מ ש ה ו א ל א ל ע ז ר ה כ ה נ ו א ל ע ד ת ב נ י י ש ר א ל א ת ה ש ב
ו י ח נ ו ב א ל ו ש ו י ס ע ו מ א ל ו ש ו י ח נ ו ב ר פ י ד מ ו ל א ה י ה ש
ד ב ר א ש ר צ ו ה י - ו ה ל ב נ ו ת צ ל פ ח ד ל א מ ר ל ט ו ב ב ע י נ י ה מ
א ו כ ל ע מ ו ל מ ח מ ה י ה צ ה ו י ת נ ה ו י - ו ה א * ה י נ ו ל פ נ י נ
ש מ ש ל נ ס ש מ ה ר ה צ ה א ש ה צ ה א ש ה צ ה א ש ה צ ה א ש ה צ ה א ש
פ נ י ה מ ו ג מ א ת ה צ ר ע ה י ש ח י - ו ה א * ה י כ ב מ ע ד א ב ד ה נ ש
א * ה י כ ו ש מ ר ת מ ש מ ר ת ו ח ק ת י ו מ ש ש פ ט י ו מ צ ו ת י ו כ ל
א * ה י כ ה מ ו צ י א כ מ א ר צ מ צ ר י מ מ ב י ת ע ב ד י מ ו כ ל י ש ר א ל
ה א י ש א ו א ת ה א ש ה ו ס ק ל ת מ ב א ב נ י מ ו מ ת ו ע ל פ י ש נ י מ ע ד
ח ל ו נ נ ש ו ה כ ה נ י מ ב נ י ל ו י כ י ב מ ב ח ר י - ו ה א * ה י כ ל ש ר
כ ח ט א ל א י ו מ ת ו א ב ו ת ע ל ב נ י מ ו ב נ י מ ל א י ו מ ת ו ע ל א ב ו
פ ר י א ד מ ת כ ש ג ר א ל פ י כ ו ע ש ת ר ת צ א נ כ א ר ו ר א ת ה ב ב א כ ו
ל ו כ כ ל א ש ר א נ כ י מ צ ו כ ה י ו מ א ת ה ו ב נ י כ כ ל ל ב כ ו ב כ
ז ל ת י ד ו א פ ס ע צ ו ר ו ר ו ע ז ו ב ו א מ ר א י א * ה י מ ו צ ו ר ח ס י ו ב

○ YITZHAK RABIN

□ ASSASSIN THAT WILL ASSASSINATE

ו י פ ת ח נ ח א ת ח ל ו נ ה ת ב ה א ש ר ע ש ה ו י ש ל ח א ת ה ע ר ב ו י צ א
ו ב ג ד ל ל ב ש ו י ש ב ת י ב ש ל ו מ א ל ב י ת א ב י ה י ה י - ו ה ל י ל א
ש ל ח א ת ח א ח י ו י ל ו י א מ ר א ל ה מ א ל ת ר ג ז ו ב ד ר כ ו י י ע ל
ת ע ש ה פ ל א נ ט י ת י מ י נ כ ת ב ל ע מ ו א ר צ נ ח י ת ב ח ס ד כ ע מ ז ו
ר ד ת ו מ נ ה ר ה מ ש ה ל א י ד ע כ י ק ר נ ע ו ר פ נ י ו ב ד ב ר ו א ת ו
ה ל א ה פ כ ה נ ע א ת ע י נ ו ו ה נ ג ע ל א פ ש ה ט מ א ה ו א ב א ש ת ש ר
ג ר ש נ י א ח ר י מ ש כ נ י ח נ ו י מ ה ו י ש ו י ת א ת א פ ש ה ט מ א ה ו א ב א ש
ל ק ח א ז ו ב ו ט ב ל ב מ י מ א י ש ט ה ו ר ו ה ז ע ל ה א ל ו ע ל כ ל ה
ו י ק צ פ ו ש ב ע א מ ר א מ י ר א ה א י ש ב א נ ש י מ א ה א ל ה ד ו ר ה
ת א ת כ ל ז כ ו ר ה ל פ י ח ר ב ר ק ה נ ש י מ ו ה ט פ ו ה ב ה מ ו כ ל א ש

○ WATERGATE

□ WHO IS HE? PRESIDENT, BUT HE WAS KICKED OUT

Ur "The Bible Code"

Är mystik vetenskap?

Av Kerstin Stina Carlsson

Är mystik en vetenskap? Det anser Arthur J. Deikman i sin bok *Det observerande självet* (Natur och Kultur 1986). Skälet till den slutsatsen är att mystiker i olika tider och inom olika traditioner har sagt anmärkningsvärt lika saker, som till exempel att det finns en väg för var och en av oss som leder fram till en insikt att vi alla har ett heligt inre, att vi alla, var och en av oss, är en del av gudomligheten.

Vetenskapen sägs arbeta i enlighet med en metod som har tre grundläggande steg: man observerar, drar slutsatser utifrån observationerna och testar sedan slutsatserna mot vad de får för följder. Mystiken skiljer sig från vetenskapen genom att mystikerna till största delen använder sig av privata data. Den västerländska vetenskapen har vänt sin uppmärksamhet *ut* mot världen, medan mystikerna har vänt sig *inåt*, mot sitt eget inre. *Den forskande mystikern använder sig själv som försöksperson och sitt eget medvetande som data.*

För den som är förankrad i den västerländska vetenskapliga traditionen är det naturligtvis svårt att bedöma de slutsatser som dragits inom den mystiska traditionen, men för andra kan dessa slutsatser leda till stora insikter och vara en hjälp på vägen. Kanske kan det så småningom också leda fram till ett erkännande av att "den mystiska traditionen är en disciplin som grundar sig på *erfarenheten* och har till syfte att vinna kunskap om *verkligheten*. Att denna vetenskap är subjektiv innebär inte att den är ovetenskaplig, för även inom etablerad vetenskap innefattar nya upptäckter subjektiva och icke-rationella element [...]. Mystiken är i själva verket, trots sin skenbara irrationalitet, grundad på en disciplinerad hängivelse till sanningen och är därmed också en

vetenskap i ordets ursprungliga bemärkelse". (Citat från *Det observerande självet*.)

Med det perspektivet på en mystikers erfarenheter som sant vetenskapliga kunde t. ex. kritiken mot Carl Gustav Jung och tvivlet på hans vetenskaplighet¹⁾ tystna och hans, på egen erfarenhet grundade, djupa insikter om människan och hennes möjligheter till individuation (personlig och andlig utveckling) erkännas och ges det värde de är förtjänta av. Att Carl Gustav Jung förutom att vara skicklig läkare också var mystiker kan ingen, som läst hans skrifter, sväva i tvivelsmål om.

Deikman skriver också att man inte bör blanda samman den mystiska traditionen med religionen. Mystiken klarar sig utan religionen medan en religion utan mystik borde vara en omöjlighet, eftersom alla religioner har sitt upphov i deras grundares mystiska erfarenheter. Följaktligen borde det vara varje sann religions huvuduppgift att hjälpa människor till insikt om deras heliga inre, deras del i det gudomliga. Ordet religion kommer också från det latinska ordet *religare* som betyder binda samman eller återknyt, vilket kan tolkas som ett sammanbindande med eller ett återknytande till vårt gudomliga ursprung. Denna sanning är vanligtvis mycket förborgad inom de etablerade religionerna, speciellt inom den kristna traditionen. Ändå är vår bibel full av mystiska erfarenheter, både i Gamla och i Nya testamentet. Som exempel kan nämnas Moses och den brinnande busken i Gamla testamentet och Paulus livsförändrande upplevelse under hans färd mot Damaskus i Nya testamentet.

I boken *The Coming of the Cosmic Christ* av Matthew Fox²⁾ finns ett mycket intressant kapitel som handlar om mystik. I den boken liksom i andra

som Fox skrivit försöker han på alla sätt att avmystifiera mystiken och ge en sann bild av den, för mycket av det vi idag betraktar som mystik är inte sann mystik utan vad Fox kallar "pseudomystik". Fox säger också att det lättaste sättet att skilja sann mystik från pseudomystik är att följa Jesu råd: "Av deras frukt skall du känna dem."

Fox tycker att det brådskar med denna avmystifiering, för om vi kunde se på varandra ur en mystikers perspektiv och uppnå mystikernas känsla av enhet med allt och delaktighet i allt, skulle en världsvid förändring mot större solidaritet med alla varelser kunna komma till stånd. Med alla varelser menar då Fox inte enbart de tvåbenta utan också de fyrbenta och bevingade varelserna.

En sådan mystik medvetenhet skulle också få till följd solidaritet mellan religionerna, då man i stället för att understryka skillnaderna kunde lära av den visdom³⁾ som finns inom varje religion. För som mystikern mästare Eckhart har sagt, är det religionerna och naturen som bär och förmedlar visdomen.

Vad är då autentisk mystik? Fox förklarar att den motstår varje försök till analys. Orsaken till detta är att mystik är en erfarenhet för den högra hjärnhalvan.⁴⁾ Att det finns *verkligheter* som motstår varje definitionsförsök, är mycket goda nyheter, menar Fox. Mystiken är bortom all kontroll, även mystikernas, och det finns inte en enda definition som kan göra rättvisa åt den upplevelse som den mystiska erfarenheten är. Men det betyder inte att mystik kan vara nästan vad som helst, och med inte mindre än 21 definitionsförsök ger Fox en mycket god uppfattning om vad autentisk mystik kan vara. Han ser inte dessa definitionsförsök som hierarkiskt ordnade utan betraktar dem mera som

Illustration av Charles Adkinson

punkter på en cirkel, och som första punkt på denna cirkel nämner han upplevelsen, den mystiska erfarenheten. Trots omöjligheten att med ord beskriva en sådan upplevelse, har mystiker i alla tider försökt sig på det, många gånger i mycket poetiska och vackra ordalag. Väl kända är följande rader av poeten William Blake, som levde i slutet av 1800-talet.

*Att se en värld i kornet av sand
och att i himlen vildblomman finna
att ha det gränslösa i sin hand
och det eviga i en timma.*

Albert Einstein har beskrivit en mystik upplevelse på följande sätt: "Den vackraste upplevelse vi kan ha är den mystiska. Den är den fundamentala känsla som finns när sann konst och sann vetenskap blir till. Den som inte känner till den och inte längre kan förundras, inte längre häpna, är så gott som död."

En av de viktigaste punkterna på Matthew Fox' mystikcirkel, som också Einstein betonar här ovan, är att vi bör sluta upp med att ta allting för givet och

lära oss att förundras igen, till exempel över skapelsens under, som vi ser framför våra ögon varje dag.

Fox menar bland annat att medkänsla är ett annat ord för den mystiska upplevelsen. Thomas Merton⁵⁾ förklarade medkänsla som att vara "intensivt medveten om alltings inbördes beroende, där allt är en del av allt annat och invecklat i vartannat." Det betyder att som Guds skapade varelser har vi medkänslan gemensam. Medkänslan är vår universella arvedel, vårt gudomliga ursprung och vårt gudomliga mål. Gudomligheten finns inte utanför oss. *Vi är i Gud och Gud är i oss.* Det är mystikernas enhetsupplevelse vare sig han eller hon kommer från öst eller väst. Om man vill veta mer om mystik, kan jag förutom de redan nämnda böckerna rekommendera *Guds födelse i människan* av Christel Eklöf och Erwin Bischofberger, *Äktenskapet mellan Öst och Väst* av Bede Griffiths och *Se med kärlekens öga* av William Johnston. Bede Griffiths försöker i sin bok bygga broar mellan hinduismen och kristendomen, och William Johnston försöker göra detsamma mellan buddhismen och

kristendomen.

Ytterligare en bok som är värd att nämna är Marianne Bloms *Utanför lustgården*, som är en debattbok med förslag till kyrkligt nytänkande inför 2000-talet och som innehåller fakta om Matthew Fox och om mystiken.

Noter:

1. Här avser jag bl.a. Rickard Nolls i mitt tycke oberättigade kritik av Jung och hans forskning.
2. Den som inte känner till Fox hänvisas till Sökaren nr 2, 1994, s 36-39 samt nr 6, 1995, s 10.
3. Visdom betyder olika för olika människor. För mig betyder det att vara medveten också om den verklighet som motstår rationella förklaringar.
4. Enligt Anthony Stevens, känd amerikansk psykiater, råder i vår västerländska kultur "den vänstra hjärnhalvans imperialism".
5. Thomas Merton var amerikansk trappistmunk och skrev ett femtiotal böcker, varav flera finns översatta till svenska.

En sällsam historia

En resa bortom tidrummet? Besök i en annan dimension – verklighet eller ej?

Av Solveig Almqvist

Följande är en underlig historia som har berättats av tre barndomsvänner till mig.

Som oftast när människor råkat ut för något som de inte kan förklara, hade de tre kamraterna förträngt den kusliga upplevelsen, och först sedan de läst om mig, sett mig i TV och hört mig i radio, kontaktade en av dem mig och berättade om sin upplevelse. Jag fick telefonnumren till de andra två och ringde upp dem. De bekräftade exakt den förstes berättelse. Händelsen hade gjort så starkt intryck på dem att de än idag, fyrtio år senare, kan känna den skräck som de förnam då de tyckte sig fara med en ”spökfärja” mellan Djurgården och Slussen.

De bad mig som kännare av ”övernaturliga” händelser att förklara vad de hade varit med om.

Historien är som följer.

Tre pojkar, här kallade Kalle, Pelle och Bosse, hade varit på Skansen och skulle ta Djurgårdsfärjan hem. Precis när de nådde fram till biljettkiosken, lade färjan ut. En klocka i närheten visade på 16.00. Nästa färja skulle gå först om 20 minuter. Det blåste från sjön; det var en söndags-eftermiddag i slutet av november.

– Nedrans! sa Kalle. Nu får vi vänta. Men titta, det ligger ju en färja alldeles utanför, och den kommer hit. Är det en extra tur kanske?

Färjan körde in till färjplatsen, och pojkarna gick ombord. Nästan ögonblickligen la den ut igen. Då hörde de springande steg och fick se en person hoppa över till båten. Det var en pojke i deras egen ålder, mellan 17 och 20 år, rödhårig och klädd i en svart skinnjacka. Han gick hastigt genom båtens inre, där Kalle, Pelle och Bosse satt på en bänk invid maskinrummet, och genom en av dörarna ut till den öppna aktern.

Det var bara fyra passagerare förutom de tre pojkarna och han med skinnjackan. Mitt emot dem satt ett äldre par; hon hade en svart sjal om huvudet och log emot dem. Mannen hade en svart kostym. Alla tre pojkarna tyckte att paret såg så bleka ut. I närheten satt ett yngre par. De var också bleka, och kvinnan grät. De såg ingen kapten i styrhytten, men han brukade byta styrhytt, när färjan skulle gå in mot Slussen.

Plötsligt började färjan snurra runt. Alla tre pojkarna kände att något inte var som det skulle. De öppnade dörren ut till fören, som låg mot Djurgården. Båten snurrade fortfarande, och det började komma virvlande vatten över däcksgolvet.

– Vi kommer att sjunka, sa Kalle. Det måste vara något fel på båten.

Bosse började snyfta och hickade fram:

– Jag vill inte dö!

– Åh, sa Pelle, som var en lugn och sansad person, inte dör vi inte! Det fixar sig nog. Kom så går vi in igen!

– Jag måste försöka tala med kaptenen, sa Kalle, som fick se att det *fanns* en person i styrhytten nu.

Han gick fram och knackade på glaset till dörren och den öppnades av en lång, mager och vithårig kapten, som var klädd så som färjans kapten brukade vara.

– Vad är det för fel på båten? frågade Kalle.

– Det är ett roderfel, blev svaret. Men jag skall försöka ta er in till stan.

– Vore det inte lättare att gå tillbaka till Djurgården? sa Kalle. Det är ju så nära!

– Nej, svarade kaptenen, det går inte, men jag lovar att jag skall ta er in till stan.

Så stängdes dörren och, faktiskt, båten gick inte runt längre, utan styrde utåt Saltsjön. Då började Bosse gråta hyste-

riskt igen och Pelle försökte lugna honom. Kalle började bli orolig. Det var något konstigt med den där båten och varför sa inte något av de båda paren någonting? Och grabben som hoppade ombord, vart tog han vägen? Kalle tyckte att han såg en skymt av honom ute på akterdäcket. Till slut gjorde färjan en gir och började gå mot Slussen. När de närmad sig färjplatsen, öppnade kaptenen dörren och ropade på Kalle.

– Du, grabben, kom hit! Jag måste säga något till dig. Du förstår, jag kan inte köra in färjan till den vanliga färjplatsen, utan jag lägger mig bi vid den yttersta pontonbryggan till höger om färjplatsen. Det blir litet högt, men ni kan nog hoppa ner på den och sedan ta er över till den inre pontonen och så klättra upp till kajen.

Så lade sig färjan sidledes vid den yttre pontonbryggan. Vattnet var alldeles svart omkring och de tre pojkarna tyckte allt att det såg otäckt ut att hoppa ner där. Instinktivt *visste* de att de *måste* göra det, om de ville komma av båten.

Skinnjacksgrabben kom farande och hoppade som en gummiboll, och innan de visste ordet av var han uppe på kajen och försvunnen. Så hoppade de ner, Kalle först, Pelle sedan och Bosse sist. Bosse stötte i foten, så han linkade, men visst kom de upp på kajen trots den guppande, vattenöverspolade yttersta pontonen och den trygare inre och stegen upp till kajen.

När de andades ut där, såg de *sin* båt redan långt ute. Men ingen av de övriga fyra passagerarna, varken det äldre paret eller det yngre, hade hoppat i land!

Vad var det för färja de hade åkt med? Var det en ”spökfärja” och var de fyra passagerarna och kaptenen ”spöken”.

– Vi går till tanten i biljettluckan och

frågar om det var en extra färja som vi åkte med! sa Kalle.

Sagt och gjort!

Tanten öppnade luckan och svarade surt på Kalles förfrågan att den vanliga färjan gick precis för tio minuter sedan och det var kapten Wilhelmsson som körde den och någon extra färja är absolut inte i trafik nu och färjorna går *aldrig* in vid pontonbryggorna. Är du tokig, pojke? Försök inte med mig!

– Ja, men, sa Kalle, vi åkte med en färja som gjorde det i alla fall!

Tanten blängde ilsket på honom och smällde igen luckan.

Tja, vad fanns mer att göra? Det var tre tysta pojkar som gick hem. Inom sig kände de att de varit med om något konstigt och att de kunde vara glada att de kommit av färjan.

Hos dem alla tre sjönk upplevelsen ner i det omedvetnas glömska och blev kvar där tills Kalle och Pelle fick veta att jag doktorerat i ett ämne som hade med oförklarliga upplevelser att göra.

En kväll gick de på ett av mina föredrag och efteråt kom de fram till mig och frågade om vi inte kunde gå någonstans och prata. Vi gick in på en kinesrestaurang i närheten och där berättade de sin historia för mig. Först trodde jag att de drev med mig, men blicken i deras ögon och uttrycket i deras ansikten gjorde att jag trodde dem! Jag försökte komma med en förklaring att det en gång kanske hade hänt en olycka med en färja utanför Gröna Lund, att de ombordvarande hade drunknat men ibland kommer tillbaka, tillsammans med båten, kanske på årsdagen av olyckan. Kanske, sa jag, hade pojkarna av en ren tillfällighet hamnat i en annan dimension, när de steg ombord på färjan och kaptenen var tvungen att ta dem in till stan därför att de var *levande* människor, som han inte fick ta med sig när båten åter skulle sjunka ner i djupet.

– Men, Herre Gud, viskade Kalle, vit som lärft i ansiktet, då har jag ju talat med ett spöke, eller hur?

– Om det var så som jag försökt tolka

En djurgårdsfärja 1965. Foto: Expressen.

det, svarade jag, så gjorde du faktiskt det.

Men jag tillade att det är ju inte alls säkert att det var på det viset. Det kan ju finnas en naturlig förklaring.

Men hur skall man kunna ge en vettig förklaring till en sådan upplevelse? Jag vet ännu inte om någon Djurgårdsfärja förlist utanför Gröna Lund. Kanske kan jag ta reda på det någon gång.

Vid tiden för upplevelsen, 1957, hade ju ännu inte Wasa upptäckts, åtminstone inte officiellt. Kan det möjligen ha varit en ”låtsasfärja”, ingen riktig färja, som bara hade till uppgift att söka efter Wasa. Man visste ju att det sjunkna fartyget skulle ligga där någonstans. Och så kom de tre pojkarna av misstag ombord och då måste kaptenen få in dem till stan. En långsökt förklaring?

Kan det möjligen ha rört sig om vad vi idag skulle kunna kalla en instrumentell transkommunikation, utan någon annan dator än pojkarnas egna hjärnor, som i så fall var perceptorer för en sådan kommunikation. Man skulle då kunna tala om en äkta ESP-upplevelse – en utomsinnlig varseblivning i vilken tre personer samtidigt hade en upplevelse utan förmedling av sinnena. Det kan också ha rört sig om en retrokognition, en paranormal upplevelse av förflutna händelser.

Jag håller i alla fall för troligt att pojkarna verkligen har haft en supranormal upplevelse som de berättat om och

att de alla tre kände att det var något som inte ”stämde”.

Att bevisa giltigheten av någon förklaring till händelsen är naturligtvis omöjligt.

Kommentar:

Berättelsen påminner om påhittade historier av häpna-typ, som man kan läsa om och någon gång se i TV. Kan pojkarna trots allt ha skoat med Solveig Almqvist – eller överdrivit en ovanlig händelse? Nej, hon meddelar oss att hon faktiskt själv är en av de tre ungdomarna som hade den underliga upplevelsen!

SM

Solveig Almqvist är fil. dr i religionshistoria. Foto: Roland Jansson, Dagens Nyheter.

Av drömmars stoff...

ETT SAMTAL MELLAN
ANTHONY DAMIANI OCH AUDHILD YBOR

Samtalet nedan om några viktiga tankar i Paul Bruntons filosofi mellan den amerikanske filosofen Anthony Damiani och hans elev norskan Audhild Ybor bandades i Oslo vintern 1976.

Audhild var jämgammal med århundradet och litet lomhörd. De ovana engelska termerna erbjöd en svårighet och Anthony fick ofta upprepa sina förklaringar. Men aldrig hade väl en elev till honom lyssnat ivrigare. Audhild satt spänt framåtlutad och blick stilla utom när hon brast ut i ett frustande skratt eller stoppade sin lilla eleganta dampipa. Hon slog emellanåt ut med händerna och utstötte ”Åh”, ”Otroligt”, ”Är det möjligt?” med barnalik förundran. Det var två själsfränder som möttes i gränslandet där tänkandet upphör och medvetandet öppnar sig mot djupen.

Audhild hade läst om Paul Bruntons mentalism, dvs läran att den värld vi upplever genom sinnena i själva verket är mental. Hennes mest brännande fråga – som de flesta andra läsare också ställer – var: Om sinnevärlden är en tankekonstruktion och inte har något materiellt underlag, som vi vanligen tar för givet, vad är det då som ger världen dess verklighet? Var kommer världsupplevelsen ifrån?

Enligt Paul Brunton tar människan emot impulsen till världsupplevelsen, inte utifrån som materialisten gör gällande, utan inifrån sitt väsens innersta, där hon står i kontakt med ett kosmiskt medvetande bortom tid och rum. Det är denna impuls, eller karmiska intryck med Paul Bruntons terminologi, som är världens verklighetsunderlag. Den bearbetas och projiceras av varje individuellt medvetande som dess ”skraddarsydda” världsupplevelse.

Alla citat i samtalet är hämtade från Paul Bruntons bok ”The Wisdom of the Overself”.

Anthony Damiani: I sin bok *The Wisdom of the Overself* talar Paul Brunton om ”karmiska intryck”. Han förklarar hur individen och Gud, eller Världsmedvetandet, samverkar för att möjliggöra erfarenhet: ”För att manifestera det karmiska intrycket måste medvetandet förstora upp det, förse det med längd, bredd och höjd, hålla det på avstånd, ge det en riktning och på så sätt skapa rummet tillsammans med det.”

Du ser att det medvetande han talar om här, inte är ditt lägre medvetande, utan ditt högre.^{x)}

Audhild Ybor: Jag som trodde att det var mitt personliga medvetande som skapade rummet!

AD: Ditt personliga medvetande! Det lever ju i rummet!

AY: För att kunna se tingen måste jag placera dem åtskilda från varandra och ge dem en riktning.

AD: Ja, och det är inte ditt personliga medvetande utan ditt högre medvetande som gör det. Hör hur Paul Brunton uttrycker det: ”--- för att manifestera det karmiska intrycket.” Med andra ord, för att tinget i sig – jag till exempel – ska kunna manifesteras för dig, måste ditt medvetande förstora upp det, förse det med längd, bredd och höjd, hålla det på avstånd, ge det en riktning och skapa rummet tillsammans med det. Det kan inte vara medvetandet i ordets gängse betydelse, det personliga medvetandet, som han talar om här. Nej, det är själen eller det högre medvetandet som gör allt detta.

AY: Tinget i sig, dess verklighet, är det vad som kallas karmiskt intryck?

AD: Paul Brunton använder termen ”karmiskt intryck” i en mycket speciell betydelse. Tänk dig att du har en bild som du vill sända till New York. Du sänder den via telefax, punkt för punkt, tills du har förmedlat hela bilden. På ett liknande sätt förmedlas universum, som det existerar i Guds medvetande, till dig, men tanke för tanke. Guds ”världsidé”, eller vad Plotinus kallade den *intelligibla världen*, förmedlas till dig, men det sker genom det varseblivande tänkandet. Det betyder att du bara kan ta emot den bit för bit, en tanke i sänder, medan den i Guds medvetande existerar som ett helt.

AY: Det är nu tiden och rummet uppstår!

AD: Gud ger dig världsidén tanke för tanke, och här kommer tiden och rummet in i bilden. Men Guds tanke, som den är i sig själv, är inte i tid och rum. Du kan likna den vid ett omedvetet psykologiskt komplex, som ger upphov till en dröm. Komplexet är utanför tid och rum. Var är det? Man kan inte säga var det är. Det är inte på någon plats! Men när du får drömmen med dess sinnesegenskaper har du en känsla av att du är i tiden, att du är i rummet.

AY: I drömmen finns det väl ingen tid?

AD: Jo, visst finns det det. Har du inte drömmar där du ser solen gå upp och där natten sedan faller på? Vi kan tala om de

karmiska intrycken som förmedlingen av Guds världstanke till individen som lever i denna värld.

AY: Det förutsätter kraft! Kinetisk energi!

AD: Ja, det är Guds kraft!

AY: Det är det som är skillnaden mellan tankar och karmiska intryck, eller hur? Tankar i ordets gängse mening förknippas inte nödvändigtvis med energi. Men karma är kinetisk energi, karma är rörelse!

AD: Karma är Guds kraft. Ordet karma kan översättas med kraft, men kraft i den bemärkelsen att Gud i sin visdom använder sin kraft i enlighet med vars och ens förtjänst.

AY: Förmedlar han inte samma ursprungstanke till alla?

AD: Alla får samma tanke.

AY: Men alla kanske inte kan tillgodogöra sig den. Deras medvetande projicerar den inte.

AD: Jo, allas medvetande projicerar samma ursprungstanke. Men en människas karma kan hindra henne från att bli medveten om den.

AY: Det är därför hon inte förstår!

AD: Guds värld förmedlas till en människa, men den saknar ofta mening för henne, därför att hennes medvetande förtränger meningen. Men världens kontinuitet är beroende av Guds kraft. Om hans kraft skulle upphöra under bråkdelen av en sekund, skulle hela universum sluta upp att existera. Här är ett annat intressant citat: ”Men vårt medvetande skapar inte tinget för någon annan, det skapar det bara för oss själva.” Paul Brunton menar att mitt medvetande skapar världen för mig, ditt medvetande skapar världen för dig. Men alla våra medvetanden grundar sig på den ursprungstanke som de mottagit från Gud eller Världs-medvetandet.

AY: Men när vi skapar rummet och projicerar tingen måste resultatet bli olika för var och en av oss, trots att ursprungstankarna är desamma. För jag projicerar tanken på ett annat sätt än du gör.

AD: Ja, det är därför ditt medvetande skapar världen för dig, och mitt medvetande skapar den för mig. Mitt medvetande har

Audhild Ybor. Foto: Jim Laragy

en annan egenart än ditt, även om vi i stort sett upplever samma värld. Jag reagerar på den gröna färgen med likgiltighet medan du reagerar med kärlek och vill omfamna den. De här olikheterna finns i vårt medvetande. När någon frågade Plotinus vad som skiljer en själ från en annan, svarade han ”själens begär”. Men dessa begär kan vara av den mest primitiva, eller mest förfinade, sort.

”Vi konstruerar således vår egen tids- och rumsbild av omvärlden på grundval av detta karmiska intryck eller den ursprungstanke som vi omedvetet mottagit”, skriver Paul Brunton. ”Den tids- och rumsform som präglar varseblivningen, är det individuella medvetandets bidrag, medan själva det innehåll som har tagit denna form, har tillhandahållits av Världsmedvetandet.

Individens medvetande föregriper omedvetet *hur* upplevelsen ska gestalta sig, det vill säga i vilken speciell rumsordning och tidsordning den ska komma, medan Världsmedvetandet bidrar med *vad* han ska uppleva.”

Världsmedvetandet tillhandahåller *vad* individen ska uppleva. Det individuella medvetandet bestämmer *hur* det ska upplevas.

AY: Men vad är det för skillnad mellan mitt högre medvetande som projicerar världen och mitt vanliga reflektiva mänskliga medvetande?

AD: Om du vill förstå vad det reflektiva medvetandet är, kan du tänka på det som det högre medvetandets verksamhet, så som det speglas i din kropp. Om det reflektiva medvetandet inte fanns, skulle det högre medvetandet inte kunna få någon erfarenhet. När medvetandet är allt detta kan det ju inte uppleva det. Det är det. Det är precis som när du drömmer på natten.

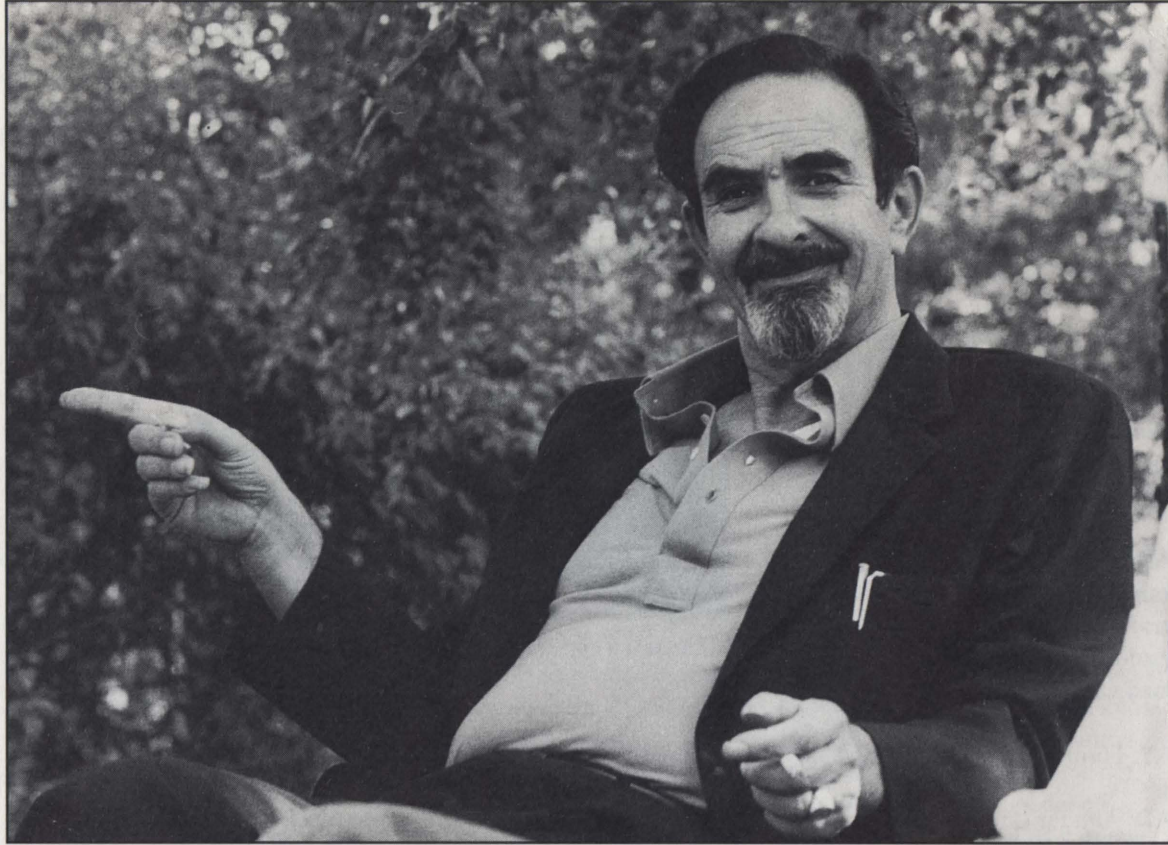
Jag är ju man. Föreställ dig att jag ser en vacker kvinna. Sedan

somnar jag och upplever en sängkammarscen i drömmen. För att jag ska kunna njuta av tanken måste jag skapa en fantasi-man, ett fantasimedvetande, fantasiminnen som kan varsebli denna kvinna och ha fantasiupplevelser med henne. Och sedan säger jag: ”Ah, jag uppskattade den tanken.” Men om medvetandet är ett med tanken, hur skulle det då kunna njuta av den? Därför delar det upp sig och säger: ”Okej, i drömmen ska jag vara den här drömpersonen. Det där ska vara drömm-medvetandet, det där drömsinnena. Nu kan jag njuta av sängkammarscenen. Av samma skäl konstruerar det högre medvetandet en person och denna persons förståelse växer undan för undan tills han eller hon en dag utbrister: ”Men det där är ju jag! Vad pratar jag om?” Det är vad som hände i Tolstojs roman ”Krig och fred”, när furst Andrej blev sårad på slagfältet. ”Det

Detta begär, denna kraft i mitt medvetande, har förmågan att förkroppsliga sig.

där är ju jag!”

Allt tilldrog sig inom mig. Men när jag drömmer tror jag verkligen att tingen finns utanför mig. Det är det som gör dem så fängslande. Det är mitt medvetande som hypnotiserar mig att tro det. Men mellan det tidiga stadium när man identifierar sig med kroppen och är som ett djur och det senare stadiet när man utvecklats, när ens förståelse har fostrats, själens finaste egenskaper och dygden börjar bli en naturlig del av ens väsen, ligger en lång klättring.

AY: Först trodde du att *Anhtony Damiani. Foto: Jan Hallén* det var ditt verkliga jag som njöt av sängkammersscenen..?

AD: Ja, och sen när jag vaknade insåg jag att det bara var en idé i mitt medvetande. Detsamma gäller för oss nu. När vi vaknar upp inser vi att allt det här inte är något annat än en idé.

AY: Det är den springande punkten!

AD: Och det är vad hinduerna kallar maya. Maya kan naturligtvis vara något mycket djupt och komplicerat. Ordet maya betyder inte magi, utan ”att mäta”.

Här är ett annat citat: ”Världen och individen som lever i den är inte bara reinkarnationer av tidigare existerande krafter---”

AY: Krafter!

AD: Ja, krafter! Medvetandet som sådant kan inte utvecklas, men de kroppar som medvetandet dväljs i kan utvecklas. Dessa kroppar består av krafter. Din fysiska kropp, din eterkropp, din astralkropp, ditt intellekt – ja intellektet också – alla dessa kroppar består av krafter, energier. Men ditt sanna jag består inte av någon energi. Ditt sanna jag är rent medvetande.

AY: Är det samma krafter som hos Platon kallas idéer och som sedan förvandlas till mentala bilder?

AD: Ja, det är sådana krafter... när Gud har en idé, är den idéen även en kraft och inte bara vad vi menar med en idé. Det motsvarande sanskritordet ”samkalpa” har den innebörden också. Det betyder inte bara tänkande utan skapande tänkande.

En idé som har kraft, energi.

AY: Hur kan kraft ge upphov till alla dessa miljarder idéer som universum består av. Idéer som inte är något annat än differentierad kraft? Otroligt!

AD: Ta exemplet jag använde förut. Jag har en tanke, ett begär, och sedan faller jag i sömn. Begäret är en kraft och det förvandlar sig, det tar konkret form och blir drömmen med alla dess bilder. Detta begär, denna kraft i mitt medvetande, har förmågan att förkroppsliga sig. Det är det som Paul Brunton menar när han säger att vi alla består av krafter. Han syftar inte på vårt sanna jag – det är rent medvetande – utan på våra olika kroppar. I Guds tanke är dessa kroppar krafter. Medvetandet lyser upp dem och tror sedan att det är dem. Rent medvetande däremot är inte någon kraft, det är inte något ”ting”.

AY: Medvetandet gör oss medvetna om dessa krafter – men genom bilder.

AD: Ja, i liknelsen vi använde nyss förvandlas mitt begär till en bild. Det förkroppsligar sig. Är det inte otroligt? Det är precis vad som händer när en kompositör arbetar. Han blir inspirerad och sedan hör han inspirationen i toner och skapar sin musik.

AY: De där krafterna förvandlas till hela denna mängd av olika former ... det är ett mirakel. Så universum består av pulserande krafter?

AD: Helt och hållet. Paul Brunton skriver: ”Karmas upprin-

nelse, fortbestånd och upplösning är oskiljaktigt förbundet med skapande tankeverksamhet.” Ett exempel har du i TV-apparaten. Energin träffar bildrutan och samtidigt som alla dessa små ljuspunkter exploderar, skapas en bild. Eller hör här när jag klappar händerna i en perfekt rytm, ett, två, tre, fyra. Trots att uppehållet mellan varje klappning är detsamma, grupperar ditt medvetande dem på ett visst sätt: ett-två, ett-två. Avsikten med de här exemplen är att visa att man inte kan ha en tanke utan att det finns ett motsvarande objekt. Ursprungstanken delar upp sig. Å ena sidan har vi kraften som är nödvändig för att skapa tinget, å den andra medvetandet som varseblir tinget. Kraft och skapande tankeverksamhet följs alltid åt, kraft och någon form av manifestation. Man kan inte uppleva ren energi. Det är otänkbart. En annan liknelse är vinden som krusar en vattenyta. Vinden kan jämföras med kraft och vågorna med tankebilderna. Så fort det blåser, uppstår det vågor. Detsamma gäller denna kraft, den är oskiljaktigt förbunden med skapande tankeverksamhet.

Här är ett annat exempel du borde vara förtrogen med: Jag tycker om kaffe och det gör du också, eller hur? Varje dag har vi druckit kaffe. Vi stiger upp och vi dricker kaffe. Förställ dig att jag, när jag vaknar i morgon bitti, befinner mig i ett nytt hus som är alldeles tomt och att jag har förlorat minnet. Jag är så van att dricka kaffe att jag, fastän jag har förlorat minnet och varken kommer ihåg ordet kaffe eller hur kaffe ser ut, ändå börjar se mig omkring efter något.

AY: Det kan du väl inte göra när du har drabbats av minnesförlust? Då kan du ju inte komma ihåg kaffet.

AD: Jag kan varken komma ihåg ordet eller själva kaffet, men ändå börjar jag leta efter det.

AY: Du saknar något!

AD: Just det. Jag saknar något och jag vet det. Det finns ett begär efter kaffe. Jag har glömt ordet kaffe och vad kaffe betyder. Men ändå letar jag, tills jag hittar något som påminner om det. Med andra ord, energin har strukturerats på ett visst sätt och denna struktur eller detta mönster upprepar sig. Så nästa morgon, eller i nästa liv, börjar jag se mig omkring. Jag letar efter något som påminner mig om vad jag brukade tycka om förut och som får mig att känna mig hemma. Problemet här är att försöka visa att den s k immateriella kraften alltid ledsagas av en tanke eller tankebild. Idé och kraft är oskiljaktigt förbundna med varandra.

Här har du en käpp, se på den, den har två ändar. Den ena änden är kraft, den andra idé. Det är en enda käpp. Men vi talar om dess båda ändar som om de vore två skilda ting. Vi talar om kraft och vi talar om tankebilder. Men de förekommer alltid tillsammans. Karma, eller kraft, och skapande tankeverksamhet följs alltid åt.

Förr i tiden betydde idé alltid något som hade kraft. Grekerna använde inte ordet ”tänka” när de talade om Guds skapande verksamhet utan termen ”energia”. Energia betydde den fullbordade skapelseakten, inbegripet all den kraft som behövs för fullbordandet.

”I begynnelsen var Ordet.” Det är det enda som behövs.

Allting annat sker, bara Gud säger Ordet. Hos Gud existerar kraften och dess resultat alltid tillsammans. Om Gud har en tanke, finns det samtidigt kraft. Man kan inte skilja tanken och kraften åt. Därför förklarar Paul Brunton att kraftens upprinnelse, fortbestånd och upplösning är oskiljaktigt förbundet med skapande tankeverksamhet. Med skapande tankeverksamhet menas i detta sammanhang hela det universella panoramat. Det är Guds skapande tanke.

AY: Är det möjligt för mig att bli så andlig en dag att mitt medvetande också kommer att uppleva allt detta som en helhet, att jag skulle känna att det var en helhet?

AD: Från början är vi sådana. Hos ett nyfött barn är medvetandet gränslöst. Det upplever ingen åtskillnad mellan sin kropp och den omgivning som dess kropp befinner sig i. Det sker först senare genom en gradvis utveckling.

AY: Jag menar, är det möjligt, att uppleva världen från ett högre perspektiv, att förstå och erfara att allt hör samman, stjärnorna och jorden och elementen och alla de många tingen och varelserna?

AD: Jag försöker förklara för dig att vi är sådana när vi föds. Inget spädbarn skiljer mellan den blå himlen och det jag som ser den. Först när det lägre medvetandet träder i funktion börjar människan göra sådana urskiljningar. Som litet barn gör hon det inte. Det sker inte förrän längre fram.

AY: Okej, men jag har ju redan gjort dessa urskiljningar. Måste jag stoppa tankemaskineriet för att uppleva helheten?

AD: Är det inte därför du mediterar, för att stoppa tankens urskiljande verksamhet?

Anthony Damiani grundade en skola för jämförande mystisk filosofi, Wisdom's Goldenrod, i staten New York, där han undervisade i tolv år fram till sin död 1984.

Audhild Ybor flyttade några månader efter Anthonys besök i Oslo till USA. Hon lät bygga en stuga i närheten av Wisdom's Goldenrod, där hon mediterade och studerade filosofi under Anthonys ledning. Den oerhört snabba mystiska utveckling som hon genomgick under de sista sju åren av sitt liv, mellan sitt sjuttiosjunde och åttiotredje levnadsår, överraskade både hennes lärare och dennes andra elever.

Utskrift och redigering: Anna Bornstein.

x) Medvetandet är enligt Paul Brunton länken som förbinder den person som vi vanligen identifierar oss med och vårt högsta jag. I personen är det begränsat och bundet till olika tankeformer. I vårt högsta jag, som Paul Brunton kallar Överjaget, är det utan form och begränsning, idel uppmärksamhet, tidlöst, vad som i hinduismen kallas ”rent medvetande”. Mellan dessa båda nivåer finns det högre individuella medvetande som skapar världen för mig.

AB

“Guds Moder”

Hon har kallat sig Guds Moder och Jungfru Maria, och hon beskriver sig själv som en Andlig Moder för sina lärjungar. Men vem är hon egentligen?

Av Jonas Bernholm

De senaste åren har dags- och veckotidningar och även TV berättat historien om Vingåkerssekten, eller Kongasekten, som gruppen döptes om till efter att ha flyttat till Småland. Det handlar om hjärntvätt, maktmissbruk, onda andar och ekonomiska oegentligheter. Den bilden är sann, men den känns ändå ofruktbar.

Det är säkert svårt för en utomstående att förstå hur man kan hamna i och delta i en sådan grupp. Men i relationen till en andlig lärare projicerar man ofta de önsksningar och behov som man har på en annan person. Man vill bli lycklig. Man vill att läraren skall se ens inre och acceptera en som man är. Man hoppas att den andliga läraren skall visa en Gud. Man hoppas bli en helare människa. Man vill bli frisk. Man vill bli upplyst. Man vill bli kosmiskt medveten. Och man vill bli av med de olika mänskliga svagheter som står i vägen för allt detta. Man vill kanske också delta i en rörelse tillsammans med andra människor som man identifierar sig med och sympatiserar med. Man kanske rent av önskar att få ta del av något som kan likna Jesu liv med sina lärjungar. Man kanske känner sig annorlunda och har en stark visshet om att man är bestämd att utträta stora saker.

Det sägs att när lärjungen är redo, så visar sig Gurun. Men det sägs också att ”Guru är Gud”, dvs att man måste behandla sin lärare, sin Guru, som en Gud, eftersom det bara är han som kan visa en Gud. Blind lydnad och en orubbad tilltro till Gurun är nödvändigt för att man skall nå andliga framgångar. I Indien finns mångtusentåriga erfarenheter kring detta, men i väst står många försvärlösa när en andlig lärare gradvis förvandlas till en maktfullkomlig, dominerande, kontrollerande och kolerisk tyrann som *Lilly Gardeby*.

Jag har haft tre olika gurus och dessförinnan var jag med i olika revolutionära

vänstergrupper av sektkaraktär. Det har givit värdefulla erfarenheter och insikter och lett till ökad självkänedom, även om jag också hamnat i sammanhang och situationer som jag helst sluppit. Men det händer ju också när man projicerar sina önsksningar på en person av det motsatta könet.

Smekmånaden

1982 bosatte jag mig i Vingåker med min dåvarande sambo. Fyra år senare blev jag oväntat kontaktad av en god vän, A, som jag inte träffat på nästan tio år. På 60-talet deltog vi i politiska grupper och senare i Divine Light Mission (se artikel om Guru Maharaj Ji i Sökaren nr 6/97). Han var på väg till Vingåker och Lilly Gardeby med två av sina barn.

Jag hämtar dem på järnvägsstationen och kör till Bistorp, en stor, herrgårdsliknande byggnad någon mil utanför Vingåker, där Lilly och Ingemar Gardeby bor. På kvällen hämtar jag dem för att köra dem hem till mig. Lilly (född 5/8 1927) och Ingemar Gardeby (född 21/2 1932) kommer ut på förstubron och vi pratar ett tag. Lilly är mycket vänlig och ger mig en bit tårta att ta hem.

På kvällen sitter vi och samtalar. Samtidigt som jag, för mig själv, uttalar tanken, ”nu sitter vi här och pratar precis som vi gjort så många gånger förut, men egentligen är det ingenting som förändrats”, så säger A, ”jag känner att det är någonting som håller på att hända”. Och jag sätter mig tillrätta och tittar på A och ser hur han alltmer omges av en lysande aura och hur hans ansikte över-skuggas av olika österländska, mongoliska och tibetanska ansikten.

Det varar kanske en halvtimme. Jag kommer tillbaka till verkligheten och känner mig mycket upplyft. Jag har inte haft den här typen av andliga upplevelser förut. A berättar att Lilly Gardeby är hans familjs

andliga lärare, att hon är hans andliga Moder och att hennes insikter är mycket stora.

Nu börjar en mycket intressant och spännade tid, ett slags andlig smekmånad när jag tillbringar alltmer tid tillsammans med familjen Gardeby i deras stora hus och med mina återfunna vänner, A och hans familj.

Huset bestod totalt av 18 rum och var på cirka 500 kvm. I bottenvåningen låg kök, matsal, TV- och sällskapsrum med ett piano. Vid ingången fanns Katolska rummet på vänster sida. Namnet syftade på några helgonbilder på väggarna men fungerade som reservrum för gästerna. En trappa upp bodde Lilly, Ingemar och deras gäster. Och där, vid stora trappan mellan våningarna, låg Stillhetens rum – ett meditations- och seansrum. I taket hängde en lampa av kinesisk/thailändsk modell med lodräta plana glasskivor och stora röda tofsar. Två stora ljusstakar inköpta i Vadstena kloster flankerade altaret. Vid sidan om altaret stod en länstol där Lilly brukade sitta, som på en tron. Och på bäge sidor fanns 2 st soffor. Den ena närmast fönstret användes oftast av kvinnorna, medan den närmast dörren var för män. Och där brukade också Ingemar sitta. På väggen mitt emot altaret fanns bilder av kända andliga gestalter som Sai Baba eller Maharaj Ji. (Den senares bild togs ner redan 1986 sedan Shri Hans, Maharaj Jis far, via Lilly lämnat budskap om att sonen var inne på fel väg.) Vid sidan av kakelugnen mynnade en liten dörr. Den använde Lilly när hon klädde om på sitt rum före seanserna. Ofta kom hon in klädd i en stor poncho-liknande cape.

I Bistorp bodde förutom paret Gardeby även deras lärjunge B, som flyttat dit 1985, samt katten Missemoj. Varje vecka tog paret Gardeby emot gäster som brukade stanna tre dagar till en kostnad av cirka 300 kr/dag (helt pension). Det kunde bli 2-5 personer i veckan. Lilly stod upptagen som fotvårdare

Ingemar och Lilly Gardeby tillsammans med Jonas Bernholm under en båtresa till England.

i telefonkatalogen, men hon och hennes man gav olika healing- och massagebehandlings.

Man fick frukost, lunch och middag och däremellan samlades man för meditation och seanser och man bad tillsammans. Gästerna befann sig ofta i en livskris där de ville ha Lillys råd och hjälp. De kunde ha haft egna oförklarliga andliga upplevelser. De hade kanske deltagit i rebirthing och haft ut-ur-kroppen upplevelser eller känt av kundalini-aktivering.

Lilly var en utmärkt vegetarisk husmor. Egna giftfria grönsaker mjölksyrades, och örter, frukter och växter torkades. Man gjorde egen kefir varje dag. Hon lät inget förfaras – blev det rester över vid middagarna, så brukade hennes man äta upp det nästa dag. Eller så malde man ner det överblivna i vegetariska biffar som stektes upp, gärna i ett överflöd av danskt margarin. Och Lilly brukade ringa mig 2-3 gånger i veckan och fråga om jag ville komma över på en liten bit mat. De följande 10-12 månaderna var mycket stimulerande och under återstoden av 1986 kan jag bara påminna mig två händelser som jag ställde mig frågande inför.

Jag avlyssnade ett telefonsamtal mellan Lilly och C, då Lilly sa att personen D, närstående till C, kommer att dö om han inte ändrar sitt liv och följer Lillys undervisning.

Och några dagar efter jul kom A med hela sin familj på besök. Plötligt, mitt i julmaten och som en blix från en klar himmel säger

Lilly till hans fru E: ”Tro inte att du kan slippa undan. Jag ser att du försöker lägga an på Jonas. Du skall ägna dig åt din egen man och din familj...” Hon höjer rösten till ett vrål och E blir alldeles översiggiven och regredierar och förvandlas till ett osammanhängande talande litet barn som börjar prata om elaka lärare som hon haft i småskolan och att det är orsaken till alla problem hon haft sen dess. Allt detta sker inför ögonen på deras fyra barn. Det var mycket obegripligt och relationen mellan mig och A och hans familj blev aldrig sig riktigt lik. Lilly hade lyckats slå in en kil mellan mig och mina gamla vänner. Jag tror att hon blivit orolig för att vi tillbringade så mycket tid tillsammans och att vi hade så mycket gemensamt. Den här konflikten mellan makarna underblåste Lilly ända tills E rymde från sekten sju år senare med två av sina barn. Och hennes historia om förtryck, hjärntvätt och terror har berättats i TV och rikstidningar, nu senast i TV3 och Mänskligt.

Förhållandet till deras grannar var spänt. Lilly sa att anledningen var att grannarna rökte, drack sprit, besprutade sina åkrar och att deras tankar var orena. Ibland kunde Lilly stelnat till när en negativ tanke från grannarna nått henne, och stämma upp en bön till Gud: ”Himmelske Fader, jag ber dig i kärlek – ta våra grannar under din kontroll! Låt dom inte sprida sin negativa påverkan över Bistorp. Låt dom inte påverka våra gäster. Bestråla dom så starkt, o himmelske Fader att dom tvingas sluta med sina onda gärningar...” etc.

I Lillys andliga arbete sattes familjen i centrum. Hon ville hjälpa föräldrar att fostra sina barn på bästa sätt. Och hon ville också frigöra föräldrar från deras egna föräldrar och andra släktingar. En människas liv var en länk i en kedja av släktled av levande och döda anförvanter. Ofta var det andar från andra sidan som ingrep i människors liv.

Lilly uppfyllde människors behov av fasta regler och normer. Hon fyllde föräldrars behov av en klok och erfaren äldre släkting. Och som Mor Lilly utstrålade hon tillförsikt och självförtroende. De fasta reglerna och de stabila rutinerna gjorde att människor som kom dit kände sig trygga och kunde regrediera och gå tillbaka till långt avlägsna och ofta smärtsamma barndomsår.

Jag tror att Lilly Gardeby befann sig på topp dessa år (1985-87). Hon var inspirerad, hade överskottskrafter och behövde inte kontrollera och dominera sin omgivning så mycket. Hon undvek också att exponera sig för kritik. Hon gav sällan spådomar om framtiden som kunde kontrolleras om de verkligen slog in.

Jag tyckte hon var väldigt skicklig på att både fånga upp människors behov och deras inre konflikter. Och att föra upp det till ytan. Ibland kunde det ta formen av en kamp eller envig. Under en period kom flera människor, som då var knutna till Bengt Sterns verksamhet, på besök, och Lilly gjorde allt för att vinna över dem till sin sida. Under en biltur till Stockholm tog hon fram ett stort krucifix och hållande det i handen bad hon skrikande till Gud och till sina guider att de skulle lära Bengt Stern en läxa så att han förstod vem han hade att göra med och så att han i fortsättningen skulle behandla henne med vederbörlig respekt och lämna andra människor i ifred.

Vid matbordet kom alltid en del människor på besök ”i anden”. En del var där för att tacka Lilly för allt de lärt sig och fått uppleva, medan andra, enligt Lilly, kom dit för att parasitera på de fina vibrationerna och på de människor som var där. Då ”vibbade” hon bort dem och hon sa åt andarna att de skulle ge sig av. Ofta på ett ganska lugnt sätt, men när hon upplevde att någon närvarande var ansvarig för invasionen, tog hon i för fullt. Och alla som en gång hört Lilly med högrött ansikte vråla för full hals glömmer det inte... Om någon till henne närstående släppte in orena eller förbjudna tankar i sitt eget medvetande, så drog Lilly alltid på för fullt. (Här tror jag Lilly oftast tolkade en människas kroppsspråk, att en undvikande blick eller en styv nacke var utgångspunkten för hennes slutsats.)

Från att ha levt ett förutsägbart, inrutat och tråkigt liv, även om det på ytan föreföll framgångsrikt, så kastades jag in i en spännande tillvaro med många nya vänner.

Efter ett år började Lillys svagheter och misstag bli uppenbara, men fortfarande överväger det positiva medan de sista 6-8 månaderna var plågsamma. Jag kände mig lurad och förd bakom ljuset och upplevde det som smärtsamt att andra drogs in i verksamheten.

Jag hade en stor arbetsbörda dessa år. Ett behagligt inslag i den lilla religiösa sekten är att man slipper tänka och planera. Det skötte Lilly in i minsta detalj, så det var mycket avkopplande att komma dit.

Jag tillhörde favoritlärjungarna men många behandlade Lilly på ett sätt som jag själv inte skulle ha accepterat. Framför allt barnen kom i kläm. Det gick inte att kritisera Lilly. Och mot slutet upplevde jag mig som medansvarig till det som hände.

World Light Center och Lilly Gardeby

Allt i denna artikel utgår från mina egna erfarenheter eller vad inblandade personer berättat för mig. Ingenting är hörsägen (förutom historien om Olof Palme, och vad Lilly berättat om sitt förflutna). Och saker har inte lyfts ur sina sammanhang. Under perioden 30/8 1986 till 1/5 1989 besökte jag Bistorp vid 250-300 olika tillfällen. Lilly och Ingemar Gardeby var hemma hos mig 10-15 gånger, och vi åkte på utflykter och resor tillsammans.

När en ny person kom till Bistorp, brukade Lilly efter ett tag konstatera att nykomlingen var en stor ande, en gammal själ. Och hon talade om att deras respektive guider (andliga hjälpare) hade bekantat sig med varandra. Lilly hade indianhövdingar som guider och det brukade besökaren ofta också ha, berättade hon. Klienten kunde rentav ha varit Lillys barn i ett tidigare liv, och/eller släkt med någon av de andra gästerna på Bistorp. Lilly, som alltid var väldigt positiv i den här fasen, kunde skoja och nästan flirta med personen som insåg att hans liv var bestämt för stordåd.

Men senare, kanske nästa gång gästen kom, kunde Lilly få något bekymrat i blicken. Det fanns en negativ kraft, sa hon, och hennes ansikte med den lilla knappformade näsan och dubbelhakan veckades bekymrat, det fanns en ande av en levande (eller ibland död person) som försökte distrahera och påverka. Oftast var det en

närstående – en make/maka/sambo/förälder – som försökte lägga sig i. Det fanns bara en sak att göra, att bryta kontakten. Ofta förbjöd hon helt sonika de bägge parterna att träffas. Om en släkting parasiterade på klienten, skulle hon inte ha något att göra med sin släkt i fortsättningen, då den var nyckeln till hennes problem. Det kom ofta par till Lilly, och där såg hon snabbt vem hon skulle satsa på. Oftast var det mannen. Den andra parten mobbades. Kom det barn, började hon omgående uppfostra barnet i bordsskick och hur det skulle klä och röra sig – en mycket gammaldags, traditionell och sträng uppfostran, där Lilly aldrig gav sig förrän barnet gett vika. Och föräldrarna kunde bara se på.

Lilly strävade hela tiden efter att få inflytande i samhället och efter att komma in i vårdapparaten. Hon samlade människor omkring sig med god utbildning och en god samhällelig ställning. Och hennes sätt att uttala orden "very rich", vare sig hon talade om sin egen framtid eller någon persons tillgångar, var alltid vällustigt.

Hon köpte ständigt lotter och var mycket förtjust i spel. Hon hade svårt att slita sig från en enarmad bandit, men vann sällan.

I höstas visades ett program i TV om Sveriges "farligaste" mentalpatient, Elisabeth, och där förekom Lilly Gardeby i ett kort inslag. Hon hade träffat Elisabeth som barn hos antroposoferna i Järna, och när hon kom i blickpunkten i slutet av 80-talet, kontaktade Lilly Elisabeths föräldrar och bjöd ner dem till Bistorp. Lilly försäkrade föräldrarna att hon hade nyckeln till Elisabeths tillfrisknande. Lite senare kontaktade hon Elisabeths läkare på Långbro och lyckades vinna deras förtroende tillräckligt mycket för att en dag ta sin lilla gula Datsun och åka oanmäld till Långbro. Jag och Ingemar följde med.

Vi släpptes in i huset av hennes vårdare och fick prata med henne i det stora rum där hon gick omkring i tvångströja. Det tog inte lång tid för Lilly att vinna Elisabeths förtroende. Hon sa att hon ville följa med oss och bo hos Lilly i fortsättningen. I efterhand känns det som ett grymt spel. Med tanke på de stränga regler och krav beträffande uppförande, hygien, kost som gällde på Bistorp, skulle Elisabeth överhuvud taget inte ha släppts in i hennes hus. Lilly accepterade inte att någon åt psykofarmaka. Elisabeth fick bo kvar på Långbro. Men Lilly var intresserad av att få in en fot i sjuk- och psykvården och att folk skulle efterfråga hennes råd.

En liknande händelse ägde rum på Karsudden, en anstalt för psykiskt avvikande grova brottslingar. Där låg en förbrytare i spännbälte. Efter att ha hälsat på honom förklarade Lilly att det var Barabbas, dvs den man som varit Barabbas (se Bibeln) i ett tidigare liv.

Lilly har ett magiskt tänkande. Varje liten betydelselös småsak sätts in i ett större sammanhang. Sitter några personer brevid varandra vid Lillys middagsbord, är det inte någon tillfällighet. Man har känt varandra i tidigare liv och ofta i högintressanta sammanhang. Man kanske var Jesu apostlar eller hans första lärjungar. Om en 40-årig man sitter brevid ett nyfött barn konstaterar Lilly att dessa senare kommer att utträta mycket arbete tillsammans. Men Jesu tidigare lärjungar skils åt utan att se varandra igen, och 40-åringen kommer att vara pensionerad när det nyfödda barnet är ute i arbetslivet. Och inga har upplevt den starka dragning till varandra som säkert skulle ha karakteriserat ett karmiskt möte. Allt har försiggått i Lillys fantasi och kan i bästa fall karakteriseras som en harmlös sällskapslek.

När Lilly slog sönder en tallrik i disken berodde det på att någon tänkte negativa tankar eller ville åt Lilly. Den ovetande skyldige, ofta på avlägsen ort, fick en rejäl åthutning.

Under 1986-87 fanns det cirka 50 personer som åkte till Lilly 1-2 gånger om året, eller oftare, och som bad henne om goda råd och försökte följa dem och som Lilly hade regelbunden kontakt med på telefon. Undan för undan krympte den här kretsen ihop till 10-15 personer samtidigt som Lilly satsade på att bygga upp en liten stabil samman-svetsad grupp, eller ett *team* som hon sa. Kanske klarade hon inte av att ge människorna frihet under ansvar, att människor vistades ute i samhället och påverkades av andra.

Cirka 500 personer, de flesta kan karakteriseras som nyandliga, har varit hemma hos Lilly, eller kommit i närmare kontakt med hennes verksamhet. Idag finns bara ett halvt dussin kvar. Och dessa måste säkerligen haft mycket starka andliga upplevelser i hennes närhet och fått mycket grundläggande emotionella behov tillfredsställda. De är nu i behov av hennes råd och stöd hela tiden.

Äktenskapen

En av Lillys favoritsysselsättningar var att gifta ihop sina lärjungar med varandra. Att

hitta en partner till någon gav henne en stor tillfredsställelse, det vet jag av egen erfarenhet. Det fanns inte något tvång med i bilden, men hon använde istället sin charm och stora övertalningsförmåga.

Jag tror att hon sammanförde 3-4 par under den tid jag var där. Och därefter lyckades hon få två par att gifta sig på riktigt. Jag tror inte några av dessa träffar varandra i dag, trots att Lilly hade rådgjort med deras guider, sett deras tidigare inkarnationer, läst dessa personers karma och sett att det var Guds mening att de skulle vara tillsammans hela detta liv. För min del tog det bara några veckor innan Lilly portförbjöd min "tvillingsjäl", trots att vi känt varandra i flera inkarnationer och tillbringat tid på samma plats i väntan på denna inkarnation. När jag frågade Lilly hur jag skulle göra, konstaterade hon kallt att "Jonas, det är avslutat, det är bara att bryta". Men i ärlighetens namn bör sägas att Lilly gjorde ett mycket bra val av partner, när det gällde mig. Trots "besöksförbudet" fortsatte vi att träffas. I andra fall ville hon att människor skulle samarbeta eller umgås, men utan att hon talade om äktenskap. Sammanlagt profeterade hon att tre eller fyra olika kvinnor skulle flytta till min gård. Det blev bara en. När Lilly kom på besök, lyste hon upp när hon såg vad hon trodde var en hopfällbar spädbarnssäng stå i hallen. Men det var bara några bräder som skulle brännas upp. Lilly kunde inte få egna barn efter en operation. Att ha kontroll över föräldrapar och kunna uppfostra deras barn kompenserade kanske detta.

Undervisning

Alla stora sekter har en period varit små. Men Lillys osystematiska sätt att undervisa och hennes sätt att konfrontera medlemmarna fungerade inte i en stor grupp. Enligt egen uppgift hade hon inte läst en bok i hela sitt liv och en sammanhängande religiös syntes hade hon inte att lära ut. Istället är hon övertygad om att hon vet vad som är bäst för andra människor.

Förutom hennes hemmagjorda blandning av teosofi, new age, spiritualism och kristendom omfattar hennes undervisning de regler hon ställt upp för andra för att de skulle få vistas i hennes närhet. Och det innebar absolut förbud mot alkohol, tobak, narkotika, kaffe, kött och fisk. Och man skulle be tillsammans, hela familjen, och man skulle umgås med andra människor som hade liknande vanor.

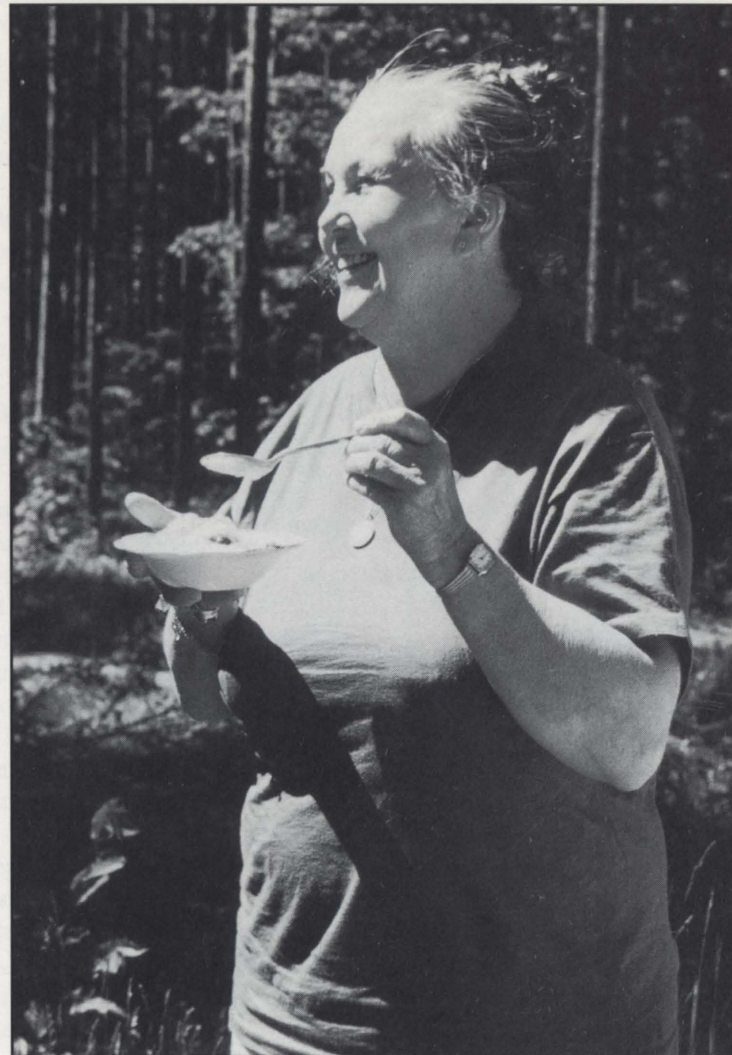
Personerna i sekten har fått nya släkt-

namn, som satts ihop av stavelser som Fjäll, Ås, Blom, Måne, Stjärna, Ljus, Vind, Sol etc i olika fantasifullla hippie-kombinationer.

Bönen var mycket central. Vid måltiderna bad alla tillsammans, en efter en. och det kunde ta lång tid. Lilly använde bönen mycket mål-inriktat. Ville hon förändra något tog hon alltid upp det i bönen. Ville hon ha något så bad hon om det. Det här färgade av sig på gästernas böner som också kunde urarta till besvärjelse-liknande eder där man ville att Gud skulle påverka människorna i ens omgivning i önskad riktning. För säkerhets skull avslutades allt med ett – "Ske *din* vilja, o Gud".

De som kom till Lilly med problem, lovade hon, inte olik den undre världens Gudfader, att hjälpa. Kanske som en astralvärldens Gudmoder.

Viktiga var de budskap Lilly gav när hon var i trans eller bara öppen för andevärlden. Och de förmedlades av olika kontakt-personer på andra sidan. Den viktigaste var Harry Edwards. Han var under sin levnad på 1900-talet den främste healern i England. Varje dag fick han tusentals brev från sjuka som han hjälpte med avståndshealing. Olika indianhövdingar gav också budskap. Många andar eller hjälpare hade en relation till den sökande. Och de behövde inte vara döda. Om en lärjunge till Maharishi (TM-rörelsen) eller Maharaj Ji eller Sai Baba var på besök, brukade deras Guru "dyka upp" och säga några ord. Lilly talade då som vanligt en bruten engelska, med en Peter Sellersk indisk accent, och dessa stora Gurus sa till sina lärjungar att de var mycket glada att deras lärjungar hade kommit till denna kärleksfulla dam, en av dem högt aktad andlig gestalt och att man skulle lyssna noga

Lilly Gardeby – en picknick i det gröna på väg till Vadstena våren 1987.

till allt hon sade och lyda henne.

När Lilly fick kontakt med någon av mina hjälpare eller närstående avlidna, upplevde jag att budskapen hade låg kvalitet. Det är svårt att nu i efterhand ta fram meddelanden som kändes autentiska. Där fann jag hennes man mycket mera säker och intuitiv. Om Lilly hade släppt fram honom, hade kvalitén ökat. Ingemar talade i sina böner och mediala budskap mycket om de andliga hierarkierna, om Mästarna, om de sju strålarna, om Guds Plan och vår tidsålders gudomliga inkarnation Lord Maitreya. Han hade läst lite teosofi och Alice Bailey, till skillnad från Lilly. När hon fick se det kabbalistiska "Tree Of Life" avbildat, blev hon förtjust över hur bra det visade vad hon själv upplevt.

Lilly var ofta irriterad på sin man och kunde ibland ta mig åt sidan och säga att han inte förstod vem hon egentligen var, att hon borde köra iväg honom, att han var otacksam, att han inte skulle få vara med på

Lilly Gardeby på solskenshumör

hennes födelsedag. Hon tystade ofta ner honom och deras gräl vid middagsbordet kunde bli eldfängda. En gång slog Lilly till långt under bältet, när hon antydde att han inte hade haft något sexuellt samliv med en kvinna han tidigare varit tillsammans med. I samma veva berättade Lilly om sin f.d. fästman, boxaren från Köpenhamn, kanske som en jämförelse. Påhoppet gjorde mig förbryllad eftersom det var helt klart att paret Gardeby säkert sen länge levde i celibat. Jag tror också att medan manliga lärare på glid ofta har sexuella relationer med flera i gruppen, så gäller detta bara som undantag kvinnliga lärare. Moderskärlek har blivit en bristvara i vår tid och en kvinnlig lärare som lever ut sin moderlighet har mycket lätt att binda människor till sig. Medan det varken finns kulturella, psykologiska eller genetiska faktorer som talar för att en kvinnlig lärare i Sverige skall försöka binda sina manliga lärjungar sexuellt.

Hennes kontakter med andevärlden förmedlades ofta genom gamla filmstjärnor som Edvard Persson eller flygmalajen George Formby. När Formby dök upp, sjöng Lilly hans gamla örhänge "It's In The Air". Vid andra tillfällen kunde Marilyn Monroe, Humphrey Bogart eller Winston Churchill komma.

Lilly följde med stort intresse kändis-världen och prenumererade på Hänt i Veckan. Och hon upplevde stor kontakt med dem som uppträdde i TV. Ofta kunde hon välsigna någon i rutan. Andra som sångarna Tommy Körberg och Tito Beltran sökte hon upp när de uppträdde. De var hennes favoriter vid sidan av Kjell Lönnå.

Det kändes ganska harmlöst när hon med sin karakteristiska danska brytning och sitt uppstyltade sätt att tala namndroppade de

kändisar hon träffat i sitt liv. Det kunde ha varit Henning Sjöström eller Sessan, en avlägsen släkting till kungahuset.

Men lyssnade man noggrant hördes ofta en liten biton som signalerade att man inte hade skilts som vänner, efter ofta en mycket kort bekantskap.

Hon talade sällan om sitt förflutna utom i mycket vaga ordalag. De hade försökt bilda en religiös grupp i England, kanske ett tiotal år tidigare, men misslyckats. Ingemar Gardeby, som var mycket intresserad av healing, talade ofta om den tid de tillbringat i Danmark som uppburna healers och om alla tidningsartiklar som skrivits om dem (som jag aldrig sett). I Stockholm hade de arbetat i hälsokostaffär. Ibland var de ute i Stockholms utkanter med bekanta och kommunicerade med flygande tefat. Ingemar berättade hur han suttit vid ratten i sin bil till arbetet medan en annan existens, från ett flygande tefat eller från andra sidan,

tog över och körde bilen hela vägen till målet utan att han kunnat röra en fena. Polisen hade ingripit vid ett annat tillfälle då de drev ut onda andar ur en människa och grannarna klagade. De hade arbetat som massörer på charterresor till Kanarieöarna och Spanien. Och Lilly hade varit föreståndare på ålderdomshem och på hälsohem.

Ofta hade de sökt upp andra grupper. Det gällde både etablerade samfund som teosoferna och antroposoferna och enskilda medium-cirklar. Jag talade med ett känt kvinnligt medium, bl.a. verksamt i Uppsala, som samarbetat en kort tid med paret, och vars namn Lilly fortfarande nämnde. Hon hade tvingats bryta med Lilly, men kom ihåg Ingemar som vänlig och trevlig, men helt i händerna på Lilly. Och Ingemar berättade gärna om när han arbetat som medhjälpare till ett kvinnligt medium som kanaliserade Rurik, en inkarnation av Jesus och om hur de hjälpt andar, som inte var medvetna om att de dött, över till andra sidan. Lilly hade ofta ställt till oreda i grupperna. Hon hade velat ta över.

I Vingåker gick folk omvägar för att inte stöta på henne och för att undvika att bli utsatta för en utskällning inför öppen ridå.

Lilly var mycket begiven på sötsaker. Ibland kunde jag ta med mig en kartong med biodynamisk choklad som hon brukade sätta i sig på kort tid.

En muslimsk man var på besök och han ägnades mycket uppmärksamhet eftersom han firade Ramadan och varken åt eller drack mellan solens uppgång och dess nedgång. Lilly höll honom sällskap med bara ett glas vatten framför sig på middagsbordet eftersom hon kände en sådan själsfrändskap med honom och även hade varit en (betydelsefull) muslim i ett tidigare liv. Men en kvart innan hade jag sett henne sätta i sig en näve torkad frukt, en chokladkaka, en jättelik ostsmörgås och annat som just då fanns till hands i köket. Lilly kunde ofta säga att hon befann sig i ett sådant upplyft, exalterat tillstånd att hon inte kunde äta middag, men i själva verket förstörde hon aptiten med mängder av mat före måltiden.

Lögner, sanning och shopping

Det har nästan gått mode i att en andlig lärare eller upplyst person skall klara sig utan sömn, och Lilly var inget undantag. Hon sov aldrig, sa hon, utan hjälpte människor nätterna igenom. Hon kunde sitta uppe och be eller lämna kroppen och

närvara vid olika internationella kriser. När Gorbatsjov mötte Reagan/Bush och vid ockupationen av det Gyllene Templet i Indien, var Lilly där. Hon hade varit syster till Olof Palme i ett tidigare liv som indian, och efter mordet hade hon hjälpt honom med övergången till andra sidan. En gäst hade veckan efter mordet sett hans gestalt sitta i en stol på Bistorp. Hon berättade själv att hon haft kontakt med Raoul Wallenberg i ryskt fängelse och med Nelson Mandela i Sydafrika – att hon hjälpt bägge mycket under fängelsetiden

När Lilly pratade om sitt minimala sömnbehov kunde Ingemar sitta och småskratta lite spydigt. Och senare förstod jag varför. I England övernattade vi några dagar sex personer i samma rum. Jag sov på golvet alldeles brevid Lillys säng, men jag sover oroligt och vaknar ofta; alltid hördes Lilly lugnt och tryggt snarka från sin säng.

Vid ett annat tillfälle sa hon att hon varit gift med Mahatma Gandhi. Men hon lyckades aldrig förklara hur hon i så fall hade varit både Lilly Gardeby och Gandhis fru, eftersom de levde samtidigt.

En gammal bekant från de spiritualistiska kretsarna kom på besök. Den "seans" som sen följde var farsartad. Den ena efter den andra av gemensamma bekanta dök upp i andevärlden. De budskap som lämnades var intetsägande och ingenting kunde belägga att det verkligen var just den anden som talade. Det var bara en uppvisning i psykologiskt omhändertagande. Jag tyckte att den stackars kvinnan blev grundlurad, men uppenbarligen hade hon blivit mycket uppmuntrad och upplyft. Och det var kanske det viktiga.

Lillys budskap var ofta vaga, men innehöll istället en stor portion självberöm. Anden som talade genom mediet Lilly kunde säga saker som "Jag är så glad att du kommit till denna av Gud så välsignade plats på jorden och att du får träffa Mor Lilly som har gjort så mycket för att hjälpa oss på denna sida, och för att sprida kärlek och ljus till människorna. Du kommer att träffa Mor Lilly mycket i fortsättningen och få mycket hjälp så tänk på att lyda henne i allt..."

När Lilly satt och åt kunde hon avbryta sig med orden "Nu kommer Janne Carlzon (fd SAS chefen) och ber om ursäkt för att han inte ville lyssna. Nu förstår han vilken stor ande jag är." (Lilly hade försökt kontakta honom utan framgång då en SAS-anställd sökte hjälp av henne.) På detta sätt kunde också de människor som i vredesmod rest iväg från Bistorp komma tillbaka. Och Lilly

nickade förnöjt och drottninglikt när a, b och c passerade revy och bad om ursäkt. "Nu förstår de att de inte kan gå emot Mor Lilly. Tack Käre Himmelske Fader..."

Lilly hade en stor förmåga att göra sitt eget liv till lära. Alla sina egna intressen lyckades hon förändliga.

En känd människa, kunde hon förklara och ta Lill-Babs som exempel, är ofta högt andligt utvecklad och ger andra människor mycket genom sitt yrke och den glädje hon sprider från scen. En annan gång kunde hon plötsligt konstatera, att den TV-programledaren hade cancer och var döende. Flera år senare var han fortfarande i livet, uppenbarligen frisk.

När jag förhandlade med mina viktigaste kunder (inom musikbranschen) i London, stormade hon in och avbröt förhandlingarna och konstaterade – Nat King Cole är här – och Satchmo (Louis Armstrong). Och Lilly tog emot några budskap från dessa musigiganter om hur nya affärer skulle växa fram... Engelsmännen hade tack och lov humor och vana vid aparta Monty Python-situationer och förhandlingarna gick i lås när Lilly gått.

Lilly följde TV-serierna Dallas, Falcon Crest, Varuhuset m.fl. med stort intresse och brukade alltid lägga andaktsstunderna så att de inte skulle kollidera. Att hon verkligen levde sig in i serierna och hade svårt att skilja fantasi från verklighet demonstrerade hon då hon välsignade en ung man med orden: "Jag ser att du har dina indianguider med dig och bakom dig rider Zeb McCahan! (Han var en cowboy-karaktär från en TV-serie!)

Ett särskilt kapitel är shoppingen värd. Jag har aldrig träffat en så hängiven och inspirerad shoppare som Lilly Gardeby. Genom att besöka en viss affär kunde hon välsigna innehavaren och hans verksamhet och även indirekt hans kunder och leverantörer. Ibland, när hon för en gångs skull verkade ha svårt att bestämma sig och stod tyst, sa hon sedan att hon hade konsulterat Indierna. Det var en grupp från astralvärlden som brukade hjälpa henne med kvalitets- och priskontroll. Hon hade svårt att gå förbi ett stånd med röda lappar, och kom därifrån med jättestora lass av "fynd". Mycket gav hon sen bort. Det blev många små prydnadssaker, hötorgskonst eller vanliga nyttigheter, som hamnade i lärjungarnas hem. Hon var också mycket duktig på att pruta och på att få prisnedsättning på varor som hon inte tyckte var bra. I Lillys värld fanns det ett slags prylmagi, där hon laddade små souvenirer med kraft och sedan gav

sina lärjungar. Och hon förväntade sig att få presenter tillbaka. Men när en lärjunge kom i onåd rensades gåvorna bort från hennes hem.

I en människas kläder kunde gamla önskade vibrationer hänga kvar. Och mörka färger som svart, skulle undvikas. Det var viktigt att göra sig av med sina gamla kläder och med föremål som hade relationer till människor som kommit i onåd.

I England 1987 gav mig Lilly ett par nya skor. Det var ett sätt att bekräfta att jag "var på rätt väg". Hon lyckades hitta ett par fabulöst billiga (utomhus)skor, helt gjorda i plast, och efter 15 minuter kändes fötterna både glödgheta och drypande.

Förspelet till denna generositet – när jag fick ett par tjugo kronors skor – var följande:

Vid resan till England hade jag lånat paret Gardeby 5000 kr till biljetten. Jag hade inte bestämt mig om jag ville ge bort pengarna eller om jag ville ha tillbaka dem senare. Men på hotellrummet blev Lilly både pockande och melodramatisk. Det var inte ofta Lilly brukade säga att hon var jungfru Maria, Jesu Moder, men nu tillkännagav hon att hon inte hade blivit så besviken och ledsen sedan Judas förråde hennes son och han blev korsfäst! Hon jämförde dessa 5000 kronor med de silverpenningar Judas fått! Hela situationen var så surrealistisk och humoristisk, i mina ögon, att jag naturligtvis gav henne 5000 och allt var förlåtet.

Jag brukade ge Lilly och Ingemar pengar då och då. Det jag tyckte de var värda. Och Lilly brukade ofta tala om mig som generös och hjälpsam. När hon slutade tala om mig på det sättet, var det dags för en ny gåva...

Lilly gav sällan direkta löften och utfästelser. Om något gick snett eller om någon kände sig förd bakom ljuset, kunde Lilly säga att "jag sa ju till er att ni skulle vänta, att ni inte skulle göra på det sättet. Jag varnade er ju!" som när As hus delvis störtat samman under en ombyggnad.

Hösten 1986 kom en yogalärare från Göteborg till Lilly. De kom bra överens och jag har aldrig jag sett Lilly så lekfull och prestigelös. Nästa år åkte yogaläraren till Amazonas för att leta efter hemliga indianstammar som levde i underjordiska städer. Hon kom aldrig tillbaka. Hennes vänner kontaktade Lilly som sa att yogaläraren fortfarande var i livet och att hon hade telepatisk kontakt med henne. Hennes bästa väninna skrapade ihop en stor summa för att finansiera en expedition till Brasilien och Amazonas djungler. I England hade Lilly blivit spådd av ett annat medium att hon

snart skulle åka till Sydamerika. Det vägde tyngre än att hon på grund av en fotskada endast med stort besvär och med hjälp av ett par lärjungar ibland måste dragas baklänges uppför husets stora trappa och rentav hade svårigheter att gå över Bistorps släta gårdsplan. Lilly ville ta med sig Ingemar och en ung kvinna, F. Och hon måste naturligtvis ha ersättning för förlorad arbetsinkomst, för att huset i Bistorp skulle stå tomt under den tid de var borta och för all utrustning som måste köpas. Det blev en dyr resa.

I Manaus satt Lilly och Ingemar och pendlade över en karta för att hitta yogaläraren. De hade kontakt med kvinnans guider. Och de lyssnade på budskap. Men mera än en kort eftermiddagstur med båt uppför Amazonfloden blev det inte. En stor del av tiden ägnades åt shopping. De kom hem med oförrättat ärende. Resan hade varit mycket misslyckad. F kunde berätta vilken terror Lilly hade utsatt henne för. Det hade varit svartsjukescener där F hade blivit beskylld för att flirta med Ingemar. Lilly hade sen träffat en svart banktjänsteman som hon ville att F skulle gifta sig och bosätta sig med i djungeln. Annars skulle hela denna inkarnation ha varit förgäves och hon skulle tvingas till otaliga återfödslar. Till slut hade F gått med till äktenskapsregistreringsbyrån, men den var stängd just då. Hon mådde mycket dåligt efter resan och kunde inte behålla maten utan minskade 10 kilo. Alla hennes pengar hade Lilly lagt beslag på och köpt souvenirer och presenter för. Och de som betalt hela äventyret var mycket besvikna och upprörda. Lilly konstaterade som vanligt att alla andra människor hade stört och förstört med sina tvivel och negativa tankar. I Manaus hade Lilly träffat en ung konstnär som sedan kom till Sverige. Han tvingades fly hals över huvud en natt från Bistorp efter många och märkliga ekonomiska turer där Lilly fungerat som hans manager och lagt beslag på hans tavlor och intäkterna från dessa för att täcka egna, jämförelsevis små, utlägg för flygbiljett och konstnärsmateriel.

Bländ Lillys mera osympatiska och grymma tilltag var dödsbuden. Jag tror alla hennes besökare förr eller senare råkade ut för dessa. Till mig sa hon att om jag inte tog hem en häst, som då gick på bete på en annan gård, så skulle den snart dö. Den har inte kommit hem än, men är fortfarande i livet efter åtta år.

Om en kvinna sa Lilly till hennes bästa väninna, när jag hörde på, att hon var mycket

sjuk, att hon inte hade långt kvar och att hon skulle flytta hem till Lilly och Ingemar för att de skulle kunna sköta om henne under hennes sista tid. Det var 10 år sen och kvinnan (i 75-årsåldern) är piggare än någonsin.

Och den tjugofemåriga B hade cancer, sa Lilly, efter att han hade lämnat gruppen.

Hon berättade för ett föräldrapar att deras son i förskoleåldern hade cancer. Det orsakade stort lidande under flera år innan föräldrarna förstod att det inte stämde, liksom när hon sa till en kvinna strax innan hon skulle föda, att hennes man hade långt framskriden cancer och att han inte hade långt kvar.

Alla dessa är fortfarande i livet liksom alla andra vars död Lilly profeterat om. Om man tittade noga på Lilly när hon uttalade dessa profetior kunde man ofta se hur en elak glimt tändes i hennes ögon. Ju mer rädsla hon spred, desto mer upplivad och vital blev hon själv.

När någon påpekade att allt som Lilly säger inte stämmer, svarade Ingemar Gardeby: "Bakom allt som Lilly gör och säger ligger en enastående kärlek och vilja att göra gott som överskuggar de eventuella invändningar man kan ha."

Gästerna

Lilly favoriserade de manliga klienterna. Hon var alltid hårdare mot de kvinnor som kom dit. Det är en av förklaringarna till att de kvinnliga avhopparnas berättelser så mycket beskriver övergrepp. Men det är inte hela förklaringen.

Jag har haft kontakt med fyra kvinnliga och tre manliga avhoppare, som alla tillhört den inre kretsen och varit bosatta i Vingåker med omgivningar. Av berättelserna att döma har kvinnorna inte bara blivit mera mobbade men de har också låtit mobbingen gå mycket längre än männen.

Idag består Lillys lärjungar av tre medelålders män och två ynglingar (söner till A) och en medelålders kvinna som hela tiden trofast arbetat som tjänsteflicka hos Lilly medan hon väntat på att Lilly skall skaffa henne en man (och barn). Gruppens nuvarande struktur visar att även om kvinnorna låter övergreppen gå längre, så säger de till slut ifrån.

Min egen bild av hur det fungerade i början är dock annorlunda. Jag upplevde att Lilly och Ingemar Gardeby hade lyckats skapa en kreativ miljö för andliga sökare. De som kom hade ofta haft andliga upplevelser under meditation, frigörande andning eller

spontant. Nu ville de ha hjälp att hitta rätt och att kunna tolka sina upplevelser. Andra kände att de bar på trauman i sitt inre som de måste ha hjälp med. Mor Lilly, som hon alltid kallades, utstrålade en förledande trygg moderlighet, vare sig hon stod vid spisen med håret uppsatt i en knut eller satt vid kortändan av matbordet, i högsätet. Efter ett tag blev det uppenbart att hon egentligen mycket mera var en indiansk schaman än Jungfru Maria. Och som sådan var hon full av självförtroende, kampvilja och seger-visshet, medan Ingemar var en damernas riddare, alltid med några stödjande och humoristiska ord till hands. De som kände sig sårade av Lillys burdusa sätt blev ofta lugnade av Ingemars vänlighet och av hans healingbehandlingar och bindvävsmassage.

Även katten Missemoy deltog på sitt sätt i healingarbetet. Han hoppade upp och lade sig på en patients solar plexus eller på det sjuka området och efter behandlingen var han så trött att han fick bäras bort alldeles lealös i kroppen.

Gästerna var inte några f.d. mobbingoffer. Snarare tror jag att de var mera rebelliska än befolkningen i övrigt. De hade haft förmånen att mäta sina krafter med klassföreståndare, rektorer, polis, militära befäl och andra myndigheter. Många, främst männen, hade en bakgrund som bråkstakar, rebeller och outsiders. Medelåldern var kring fyrtio år, och Lilly undvek samhällets olycksbarn och utslagna.

Hur kunde Lilly ta befälet över dessa människors liv?

Kanske kände man sig misslyckad och ville lämna över ansvaret för sitt eget liv till någon annan.

Man hade lämnat ut sig och på Lillys inrådan brutit med sin släkt och vänner, och nu orkade man inte börja om igen. Jag kom dit ensam, och talade aldrig om min släkt. Och jag tror inte att Lilly lyckades skrämma mig.

Många chockades när hon förvandlades från Mor Lilly, den vänliga gråhåriga gamla damen, till en skrikande häxa som klippt och skuren ur Carlos Castanedas värld. Det skrämde många aggressionshämmande svenskar, som alltid ställt sig frågorna "Vad har jag gjort för fel?" eller "Är det fel på mig?"

Galenskapen fanns där men också humorn. Det cirkulerar många färgstarka Lilly-historier. När Lilly blev förbannad på något inom storpolitiken, kunde hon plötsligt säga att nu ringer jag upp president Bush – jag måste tala förstånd med honom. Naturligtvis

kom hon aldrig igenom Vita Husets växel, men det var en typ av handlingskraft som imponerade. Man hade sällan tråkigt i hennes sällskap.

Å andra sidan finns det människor som än i dag, tio år sedan de senast hade kontakt med Lilly, varken vill eller vågar tala om henne. De kan ha ändrat sina namn och de lämnar inte ut sina telefonnummer.

Förändringen från en öppen, spontan terapeutisk miljö till en hårt styrd liten grupp gick inte på en dag. Vändpunkten kom när en schamankurs fick flytta på grund av konflikter mellan Lilly och deltagarna. Lilly hade ställt Bistorp till gruppens förfogande men la sig hela tiden i. I England, en månad senare, under en spiritualistisk vänskapsvecka, blev Lilly orolig då B lämnade gruppen efter att ha träffat en kvinna med stark andlig utstrålning som också A blev förälskad i. Lilly hade svårt att komma till sin rätt i de här stora sammanhangen.

Lilly och Ingemar annonserade aldrig sin verksamhet som healers, medier och rådgivare. Allt spreds från mun till mun. Under åren 1985-86 kom många från Divine Light Mission på Es och As rekommendationer. Våren 1987 hade TM-rörelsen en mantrainitiering för nybörjare på Bistorp, och många från Bengt Sterns verksamhet kom också dit. Och flera som var schamanistiskt intresserade. Jag värvade aldrig någon. Ingen kom dit på min rekommendation. Verksamheten kändes alltför privat och udda.

Rådgivning

Bad man Lilly om hjälp, gav hon alltid mycket detaljerade råd. I Stillhetens rum, vid matsalsbordet eller framför TV:n kunde hon senare få kompletterande budskap från andra sidan. Av flera anledningar undvek jag oftast att fråga henne om råd. I början trodde jag att hon visste vad jag tänkte på och säkert skulle ge råd ändå. Senare blev det uppenbart att råden bara syftade till att binda människor och att alienera dem från andra människor och från samhället.

Första brytningen mellan mig och Lilly inträffade i februari 1988. Då hade den misslyckade expeditionen kommit tillbaka från Sydamerika. Jag kritiserade henne för vad som hänt och drog mig undan. Men Lilly försöker alltid hitta orsaker till att människor tar avstånd. Hon försöker hitta en syndabock. I mitt fall hittade hon Vingåkers Hälsofrämjande, där jag var kassör. Hon sa att föreningen hade ett negativt inflytande på mig och på min andliga utveckling och

att jag måste bryta med dem. Själv hade hon ett horn i sidan till Vingåkers Hälsofrämjande. Ett tag hade föreningen haft vegetarisk matlagningskurs hemma hos henne. Och några av medlemmarna hade sökt upp henne privat för konsultationer. En make till en medlem hade fått cancer och Lilly hade sagt att hon hade lösningen på detta och började ordinera vegetarisk kost och bön. Behandlingen var verkningslös och fördröjde en mera verkningsfull konventionell medicinsk behandling. Och de flesta medlemmarna tog avstånd från Lilly. Mitt eget engagemang i föreningen, som fungerade som Vingåkers New Age forum, var ganska ljumt. Uppenbarligen var detta det enda Lilly hittade. Jag var glad att jag inte lämnat större blottor. Men jag var besviken över att Lilly inte kände mitt inre bättre.

Samtidigt ville Lilly sälja en tavla av sin brasilianske konstnär för cirka 10.000 kr. Jag avböjde. Kort därefter tog jag kontakt med F och fick reda på vad som egentligen hade hänt i Brasilien. De påföljande månaderna var jag inte så ofta på Bistorp.

Andra, som A., brukade fråga Lilly till råds i allt. Han upplevde att Maharaj Ji hade gett Lilly uppdraget att undervisa honom. Lilly rådde att han skulle förbjuda sina arbetskamrater att röka. Och att han skulle få dem att följa Lillys undervisning. Och snart var han avstängd eller hade fått sparken från en lång rad anställningar. När det var problem med barnen i skolan, så tog han med Lilly till rektorn och följde sen Lillys direktiv att barnen skulle tas ur skolan.

Jag var bortrest ett par dar varje vecka och behövde någon som passade djuren och huset. Hösten 1988 lät jag C flytta in i huset. Nu blev Lillys sätt att arbeta alltmer uppenbart. Till mig sa Lilly: "Du måste säga till C på skarpen så att hon inte latar sig." Jag antar att hon sa till C att hon inte skulle finna sig i mina later och ovanor. C rapporterade allt som hände i hemmet till Lilly och stämningen var låg.

När mina hästar skulle skos, blev det problem. Jag och hovslagaren hade klarat av det ensamma i flera år. Nu var C där och djuren var mycket oroliga och vi tre kunde knappt hålla fast dem. Lilly svarade C att det berodde på att hovslagaren både rökte och åt kött. Min egen uppfattning, som jag höll inne med, var att C var med. I huset började det uppstå poltergeistfenomen. Apparater gick sönder och vid två tillfällen stängdes huvudströmmen av i ett låst proppskåp.

Lilly sa att mina grannar var olämpliga.

C vågade inte gå dit och hämta mjölk längre. Lilly sa att jag skulle be grannen ta ner en skylt med en målad ko han satt upp vid vägen. Skylten var olämplig där vegetarianer bodde. Grannens kor sköttes exemplariskt och engagerat. Hade jag följt Lillys råd, hade vi naturligtvis blivit osams. Mina gamla vänner var inte välkomna, sa C. Hela situationen blev alltmer ohållbar och till slut körde jag iväg C och talade om för Lilly att jag inte ville vara med i hennes team längre. Lilly, Ingemar, C och A kom för att hämta Cs saker. När det var klart, ställde de sig på förstubron och skrek böner och förbannelser för full hals. Jag drog igen dörren och när de åkt gick jag ut och kräktes i trädgården. Det var den 1 maj 1989.

Slutsatser

Det är naturligtvis lätt att vara efterklok. Allt som sedan hände hade säkert kunnat förutses redan i början. Fröet fanns redan där.

Dagligen tog Lilly åt sig åran för något som hänt, både inom politiken och hos sina lärjungar. Men hon lyckades aldrig bekräfta de "underverk" jag själv var med om. Hon sa aldrig någonting innan man själv hade berättat vad som hänt på ett yttre eller inre plan.

Vid ett tillfälle kom jag körande mitt i natten i alltför hög fart från Bistorp. Rakt in i en kurva med 50-60 km där man högst skulle ha 15-20 km vid halka. Medioker bilförare som jag är lyckades jag ändå genom ett mirakel både gasa, koppla ur och växla samtidigt. Mina händer och ben rörde sig som hos en finsk rallyförare och bilen for med en perfekt fyrhjulssladd så snön yrde genom kurvan. Vid en avåkning hade jag kunnat bli sittande åtskilliga timmar innan en bil skulle dyka upp på morgonen.

Den helg när den senare försvunna yogaläraren var på besök, fick jag sedan hemma uppleva en kundalinitretning. Det var en sexuellt färgad upplevelse med krafter och smärta som ruskade om mig ordentligt. Det tog några dagar innan jag hämtat mig igen. Den här händelsen tror jag inte Lilly förutsett. Men hon och Ingemar hade försökt bromsa både mig och andra gäster när de tyckte att vi höll på att förlora fotfästet. Det skilde dem på ett positivt sätt från andra oerfarna terapeuter och lärare som tyckte det var bra när klienterna hade starka upplevelser och var "öppna" – en öppenhet som kan sluta i sammanbrott och psykos.

Det enda "healingmirakel" jag själv upplevde var när paret Gardeby och några gäster var hemma hos mig på middag. Jag hade plågats av en utgjutning i knäet som inte velat släppa efter 3-4 veckor. Plötsligt, när jag satt bredvid Lilly, kände jag hur ena benet liksom löstes upp och sen dess har jag aldrig fått tillbaka de här besvären. Dessförinnan hade Lilly och Ingemar ofta gett mig healing för knäet och andra småkrämpor, men det hade varit verkningslöst.

Året innan, ensam och på egen hand när veterinären inte kunde komma, lyckades jag genom handpåläggning rädda en häst som hade fått kolik och låg på marken och vred sig i smärtor.

Med jämna mellanrum inträffade något som gav nya krafter och inspiration att fortsätta. Och Lillys sätt att vara kunde ibland påminna om en lindansares. Ofta kastade hon sig ut i det okända, med helt främmande människor som hon till slut lyckades vinna över till sin sida.

Under Englandsresan 1987 hade Lilly lyckats göra sig impopulär i gruppen internationella spiritualister. Och inte blev det bättre av att A vid måltiderna insisterade på att be för församlingen. Långa haranger på engelska.

En kväll var det stor seans med ett mycket välkänt manligt medium i 65-70 årsåldern som räknade både medlemmar ur kungahuset och regeringen bland sina klienter. Han var ett så kallat transmedium, dvs anden tog över hela mediets personlighet och efteråt kom han inte ihåg någonting.

Seansen började och Paddy, en skojfrisk och slagfärdig irländare, tog över. Och efter en kort inledning fick A ett budskap, därefter B och sen jag. Vi sov i samma rum liksom G. Ett budskap hittade inte någon mottagare. G sa efteråt att det nog var till honom men att mediet, eller rättare sagt den avlidne släkting som ville kontakta honom, använt hans frus en smula svåruttalade efternamn, och det hade förvirrat honom. Några andra bland den 100-150-hövdade skaran fick också meddelanden. Efteråt kom massor med folk fram till oss och gratulerade till "wonderful messages" och ingen hade undgått att se att det var Lillys grupp som stulit föreställningen. Tillbaka i Sverige kunde Lilly ibland brista ut i ett irländskt tonfall och konstatera att "Paddy är här!" och efteråt sa hon med illa dold skadeglädje att det engelska mediet säkert saknade Paddy, men att hon hade tagit över honom nu!

När man kommer en andlig lärare nära, är det lätt att tro att man också förstår varandra.

Lilly och Ingemar på "andligt" uppdrag med sin lilla Datsun.

Man kanske tror att man har hemligheter ihop (som att man egentligen bäge två vet att gurun överdriver när hon säger att hon aldrig sover, eller att man delar hemligheten att Lilly inte fastar under Ramadan fast hon säger det). Därför blir man alltid mycket förvånad när det visar sig att Gurun har en helt annan bild av sig själv än vad man själv fått. Det är en bild som präglas av brist på självkritik och självinsikt. Till en början tycker man att de överdrifter och smålögner som Lilly använder tjänar ett gott syfte. Eller att de utgör en test.

Att budskapen och andarna är helt verkliga för Lilly, ja ofta verkligare än verkligheten, fick vi många bevis för. Tog hon oss tillbaka till en speciell kväll eller händelse så sa hon inte, att det var då vi gjorde det, utan "det var då Churchill var här".

För att kunna förstå livet och logiken i en religiös grupp måste man acceptera att det finns en andlig verklighet, att det finns andliga upplevelser och att dessa är tillgängliga för alla. Och att ju fler människor som samlas och är öppna för detta, desto mer kan hända. Men att riskerna ökar då upplevelser och energier kan blandas ihop. Allt är inte guld som glimmar.... Karaktärsutvecklingen måste hålla jämna steg med de andliga upplevelserna.

Det kan vara lika nervkittlande och spännande att umgås med en sektledare som att träffa en bedragare eller solochvårare. Man kan pröva sin överlevnadsförmåga och mäta sina krafter. Men det är en strikt barnförbjuden miljö, det kan inte nog

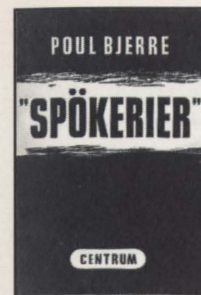
understrykas, som också kräver stor självinsikt och kännedom om ens egna motiv.

B, som tillbringade två år med Lilly och Ingemar Gardeby (1985-1987) säger: "Lilly och Ingemar har en förmåga att delvis visa människor en del av den verklighet de flesta inte kommer i kontakt med. Men den 'Gud' de lär känna är inte god att tas med. Lilly tror på en hemsk Gud som straffar och tar ifrån den ena och ger till den andra utifrån vad hon ber om."

"Ordet andligt används i många sammanhang för att beskriva det som är oförklarligt för vårt rationella tänkande. Lilly vill kanske väl, men det är inte många som vill ha en sådan 'andlig moder'. Ordet andlig passar inte ihop med skuld, förbud, rädsla, styning och hot."

Hur kan det komma sig att jag, trots allt, ser ganska positivt på den här tiden, trots att World Light Center (ett namn som Lilly fick sig uppenbarhet och som är lika fritt från blygsamhet som hennes egen person) i en nyutkommen bok av domkyrkokomminister Karl-Erik Nylund beskrivs som den mest destruktiva sekten – av inhemskt ursprung – som finns i Sverige idag? Jo, jag upplever att de erfarenheter jag fick var värdefulla, kanske av samma anledning som ett dåligt äktenskap kan ge erfarenheter för livet.

Anm: Artikelförfattaren Jonas Bernholm är läkare men har i 20 år varit verksam som skivproducent. Han har även studerat på Handelshögskolan och arbetat med värdepappersaffärer.

Lars Jakobsons roman *Kanalbyggarnas barn* utavs av Bonniers 1997. Dess innehåll utgörs till ganska stor del av citat, dock utan att citattecken eller nothänvisningar används. På bokens sista sida räknas en rad citerade författare upp. Där nämns framför allt Poul Bjerres bok "Spökerier". Hela ramberättelsen är hämtad från ett fall som Bjerre undersökte: "fallet Karin".

I Maud von Steyerns häfte från 1973, *Fallet Karin. Personliga minnen*, som Jakobson inte nämner, finns följande informationer som är direkt överförda till Jakobsons bok:

1904 flyttade jägmästarfamiljen in i ett hus ... i ett skogsområde norr om Kalmar ... (s. 20). Villan ... låg ... ensligt (s. 6): Karin var 26 år (s. 5-6). Hon led av ... hysteri (s. 19). Äktenskapet blev barnlöst (s. 19). Då hon låg till sängs hörde Karin tre knackningar. De upprepades då och då (s. 22). ... företeelser vilka tycktes oförklarliga (s. 17). Han (mannen) blir rasande (s. 6). Han beslöt sig att gå till roten med det hela (s. 22). Karin hade förmåga att frambringa budskap genom psykograf (s. 19). Expertis tillkallades (s. 7). Bjerre hypnotiserade Karin (s. 7). Karin sökte övertala mannen att flytta (s. 20). I husets källare ... fanns ben från ett skelett (s. 9). Piskator (s. 7, 18).

Piskator är den "ande" som Karin anser sig ha kontakt med i sina psykografseanser. Doktor Riim är den då för tiden mycket kända läkaren Poul Bjerre. Riim är ett av de få namn som Lars Jakobson inför i stället för de ursprungliga namnen.

Särskilt intressant i sammanhanget är Bjerres (doktor Riims) hypnosprotokoll. De återges nästan ordagrant sida för sida av Jakobson. Jag tar det andra försöket som exempel.

Jakobson sidan 154:

Andra försöket: 6 augusti kl. 1/2 5 e.m. När Karin nådde den djupa sömnen frågade jag: "Minns ni något från i natt?" "Ja", svarade hon. "Vem var det som knackade?" "Piskator."

När hon nämnde namnet fick hennes ansikte ett uttryck som vid ett smärtsamt minne. "Varför blev ni så ängslig då han kom?" "Han får inte komma mera." "Får han inte komma en gång till om vi ber?" "Nej."

Fallet Karin

dyker upp i skönlitteraturen

Av Rolf Ejvegård

"Men sedan skall han försvinna och ni skall bli helt fri från honom."

"Nej", sade hon, men tycktes tveka.

"Jag skulle vilja höra honom ännu en gång; tillåter ni inte det?"

"Jo", sade hon, men likaledes tvekande.

"Får han komma i kväll, efter kvällsmaten?"

"Ja.."

Bjerre sidan 59:

Andra försöket.

6 november kl. 1/2 5 e.m.

Då hon nått den djupa sömnen frågar jag:

– Minns ni något från i natt?

– Ja, svarar hon.

– Vem var det som knackade?

– "Piskator". – Då hon nämner namnet får hon ett uttryck som vid ett smärtsamt minne.

– Varför blev ni så ängslig då han kom?

– Han får ej komma mera. – Hon gör en avvisande rörelse med handen.

– Men han är ju inte farlig, han gör ju intet ont.

– Jo, han får ej komma mera.

– Får han ej komma en gång till om vi ber?

– Nej.

– Men sedan skall han försvinna och ni skall bli helt fri från honom.

– Nej. – Hon tycks tveka.

– Vi skulle vilja höra honom ännu en gång; tillåter ni inte det?

– Jo. – Likaledes tvekande.

– Får han komma i kväll, efter kvällsmaten?

– Ja.

På detta sätt fortsätter det åtskilliga rader: ordagrann avskrivning av Bjerres seansprotokoll utan att läsaren informeras om detta.

Jakobson har bytt tempus. Om bytet är lyckat kan diskuteras. Bjerres presens tycker jag är mere suggestivt. Bytet av november till augusti får en underlig konsekvens. Se nedan.

Försök nummer 2 avslutas på följande vis. Jakobson: "Emellertid hade jag inte varit länge i mitt rum då jägmästaren knackade på och berättade att de hört någon gå över verandan; det hade varit samma tunga steg som hörts vid tidigare tillfällen och de hade

liksom då stannat vid dörren. När han gått för att se efter vem det kunde vara, hade det inte funnits någon där. Själv konstaterade jag att det trots regnet inte syntes några spår på plankorna. Fenomenet upprepades tyvärr inte under den stund jag avvaktade det.

För övrigt var natten lugn."

Bjerre: "Emellertid har vi ej varit länge i mitt rum, då jägmästaren knackar på och berättar att de hört någon gå över verandan; det var samma tunga steg som hördes några gånger under maj månad och de stannade liksom då vid dörren. Då han gick att se efter vem det kunde vara, fanns där ingen. Själv konstaterade vi att intet spår syntes i den nyfallna snön. Men fenomenet upprepades tyvärr inte under den stund vi avvaktade det.

För övrigt var natten lugn."

Månadsförskjutningen fick en lustig effekt. Bjerre kunde se efter i den nyfallna snön om någon gått på verandan. Jakobson har bytt ut snön mot regn. Kan man hitta fotspår i regn?

På samma sätt skriver Jakobson av Bjerres övriga hypnosseanser (se t. ex, s. 165).

Fallet Karin är högst intressant, men knappast i den tappning som bär författarnamnet Lars Jakobson.

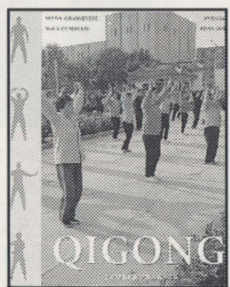
Karin Nauckhoff hör till Sveriges mest kända psykokineter, alltså till de personer i vars närhet oförklarliga objektförflyttningar inträffar och poltergeistar (bullenandar) uppstår. Hon var föremål för undersökningar av många vetenskapsmän bland vilka Alfred Backman (1852-1913), Poul Bjerre (1876-1964), Hjalmar Wijk (1877-1966), Sidney Alrutz (1868-1925) och Axel Herrlin (1870-1937) kan nämnas. De tre förstnämnda var läkare och de två sistnämnda var psykologer.

Vanligt bland psykokineter är att deras "förmåga" uppträder en kortare tid, ofta under puberteten. Karin utgör ett undantag. Hennes "förmåga" varade flera decennier.

Not. Den som vill skaffa Maud von Steyerns skrift för att jämföra den med Jakobsons arbete, får den genom insättning av 100 kronor på pg 83 423 293.

Poul Bjerres bok kan man möjligen hitta på antikvariater, eller om något bibliotek kan ha den.

Qi-energin

Qigong – i teori och praktik. Författare: Hans Granqvist och Niclas Hjelm. Svenska Förlaget, 1997.

Denna 144 sidor tunna bok innehåller en gripbar och mycket läs- värd teoretisk introduktion till qigong, skriven av asienkännaren Hans Granqvist, som tidigare skrivit böcker om meditation och andningsteknik. I en praktisk del demonstrerar sjukgymnasten Niclas Hjelm qigong-rörelser tillsammans med förklarande text. Att lära sig qigong på basis av dessa bildserier tror jag dock inte på. Här behövs säkerligen en personlig instruktör, som ser hur eleven utför rörelserna och kan hjälpa eleven till rätta. Dessutom är bildreproduktionerna bristfälliga och liknar närmast vad man kan stöta på när man bläddrar i en veckotidning från 60-talet.

Hans Granqvist är väl insatt i klassisk taoistisk filosofi och i den moderna forskningen kring den sublima qi-energin, som ju är grunden för den kinesiska formen av frisk- och sjukvård. Förutom den dynamiska, specifikt medicinska och den statiska (meditativa) qigongen beskriver Granqvist vad han kallar den utvärtes qigongen, där en läkare eller qigongmästare behandlar en sjuk utan att röra vid honom eller henne; kraften kommer från "den punkt i handflatan som långfingertoppen rör vid när man knyter handen". Kraften ger utslag för elektromagnetism, "men också för ljusvågor av samma natur som laser och för infraljud, som är så låga att de inte kan uppfattas av ett mänskligt öra".

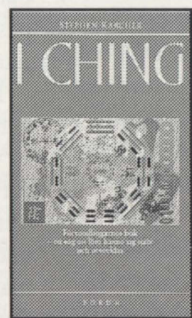
Ett experiment vid Jiao Tong-universitetet i Shanghai har enligt Granqvist visat hur qi-energi kunnat sändas av en mästare upp till

155 meter utan att minska i styrka. Dessutom har det påvisats hur patientens immunsystem förbättras vid denna typ av qi-tillförsel genom att exempelvis de vita blodkropparnas aktivitet ökas, liksom hemoglobinnivån i blodet. Ja, det finns även uppgifter om att qi-energin från en mästare kan döda stafylokokker – under förutsättning att denne medvetet sänder "mördar-qi".

Granqvist nämner också att en viktig orsak till den kinesiska läkekonsens effektivitet är att läkarna förr i tiden fick betalt för att hålla människor friska, inte för att bota deras sjukdomar. Måhända en dylik praxis även skulle kunna sätta fart på den svenska läkarkåren?

Skämt åsido: den fråga som framför allt aktualiseras vid läsningen av "Qigong – i teori och praktik" är varför inte Europa och Nordamerika idag forskar mer kring dessa kinesiska rön om qi-energin, som, om de kan verifieras, systematiseras och användas även inom västerländsk sjukvård och friskvård, kanske skulle kunna skapa förutsättningar för en global hälsorevolution.

Gunnar Martin Aronsson

Om I Ching

I Ching. Författare: Stephen Karcher. Översättning: Anna Gustafsson Chen. Förlag: Forum 1998.

I över 30 år har Stephen Karcher studerat den berömda kinesiska spådomsboken "I Ching". Det är en erfarenhet som imponerar. Enligt Karcher är vissa ord i boken minst 3 500 år gamla och härrör ur ett språk som kallades I. Materialet kallades under 1100-talet f. Kr. för Chou I, Rölleke-stjälkarnas orakel, och senare, under

200-talet f. Kr., för I Ching, vilket betyder I:s bok eller I:s klassiker.

I Ching växte enligt Karcher fram ur människornas önskan att "tala med andarna", eller, med en modernare metafor, att behålla kontakten med tao, vägen, och den har med detta syfte nyttjats av människor ur alla samhällsklasser och yrkesgrupper. Den från början helt muntliga schamanistiska traditionen kom att kodifieras i ett system av heldragna och brutna linjer till ett hexagram, vilket här innebär en figur som består av sex "platser". På varje plats finns en bruten eller en heldragen linje, som var och en är antingen stabil yin, stabil yang eller föränderlig yin, föränderlig yang. Resultatet blir alltid en av 64 möjliga spådomsfigurer, som alla har ett särskilt namn. Namnet är "det grundläggande temat för allt som händer". Därpå finns nyckelorden, som översätter temat till handling och ger dig råd och instruktioner. Slutligen ytterligare kommentarer och en dogm om hur de två grundläggande energierna yin och yang förhåller sig i den här situationen. (Varje hexagram kan ses som uppbyggt av två figurer med tre linjer var, det övre och det nedre triogrammet. Även dessa har namn och betydelser.)

Orakelkontakten inleds med att man formulerar en tydlig fråga utifrån det problem man har. Därpå finns följande två sätt för att skapa "sitt" hexagram: a) kasta tre mynt sex gånger (framsidan är yang, värde 3, baksidan yin, värde 2) eller b) den mer tidsödande metoden att räkna 50 röllekestjälkar 6 gånger.

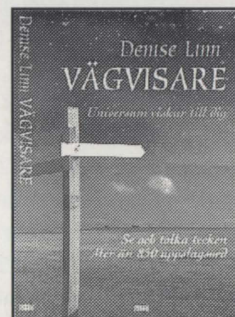
En recension av en sådan här bok bör helst inkludera ett personligt test. Därför ställde jag en fråga, fick fram mitt hexagram och slog därefter upp de svar som hexagrammet hänvisar till. I ärlighetens namn måste jag säga att jag inte omedelbart blev mycket klokare sedan jag läst texten. Därmed inte sagt att inte svaret ger mig något att tänka vidare på.

Det vore intressant om några forskare under en längre period tog sig för att exempelvis föra statistik och göra enklare enkäter om

hur I Ching-användarna reagerar på och tillvaratar de svar som orakelboken ger dem. Att däremot försöka bevisa att I Ching är antingen "falsk" eller "sann" låter sig naturligtvis inte göras, eftersom I Ching-användaren knappast kan undgå att påverkas av en utsaga som han eller hon genom sin inställning redan från början funnit värd att tro på.

Det mesta talar för att Stephen Karchers I Ching-utgåva är ett seriöst och gediget arbete som förtjänar en plats i bokhyllan, vare sig ägaren vill pröva oraklet eller bara ha materialet som en viktig urkund för förståelsen av kinesiska religiösa yttringar.

Gunnar Martin Aronsson

Universum viskar

Vägvisare – Universum viskar till dig. Författare: Denise Linn. Översättning: Eva Trägårdh. Förlag: Forum 1998.

Gränsen mellan intuition, som är intelligent strukturerad, och skrock, är ibland svår att uppfatta, eftersom båda kan ge en känsla av visshet. Men ibland blir denna gräns tydlig. När Denise Linn exempelvis skriver att "om det blir översämning på toaletten, kan det vara ett tecken på att dina känslor svämmer över" eller att en regnbåge kan vara ett tecken på att magrare tider stundar, om det är så att du haft ett tidigare liv i en viss afrikansk stamkultur, ja då är det trams eller, mer välvilligt, fantasifulla spekulationer.

"Tecken" är enligt Linn "en fokuseringspunkt genom vilken kosmos söker sig in i vår personliga verklighet". Linn, som till börden är cherokeeindian, har studerat hos australiska aboriginfolk, varit i zenbuddhistiskt kloster och blivit lärd hawaiiansk schamanism.

Hon vet alltså hur dessa kulturer tolkar diverse tecken. Egenomligt blir det när hon försöker överföra ett inom en kultur givet tecken till att gälla alla kulturer. Hon generaliserar exempelvis att stork är "ett tecken på att något nytt är på väg, eller att ett nytt projekt är på väg att födas i ditt liv". Men myten om storken som kommer med nyfödda barn finns bara hos vissa folk.

Ibland låter Denise Linn ett tecken stå för två diametralt motsatta saker. En ö kan vara ett tecken på att du isolerar dig från andra och behöver ta kontakt med andra eller att det är dags för dig att isolera dig för att sortera upp ditt liv. I klartext kan ett tecken fyllas med den betydelse vi medvetet eller undermedvetet väljer att tecknet skall ha. Därmed faller den premissen att ett visst tecken har en viss generell betydelse och att det därför är möjligt att sammanställa ett sådant teckenlexikon som fyller 172 sidor av boken, visserligen med förbehållet att dessa tolkningar är till för att "stimulera din egen inre vetskap". Nio ytterligare metoder för teckentydning föreslås: intuition (varmed här avses att ställa en fråga till det undermedvetna och lyssna efter svaret) att observera den känsla som dyker upp samtidigt med tecknet, att i fantasin "bli" tecknet, att föra dagbok över dina personliga tecken och se vilka som återkommer, att fråga din inre vägledare (=en vänligt sinnad ande, som är relaterad just till dig), att associera fritt kring tecknet, att låtsas att du har träffat en främling från Mars för vilken du beskriver tecknets karakteristiska drag, att utforska din släkts eller kulturs återkommande tecken och att använda en ordbok. "Välj den betydelse som känns rätt för dig", säger Linn framt. Men om ett av mig oavhängigt system för tolkning saknas, och det är jag som med min "känsla" själv väljer tolkning, är tecknet helt underordnat mina tidigare referenser – mitt liv; och det enda jag egentligen gör är att ställa frågor till mitt inre. Tecknet kan då bara betyda vad det betyder för mig just här, just nu. Ett tecken är således öppet för miljontals olika betydelser, och därför blir en bok som "Vägvisare" snarast en välmående desorientering.

Gunnar Martin Aronsson

Auran

Auran. Hur man ser den på 60 sekunder! Författare: Mark Smith. Översättare: Carl G. Liungman. Planetstadens Böcker 1997.

Mark Smith har haft ut ur kroppen-upplevelser, sett skyddsänglar, gått i jesuitskola, varit musiker och personalrekryterare. Numera håller han föredrag och kurser om hur man kan lära sig att se auran. Går det verkligen att se auran? I så fall bör väl åtminstone några tiotusen personer i Sverige kunna och vilja beskriva fenomenet. Men så är inte fallet. Smith menar att med litet övning kan envar se dels den eteriska strålningen närmast kroppen, dels den större auran.

I boken går Smith igenom de numera i newagekretsar ganska välbekanta påståendena att den fysiska kroppen genomströmmas av en x-energi (kallas även exempelvis qi-energi och pranaenergi) som kan ha olika kvaliteter och avläsas genom de uttryck den tar sig. I auran avspeglas tillfälliga sinnessstillstånd såväl som kroniska sjukdomstillstånd. Om läkare kunde se auran, skulle uppkomsten av många sjukdomar kunna förhindras, menar Smith, eftersom auraförändringar inträder först och de fysiska symptomen visar sig en tid därefter.

Mark Smith beskriver sig som skeptiker. Visserligen kan han se auror, men han trodde först inte alls på auraavläsning som ett effektivt verktyg för sjukdomsdiagnostik och -behandling. Men ett möte 1986 med Mietek Wirkus, en exilpolack, ändrade helt på den saken. Mietik hade i början av 70-talet arbetat på Kirlianinstitutet i Leningrad, och han utbildade sig till healer med bioenergiemetoder. På Isiskliniken i Warszawa behandlade han enligt egen uppgift upp till 100 patienter per dag med god hjälp av en andningsteknik som han lärt sig av en tibetansk munk. Smith kom att utbyta erfarenheter med Mietek och lärde sig

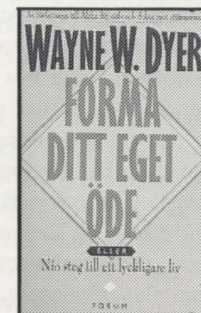
snart tekniker för hur man observerar sjukliga tillstånd hos en annan människa med hjälp av auraavläsning.

I boken berättar Smith även om vilka färger han sett hos amerikanska kändisar, artister och politiker. Han hävdar att hos sjuksköterskor dominerar den gröna färgen i auran, eftersom det gröna står för det läkande, medan läkare har mer blått i sin aura, eftersom de använder mer av sin intelligens. Hos präster dominerar violett, indigo med inslag av guld och silver. Kärlekspar har ofta mer enhetliga auror, med liknande färger och strålningsfält, i vissa fall har de två smält samman till ett enda aura-fält.

Nå, jag har ännu inte kunnat se någon aura, 60-sekundersövningen till trots. Men nog tror jag på de människor som säger sig se färger av olika nyanser och med olika intensitet. Kirlianfotografier avslöjar hur som helst att det existerar ett energifält i och kring levande organismer.

Själv tror jag att de allra flesta av oss undermedvetet upplever en persons "utstrålning" i form av en spontan attraktion eller fränstötning, dock utan koppling till färgfenomen.

Gunnar Martin Aronsson

Ny Dyer

Forma ditt eget öde. Författare: Wayne W. Dyer. Förlag Forum 1997. Översättning: Gösta Zetterlund.

Wayne W. Dyer är en av de första moderna självhjälpsbokförfattarna. Hans "Älska dig själv!" var, när den kom, provocerande, eftersom Dyer uttryckte sig med en för svenska förhållanden grandios självmedvetenhet om komplicerande sammanhang på ett enkelt språk. Han tycktes reta gallfeber hos delar av det svenska kulturella etablissemang – medan andra förtjust tog Dyer på orden. I alla

fall hade "Älska dig själv!" en strykande åtgång hos bokhandlarna.

Den nya Wayne Dyer-boken ges ut med titeln "Forma ditt eget öde eller Nio steg till ett lyckligare liv", men en bättre översättning av originaltiteln är nog den mer bokstaviga "Manifestera ditt eget öde". De nio andliga principerna för att få allt vad du vill ha". För-laget tycks vilja dämpa den amerikanska anspråksfullheten. Vad Dyer beskriver i boken är en väg till självkännedom och inre frid, baserad på hans egna mångåriga erfarenheter och den nya inspiration han fått av dels en vishetslärare vid namn Shri Guruji, dels bokverket A Course in Miracles.

För vana läsare av såväl gammal- som nyandlig litteratur kommer Dyer naturligtvis inte med några nyheter. De nio principerna innebär kortfattat att bli medveten om sitt högre jag, att skapa tillit till den universella gudskraften, att se sig själv som en del av helheten, att förstå hur man psykiskt kan dra till sig vissa händelser och personer, att se sig själv som värdig att ta emot allt (det positiva) universum ger, att få kontakt med den gudomliga källan genom villkorslös kärlek, att meditera med ett ljud (aaah) att frigöra sig från tankar på resultatet och att lära sig visa tacksamhet och generositet.

Dessa nio steg underbyggs av Dyer med citat ur religiösa verk – såväl sufikällor som yogamästare och Nya testamentet används – olika mentala övningar samt författarens alldeles speciella sätt att argumentera för sina åsikter.

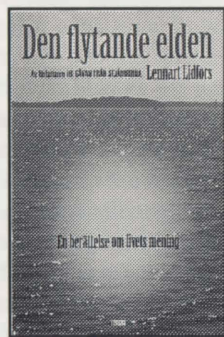
Är boken bra? Låt mig säga att den är, liksom Dyers tidigare böcker, lättläst och praktiskt inriktad. Kärnan i hans budskap, den villkorlösa kärleken och den djupa tacksamheten över att finnas till, är naturligtvis sympatisk – det är ju dit vi alla egentligen strävar, även om vi oftast fastnar i vardagens fällor: irritationen i bilkö, skvallret under kafferasten och skenlivet framför TVn.

Jag saknar i texten ett förhållningssätt till skuggsidorna i vår personlighet. Allt verkar så lätt, så självklart när Wayne Dyer skriver. Visst vill jag gärna följa Dyers råd – "ta avstånd från alla former av värdeomdömen när du agerar som medskapare. Den universella källan är ingen tudelad kraft... För att uppnå detta måste du göra dig av med tendensen att bedöma det

Bokfloden

som dyker i ditt liv som rätt eller fel..." – men om jag i stället exempelvis skulle fråga en buddhistmunk, kommer han förmodligen att säga att det krävs decennier av järnhård självdisciplin för att komma dithän.

Gunnar Martin Aronsson

Lidforsroman

Den flytande elden – en berättelse om livets mening. Författare: Lennart Lidfors. Förlag: Forum 1997.

Lennart Lidfors har en bakgrund som elektroingenjör och psykolog med specialinriktning på hypnos. I sin förra bok, "Gåvan från stjärnorna", 1991, berättade han om hur en ung kvinna, Marie, under hypnos bland annat kunde frambringa inre upplevelser som kunde tolkas som reinkarnationsminnen. Hans nya bok, "Den flytande elden", rubriceras som roman. Formen är välbekant från andra nyandliga böcker, inte minst Redfields storsäljande "Den niönde insikten": bokens jag, med samma förnamn som författaren, möter människor som initierar honom i olika grader av tidigare förborgad kunskap.

Bokens Lennart får lyssna till dessa invigda, som bland annat berättar om människans subtila energikroppar, troll och andra naturvarelser, träning i att expandera auran, färgernas, ljudens och musikens påverkan på psyket, telepati mellan människor och mellan människor och djur, klärvoajans, jordens "vibrationshöjning", övningar i att stoppa kroppens åldrande, dematerialisation med mera. Boktiteln "Den flytande elden" är en metafor för kundalini-kraften, vars kraftfulla effekter bokens Lennart får uppleva.

Till det förtjänstfulla i boken hör författarens strävan efter en klar disposition av innehållet – med undantag av en ganska malplacerad kidnappningsepisod – och en klar språklig dräkt. Formen är dock en smula repetitiv, där den ena efter den andra gurun dyker upp och talar, hela tiden på ett personligt, sakligt redovisande sätt. De betar sig som klonade av samma goda, intelligenta men aldrig känslolösa urguru. Jag uppfattar boken mindre som en regelrätt roman än som en journalistisk essä där författaren velat sammanfatta några av de andliga forskningshypoteser som finns i omlopp och de ofta häpnadsväckande personliga erfarenheter av psykisk art som han själv och andra erfarit. För mig är den formen fullt tillfredsställande. Kanske författaren helt enkelt valt ordet "roman" för att få större spelutrymme och skapa högre tolerannivå hos läsaren för de fantastiska påståendena om livets andliga sida.

Som så ofta blir min läsupplevelse dubbel. Visst finns här ett oerhört intressant stoff, som genast väcker upp en mängd följdfrågor och som säkerligen fungerar utmärkt som exempelvis diskussionsunderlag hos studiegrupper. Lidfors verkar vara väl insatt i de ockulta läroarna. Sedan beror ju kvalitén på utsagorna på kvalitén hos de människor som varit förmedlande länkar för de andliga upplevelserna. Det myckna talet om "energi" och "vibrationer" får väl snarast hänföras till det faktum att ett gemensamt språk ännu inte existerar för att beskriva de esoteriska upplevelserna. Genom årtusendena har ju metaforer, sagor och symboler använts jorden runt för att trots språkförbistringen forma gripbara gestalter.

En del av vad Lidfors skriver finner jag rimligt, annat orimligt. Sanningshalten må andra avgöra. Vad som dock förskräcker mig en smula och som inte har så mycket med själva bokens läsvärde att göra, är att dessa andliga lärare inte på ett tydligt sätt kopplat ihop moraliskt ansvar till

utvecklandet av de ockulta förmågorna. Jo, i bisatser noteras då och då att man inte får missbruka nya andliga talanger själviskt. Men i och med den tydliga gränsdragningen mellan de "invigda" och den okunniga folkmajoriteten, mellan "vi" och "dom", får denna "skola" en klar elitistisk prägel. Det är en tankeställare.

Jag drar mig till minnes visdomsorden från Dalai Lama: "Det är inte själva meditationen som är huvudsaken – utan att man under sitt dagliga liv blir mer medveten, mer varmhjärtad, mer närvarande... Meditationens verkliga syfte är att fostra goda och varmhjärtade människor."

Gunnar Martin Aronsson

Andens anatomi

En i många avseenden intressant bok har dykt upp på bokhandelsdiskarna. Den heter **Andens anatomi** och har skrivits av Caroline Myss, översatt av Hans Du Rietz och utgivits av Wahlström & Widstrand 1997.

Caroline Myss var från början förläggare och journalist men arbetar nu tillsammans med läkaren Norman Shealy som intuitiv healer.

Norman Shealy, som bl a grundat och är ordförande i American Holistic Medical Association, har skrivit ett förord till boken och presenterar där kortfattat författarinnan, som han länge samarbetat med. I förordet skriver Shealy bl a att Carolines huvudbudskap är att var och en av oss föds med en särskild andlig uppgift, ett heligt uppdrag, som går ut på att vi ska lära oss använda vår personliga kraft med ansvar, vishet och kärlek. Han skriver också att vi i vår västerländska kultur länge haft en mycket inskränkt syn på vad makt är, som t ex auktoritet och kontroll, pengar och andra yttre tecken på makt. När vi läser "Andens anatomi", presenteras vi en helt annan syn på vad *sann* makt är, nämligen den *mänskliga andens*

makt och kraft.

Människans eviga fråga "Vad är meningen med mitt liv?" ges också ett enkelt och djupt svar. 1. Lev på ett sätt som överensstämmer med dina *andliga ideal*! 2. Lev i varje stund i enlighet med den gyllene regeln! 3. Lev som om varje tanke vore en helig bön!" Detta låter enkelt mentorde vara långt ifrån lätt.

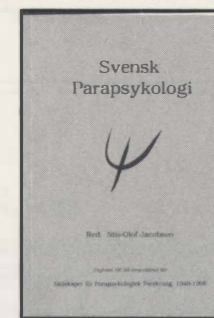
I boken presenteras en ny och mycket spännande ekumenisk syn på kroppens kraftcentra. Den integrerar judiska, kristna, hinduiska och buddhistiska föreställningar om kraft och makt till sju universella andliga sanningar. Caroline Myss skriver: "Den universella juvelen i de fyra stora religionerna är att det gudomliga finns i vårt biologiska system, vår kropp, på sju nivåer som leder oss mot allt större förfining och transcendens i vårt sätt att använda vår personliga kraft."

Boken består av två delar. Den första heter "Andens nya språk" och den andra "De sju heliga sanningarna".

Jag har med mycket stort intresse tagit del av denna bok och tycker, att den har många intressanta synpunkter på sambanden mellan kroppslig, själslig och andlig hälsa.

För mig personligen var kapitlet om andligt uppvaknande speciellt intressant att ta del av, för där kunde man läsa om vikten av att kunna skilja mellan psykiska och andliga kriser. Där står det också om de tre tydliga symptom, som kännetecknar en andlig kris. Kännedom om dessa symptom skulle naturligtvis kunna bidra till att förväxling mellan psykiska och andliga kriser inte längre vore lika möjliga. Därför anser jag att denna bok också är synnerligen lämplig för de psykologer och psykiater, som fortfarande enbart ser människan som en biologisk varelse och bortser från hennes andliga del och dess potential för utveckling och transformation.

Kerstin Stina Carlsson

Psi-vetenskap

Svensk Parapsykologi. Redaktör: Nils-Olof Jacobson. Utgivare: Stiftelsen John Björkhems minnesfond 1998.

Med anledning av att Sällskapet för Parapsykologisk Forskning, SPF, fyller 50 år, haren 100-sidig skrift utgetts, där det berättas om parapsykologi i Sverige.

Rättspsykologen Nils Wiklund, känd som skeptiker, skriver att den parapsykologiska forskningen tydligt har visat att det *inte* finns några paranormala fenomen! Han anser att varje parapsykologiskt experiment, som blivit noggrant granskat, har visat sig ha avgörande brister. Experiment helt utan brister har gett slumpresultat. Det finns inget parapsykologiskt experiment som har utsatts för en närmare granskning utan att förlora sitt bevisvärde, skriver Wiklund.

SPF:s ordförande Göran Brusewitz bemöter Wiklund och skriver bland annat att försök med ganzfeldtekniken, slumpalsgenerator och fjärrsyn (remote viewing) inte har kunnat avfärdas. Brusewitz pekar bland annat på försöksledareffektens betydelse. Parapsykologen Marilyn Schlitz besökte skeptikern Richard Wiseman och de gjorde samma försök, med samma procedur, i samma laboratorium. Wiseman testade hälften av försökspersonerna och Schlitz hälften. Hon fick signifikanta resultat, medan han fick slumpresultat.

Idag bor Geller i ett exklusivt hus i England. Han är multimiljonär och säger sig ha tjänat ihop sin förmögenhet genom att lokalisera olja och mineralfyndigheter åt företag.

I övrigt medverkar Martin Johnson, Adrian Parker, Rolf Ejvegård, Greta Norrlin, Madeleine Lagerfeldt-Lienhard, Jan Dalkvist och Joakim Westerlund.

Skriften, som kan vara en lämplig introduktion till parapsykologin, kan beställas genom betalning av 115 kronor på postgiro 700910-3, John Björkhems minnesfond.

SM

spårets upptäckare konstnären Göte Andersson har gjort.

Nils-Olof Jacobson skriver också om försöken att bevisa överlevnad av döden med hjälp av hemliga låskombinationer. En person lär sig en kombination, personen dör och sedan skall man försöka uppsnappa kombinationen från den döde, som antas försöka sända över den från den värld där han befinner sig. Inget sådant försök har lyckats, men professor Ian Stevenson har berättat om en kvinna som behövde öppna ett lås, vilket endast hennes plötsligt avlidne make hade kombinationen till. Hon och hennes son försökte först på olika sätt, men utan framgång. "Sedan en dag fick Mrs Greaves intrycket att påverkas av sin döde make. Hon började röra ratten till vissa nummer och sedan stoppa. Hon beskrev att kunskapen föreföll vara i hennes hand, inte i hennes huvud, men samtidigt kom numren i hennes medvetande. Numren öppnade låset."

Jan Fjellander och Lennart Lidfors skriver om ett möte med Uri Geller på 70-talet, då de bevittnade flera paranormala fenomen. Bland annat bad Uri en av de närvarande, Stig, att koncentrera sig på ett tal mellan 1 och 10. Du tänker på 8, sa Uri efter några sekunder. Stig bekräftade att det var den siffran han hade tänkt på. Uri uppmanade Stig att vända på ett papper på bordet. När Stig gjorde detta upptäckte han siffran 8 nedskrivna på förhand. "Du trodde att du sände en siffra till mig", sa Uri. "Men det var jag som valde siffran 8 och sände den till dig."

När kärleken kände smaken av mänskliga läppar Började den sjunga.

Chopra om kärlek

Vägen till kärlek. Författare: Deepak Chopra. Norstedts 1997, 296 sidor. Översättning: Kristina Larsén.

Deepak Chopra är en indiskfödd läkare, verksam i USA. Han är nog den mest kände i den grupp läkare som utövar västerländsk medicin på en grund av österländsk filosofi och traditionell läkekonst. Chopra är författare till ett halvdussin böcker.

Här skriver han om kärlek, som den skapas mellan man och kvinna. Chopra menar att livets mål och mening för oss alla är egots förening med något högre som vi kan kalla Anden eller Gud, med något av dess många namn. Också kärleken mellan man och kvinna är uttryck för jagets sökande efter Anden. Det illustreras av ett citat från den persiske poeten Rumi på 1200-talet:

När kärleken kände smaken av mänskliga läppar Började den sjunga.

Chopra diskuterar förälskelsen, uppvaktningen, passionen och extasen ur detta perspektiv. Han utgår från sin barndomskultur och vad han fick lära sig där, med rötter i den uråldriga indiska filosofin och religionen. Chopra är också väl beläst i traditionell mystik inom kristendomen och andra religioner. De teoretiska avsnitten kompletteras med långa samtal han har fört med människor som har varit i konflikt eller harmoni i olika stadier på kärlekens väg. Det finns också "kärleksövningar" som handlar om att utveckla kärleken och lära sig lyssna till Anden inom sig själv. Jag har gjort några av övningarna; de är verkligen kraftfulla om man satsar på dem. Det finns t.ex. en "Meditation riktad till hjärtat", som kan ses som en fortsättning på de "hjärtetekniker" jag skrev om i Sökaren 3-5/97.

De grundtankar som boken bygger på, är ännu en variant av den tidlösa visdom som jag kan känna igen från t.ex. *A Course in Miracles*. Tankegångarna är på många ställen snarlika. Men jag har lättare att ta till mig Chopra, som hela tiden håller resonemangen på ett direkt praktiskt plan.

Det här är ingen bok för sträckläsning, utan snarare att ta till sig i små portioner under lång tid. Den är inte alltid lättsmält, utan kräver eftertanke och inlevelse. Den ger mycket mer om man verkligen gör övningarna.

Jag tycker mycket om den här boken. Det har för mig varit en viktig upplevelse att läsa den. Jag kommer att återvända till den flera gånger.

Chopra ger många citat från mystiker och andra på kärlekens väg, i olika traditioner. Han citerar t.ex. *Icke-vetandets moln*, skrivet av en anonym kristen mystiker på 1300-talet, som exempel på att "kärlek i andlig bemärkelse innebär att släppa ifrån sig allt vi vet":

Släpp detta överallt och detta någonting i uthyte om detta ingestans och detta ingenting. Oroa dig inte om dina sinnen inte kan förstå detta ingenting, för det är därför du älskar det desto mer... Vem är det som kallar det ingenting? Förvisso är det vår yttre människa och inte vår inre människa. Vår inre människa kallar det Allting.

Nils-Olof Jacobson

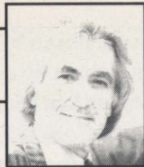
Delfiner & människor. Möten, mystik och forskning. Författare: Lotten Odh. Förlag: Global report 1998.

Sai Baba. Kärlekens mirakel. Författare: Howard Murphet. Förlag: Herkules 1998.

Vinden är min mor. En indiansk schamans liv och lära. Författare: Bear Hart och Molly Larkin. Förlag: Richter 1998.

Övernaturligt. Författare: Dan Höjer m fl. Förlag: Semic 1998.

Popper. Kunskapsteori, vetenskapsteori, metafysik, samhällsfilosofi. I urval av David Miller. Förlag: Thales 1998.

L. Dossey

Sökarnyheter

En kort översikt över teosofins tankeinnehåll kan lämpligen inledas med utsagan att världsalltet inte på något mystiskt sätt har uppkommit ur intet. Teosofin talar i stället om en *självexisterande urgrund* som den orsakslösa orsaken till allt som varit, är och någonsin skall bli. Denna urgrund är oföränderlig, gränslös till sin utsträckning, evig och överallt närvarande. Man kan betrakta den som medvetet världsrum, men inte som en gud av något slag. Ty vilken bild man än gör sig av en gud, så blir denne en begränsad varelse. Urgrunden är det rena Absoluta Vara som i sig innehåller de potentiella möjligheterna till alla former av begränsat liv i tid och rum. Ur denna urgrund uppkommer världsalltets alla himlakroppar med sina invånare, i den lever de och till den återgår de vid slutet av sina respektive levnadslopp.

Herbert Edlund
i Teosofiskt Forum

"Universum är inte skapat, utan skapas ständigt. Det växer, kanske i det oändliga..." Så skrev Henri Bergson, en av vårt århundrades främsta filosofer. Bergson insåg att nya former och strukturer hela tiden tillkommer, så att universum går framåt eller utvecklas i en bestämd tidsriktning. Den moderna naturvetenskapen bekräftar detta: universum började i formlös enkelhet och går med tiden mot allt större komplexitet.

Trots att denna enkelriktade tendens är uppenbar, är det inte lätt att påvisa vad det är som utvecklas. En tänkbar kandidat är komplexiteten. I det ursprungliga universum rådde sannolikt ett tillstånd av extrem – kanske maximal – enkelhet. I vår egen tid vimlar det däremot av komplexa företeelser i alla storleksskalor från molekyler till galaktiska superhopar. Det finns alltså något som liknar en lag om ökande komplexitet.

Paul Davis

Negativ bön

Kan negativ bön, det vill säga bön för att skada, vara verkningsfull? Den frågan ställs i den amerikanska tidskriften New Age Journal. En kvinna, Caren Goldman, berättar om sin far, att han tycktes med bön kunna bota sjuka men också åstadkomma sjukdom och död hos människor som han ogillade. Läkaren Larry Dossey, som bland annat skrivit boken "Läkande ord" (Energica 1994) har intervjuats av Caren Goldman.

Dr Dossey erinrar om att Bibeln på flera ställen berättar om förbannelser, som är ett slags negativ bön. Jesus förbannade ett fikonsträd så att det vissnade. Aposteln Paulus gjorde en trollkarl blind. Profeten Elisa gjorde så att 42 barn blev uppätta av björnar, eftersom de hade gjort sig lustiga över hans skallighet.

Det finns också, säger dr Dossey, en negativ sida av god bön. När man beder för någons hälsa, så beder man också att miljoner bakterier och virus, som ger upphov till sjukdomen, skall dö, eller att miljoner elakartade cancerceller skall förintas.

Och visst kan negativ bön verka. Det har gjorts en rad olika vetenskapliga studier som visat att människor med sin tanke och vilja kan skada icke-mänskliga livsformer på avstånd, exempelvis bakterier.

Dossey menar att både vid förbannelser och negativ bön är det fråga om att nedkalla Guds vrede över någon eller något. Det finns en mörk sida även av bönen, menar han.

Artikeln nämner också att en opinionsundersökning 1994 har visat att fem procent av amerikanerna har bett om att det skulle gå illa för andra – och detta är då endast de som medger att de gjort detta.

Källa: New Age Journal, december 1997.

Vegetarismen ökar

3 procent av gymnasieeleverna i Sverige äter vegetarisk skollunch. Det visar en undersökning av Christel Larsson och Gunnar Johansson, som redovisats i Näringsforskning 3/97. Kalmar län ligger i topp med 11,6 procent. Det är framför allt etiska skäl som gör ungdomarna till vegetarianer. De vill inte medverka till att djur plågas och dödas.

En annan undersökning visar att så många som fem procent av svenskarna är vegetarianer, men då räknar man med den ganska stora grupp som även äter fisk. Vegetarism är vanligast hos de yngre.

Källa: Hälsa, mars 1998.

Bön verkar

Mer än 130 vetenskapliga undersökningar visar att bön eller ett bönliknande tillstånd av medlidande, empati och kärlek kan åstadkomma förändringar till hälsa hos många levande varelser, från människor till bakterier. Detta skriver dr Larry Dossey i sin bok *Prayer is good medicin*. Han tillägger att bön inte alltid verkar, lika litet som mediciner eller kirurgiska ingrepp, men statistiskt sett är bön effektiv.

Tro och hopp har också en helande verkan. Det hjälper till att mobilisera kroppens försvar och bidrar till hälsa. Optimism är även det en positiv hälsofaktor.

Källa: New Age Journal, 1997–1998 special edition.

Jesús Alcalá om djuretik

Tidningarnas kultursidor kan ibland ta upp verkligt viktiga frågor. 30 och 31 mars skriver den kände kulturdebattören Jesús Alcalá trvå artiklar på DN:s kultursida om djurförsök, och han gör det i en anda av skarp kritik mot framför allt de djurförsöksetiska nämnderna, som godkänner nästan alla ansökningar från forskare om att få göra försök med djur. Avslag är sällsynta.

Alcalá meddelar bland annat att 1996 förbrukades drygt 375 000 försöksdjur i Sverige. Det är en förfärlig siffra.

Djuren skall inte utsättas för "onödigt lidande", sägs det, men att många djur lider i laboratorier är helt klart. Alcalá nämner ett exempel där en oanmäld inspektion gjordes och man fann laboratorierättor ligga och skrika av smärta. "En godkänd ansökan", skriver Alcalá, "är alltså detsamma som att säga att experimentet är så viktigt för samhället att också om djuren lider, är det värt det. Lidandet blir då inte 'onödigt'."

En forskare vill virusinfektera 50 dräktiga apor för att se vad som händer. Forskaren har nämligen en teori att orsaken till schizofreni och psykos finns i virusinfektioner under moderns graviditet. I andra godkända experiment ger man rättor ångest så att de hoppar högt i skrämsel. Höjden på deras hopp blir ett mått på deras ångest.

Min reflektion: Vi människor tar oss rätten att plåga djur med avsikten att vi själva skall må bättre. Vi kan ta oss den rätten genom att vi är en överlägsen art: djuren kan inte komma undan oss. Tänk nu om högre stående varelser från världsrymden skulle komma hit och resonera på samma sätt i sitt förhållande till oss! Då skulle vi med alla medel vilja förhindra detta och straffa våra plågoandar.

Jesús Alcalás artiklar i DN är ett viktigt stöd för dem som arbetar mot plågsamma djurförsök. Kan-ske är ett genombrott i djuretiken är på väg?

Sökarnyheter

Folkvett

Folkvett

Föreningen Vetenskap & Folkbildning bildades 1983. Den hade först 34 medlemmar; sedan har medlemsantalet långsamt ökat och är nu omkring 500.

Föreningen består av personer med sin förankring i en ateistisk-materialistisk verklighetsuppfattning. De anser sig försvara den vetenskapliga kunskapsvägen och bekämpa fördomar och vanföreställningar.

Paranormala fenomen finns inte enligt V&F, eftersom det saknas bevis för dem (i den litteratur, där skeptikerna hämtar sina informationer). Alla UFO-rapporter kan förklaras naturligt. Alternativmedicin förklaras tämligen generellt vara verkningslös – endast skolmedicinen godkänns.

Föreningens tidskrift Folkvett utkommer med fyra ständigt försenade nummer om året – ofta dubbelnummer. Nu har tidskriften bytt format, från A 4 till ett litet pocketformat, mindre än A 5. Den nya designen börjar med dubbelnumret 3–4 1997, som utkom i slutet av mars. Det ägnas framför allt åt slagrutor, jordstrålning och currykors.

Hanno Essén förklarar att han har goda kunskaper om vad som påstås av "slagrutetroende". Han har nämligen läst flera skrifter, lyssnat till flera föredrag, sett TV-program och haft långa samtal med personer som sökt upp honom. Men han nämner inga egna experiment eller att han bevittnat andras experiment.

För övrigt skriver Rolf Manne och Sven Ove Hansson kritiskt om slagrutan. När jag (SM) jämför deras artiklar med exempelvis Leif Enghs rapport om sin och andras slagrutorforskning (Sökaren 5/97) så tror jag mer på Engh. Skeptikerna verkar styras av känslor och fördomar. Enligt Engh får slagrutan idag anses vara en bevisad fysisk verklighet.

Axelsons störst

Den 29 mars hade SvD på avdelningen Sjal & Hjärta en översikt över new age-rörelsen i Sverige. Andligheten som affärsidé handlade det om. Störst inom new age är Axelsons Gymnastiska Institut AB med (1996) 51 anställda och en årsomsättning på 33 miljoner kronor. Axelsons ger utbildningar i alternativa metoder för kroppsligt och själsligt välbefinnande.

Bokhandeln Vattumannen har 7 anställda och en omsättning på över 6 miljoner. Sök & Finn, bokhandel i Malmö, har 4 anställda och en omsättning på knappt 6 miljoner. Växt-huset på Vaddö med 6,5 anställda och omsättningen 3,8 miljoner.

Stjärntydare

I SvD 22 mars har Olav Hammer en recension av Anna Granbergs bok "Astrologi – en väg till inre harmoni".

Han skriver bl a: "I grunden bygger allt på två snyggt samverkande mekanismer. En framgångsrik och erfaren astrolog förhandlar sig skickligt fram till en tolkning med hjälp av klientens gensvar." Det skulle alltså vara så att klienten hjälper astrologen fram till sin tolkning.

Jag tror att Olav Hammer har fel där. När jag ganska nyligen besökte två astrologer, en kvinnlig, Anna Granberg, och en manlig, så var det så att astrologen pratade och jag lyssnade.

SM

Lärarpris till Olav Hammer

Olav Hammer, religionshistoriker vid Lunds universitet, har som förste doktorand någonsin fått ett av universitetets tre pedagogiska pris. Hans specialitet är new age-rörelsen. Han har blivit känd för sin bok "På spaning efter helheten. New Age, en ny folketro?", där han tar upp och själv beskriver en rad tankeriktningar. Hur de olika riktningarna beskriver sig själva får vi däremot inte veta av Hammer.

Tidens ände

Jämt hör vi profetior om den innevarande tidsålders slut. De blir ännu fler nu när tiden snart byter årtusende. Ett exempel: Den 31 mars klockan 17 svensk tid kommer Gud att återvända till jorden i direktsänd TV. Det har en taiwanesisk UFO-sekt i Texas meddelat. TV-tittare i hela USA kommer att kunna följa händelsen. Gud framträder i gestalt av sektens ledare Chen Honming.

Eftersom jag är en person som går på vad som helst, satt jag förstås darrande av oro framför TV-apparaten vid den aktuella tidpunkten. Ingenting hände. Gud hade tydligen ändrat sig. Puh!

SM

Säkra odds

De finska skeptikerna har tröttnat på alla Rauni-Leena Luukanen-Kildes påståenden om att rymdvarelser mycket snart kommer att visa sig helt öppet för allmänheten här på jorden. Skeptikerna har föreslagit henne ett vad: Om rymdvarelserna dyker upp före 1999, får hon 10 000 mark. Om de inte dyker upp, ska hon betala skeptikerna 100 mark – men då får hon ändå tidskriften Skeptikko i utbyte.

Ur Folkvett, 3–4, 1997.

Om ett universum kunde skapa sig självt, måste det innehålla en skaparkraft och vi skulle nödgas anta, att universum självt är en gud.

George Davis

Behovet att yppa egna dumheter (bikt) är sällsynt jämfört med lusten att berätta om andras (skvaller).

Erik Lindkvist

Med kunskap och kärlek uppbygges världen.

Anatole France

Det sällsyntaste av allt är föreningen av förnuft och hänförelse.

Voltaire

Är något mera likt vanvett än vreden?

Cicero

Den som är förskonad från eget liande är därmed kallad att lindra andras.

Albert Schweitzer

Intelligens är användbar för allting, tillräcklig för ingenting.

Henri Amiel

Tvivel bör inte vara annat än vak-samhet, annars kan det bli farligt.

Lichtenberg

Kroppen är själens harpa.

Kahlil Gibran

Djur är trevliga vänner – de ställer inga frågor, de kritiserar inte.

George Eliot

Handling är den enda vägen till kunskap.

George Bernard Shaw

Om du vill skaffa dig fiender, försök att förändra någonting.

Woodrow Wilson

Ensamhet koncentrerar själens krafter.

Lamartine

En synsk hund

I Sökaren 2/98 läser jag på Läsarforum om en synsk hund. Även jag kan berätta om några ovanliga händelser med en hund, och den här vovven är definitivt synsk!

Där jag bor finns ett elljusspår, där jag brukar motionera, och självklart är spetsen Signe med mig. En sträcka av den här stigen är lite sank, träden håller på och dör där och stämningen är kylig och mörk. Vid ett tillfälle gjorde min man oss sällskap, men oturligt nog blev vi ovänner på vår promenad. Och just vid den mörka delen förstås. Dagen efter går jag samma väg och exakt på samma ställe ser hunden ut som hon får ett rapp över ändan av

någoting, hon hoppar till och söker upp mig. Det här upprepas under en veckas tid och ett "mörker" byggs upp bakom oss, som en vägg av otyg, skulle jag vilja kalla det. Signe är nu lika uppjagad som jag själv, och det är inte utan att vi är lite mörkrädda mitt på ljusa dagen. En dag tröttnar jag, och trots rädslan vänder jag mig om för att möta mörkret med ljus och kärlek. Hunden sitter tätt tryckt intill mina ben, och när jag böjer mina händer mot "vägen", känns det som jag skall sugas in i ett svart hål! Trots rädslan står jag kvar och kroppen svajar och sugas mot hålet, men efter en stund blir det lugnt och jag går vidare. Jag

prövar nu att göra likadant varje dag och till slut är det borta, tiken reagerar inte längre.

Den här hunden står mig ovanligt nära och vi har en härlig kontakt, hon är mycket känslig för mina tankar och mitt beteende. Om jag ser skymten av något i skogen, en skugga, en färg eller något människoliknande, då ser hon det också. Går hon före, reagerar hon för att "något" är där, och går hon efter mig, är det likadant. Reaktionen kan vara att hon skäller, viftar på svansen eller bara är uppmärksam, och hon står kvar tills jag kallar på henne. Visst är det intressant att vi upplever samma saker.

Gunhild

Folk från Plejaderna?

När jag vid den osannolikt låga åldern av bara arton månader fick minnen ur tidigare inkarnationer blev jag förmanad av min kloka mamma att hålla tyst för att inte bli uppfattad som onormal. Vid den tiden – slutet av 20-talet – var reinkarnation något helt okänt för folkets flertal. En död kommer inte tillbaka i ny kropp. Om de döda inte hamnar i himlen eller helvetet, så blir de kvar i jorden, så var allmänna uppfattningen.

Jag trodde mig vara unik, men många år senare publicerades världen runt den sensationella berättelsen om *Shanti Devi*, indiskan som mindes ett tidigare liv. Bara ett? Tänkte jag då och uppfattade mig fortfarande som unik.

Först efter fyllda fyrtio år, 1967, beslöt jag att låta andra ta del av mina minnen ur tidigare liv på Jorden och i andra världar. Detta var så ovanligt att flera veckotidningar kom och intervjuade. 1971 fick jag genom *Sökarens Förlag* ut boken *Jagets eld*. Vid ungefär samma tid etablerades kontakt med doktor Ian Stevenson, forskare i reinkarnation. Han fick ta del av mina märkligheter och skrev att han aldrig förut träffat på någon som har minnen från andra världar – förutom en kvinna, klart psykiskt störd, som påstod sig ha levat på planeten Venus. Han ansåg det också vara mycket ovanligt att någon har minnen ur mer än ett enda tidigare liv.

Det var tydligt att dr Stevenson förhöll sig

skeptisk och det gjorde han rätt i, som seriös forskare. Jag skulle själv ha varit mycket skeptisk till ett så komplicerat fall, om det inte varit för det förargliga faktum att jag själv är ett sådant fall. Likväl har jag själv varit skeptisk till de egna minnena och under många år sökt alternativa förklaringar, utan att finna några som är bättre än den ursprungliga: Att det verkligen är minnen.

Numerum vimlar det av personer som berättar minnen ur tidigare inkarnationer, många inkarnationer både på Jorden och i andra världar. Jag ställer mig reserverad till en del av dessa fall, särskilt de som kan motsägas av rent vetenskapliga data. Främst gäller det alla dessa personer som påstår sig komma från *Plejaderna*.

Plejaderna – eller *sjustjärnorna* som de också kallas – är en öppen stjärnhop på ett avstånd av 390 ljusår. Sex stjärnor kan ses med blotta ögat, flera hundra genom teleskop. De rör sig åt samma håll, med samma hastighet. Hopen befinner sig inuti en nebulosa av gas och stoft som är upplyst i närheten av stjärnorna.

Spektrografiska undersökningar visar att hopen utgöres av unga stjärnor. Detta visas även av att de omges av en nebulosa av gas och stoft. Det är nämligen så att stjärnor och planeter bildas genom att moln av interstellär materia – gas och stoft – koncentreras till allt

större täthet. Under denna process uppdelas anhopningen i separata delar som fortsätter att kontrahera till dess att trycket åstadkommer hetta och slutligen kärnreaktioner och en hel grupp stjärnor bildas. Efterhand som stjärnorna blir äldre rensar de den omgivande rymden från gas och stoft.

Det är helt tydligt att Plejaderna är en mycket ung stjärnhop. Om där finns planeter, är det tvivelaktigt att de hunnit svalna tillräckligt för att där skall kunna uppstå liv. Vår sol är betydligt äldre än Plejadernas stjärnor. Jorden förtätades för mer än fem miljarder år sedan. Under sin första årmiljard var planeten alldeles för het för att vatten skulle kunna utfällas ur dess omgivande gasmantel. Sedan regnade det i miljoner år. De första encelliga organismerna uppstod för cirka 3.800 miljoner år sedan. Då hade Plejaderna ännu inte bildats.

De första enkla vegetabilerna på Jorden framkom för mindre än en miljard år sedan och för cirka 500 miljoner år sedan vamlade det av livsformer i haven. Fortfarande var det långt kvar tills livsformerna tog sig upp på land.

Gärna för mig får det finnas fler än jag – många fler! – som kommer från andra världar, men de kommer knappast från Plejaderna. Om där finns planeter så har liv *möjligen* börjat uppstå i mycket enkla former.

Dénis Lindbohm

Enhet

- ett parti för själen

Du kan påverka din framtid i Valet 98

Vet du inte vad du ska rösta på i valet?

eller

Har du kanske tänkt avstå från att rösta för att du inte tycker att det finns något att rösta på?

Enhet - ett parti för själen
kan kanske vara ett alternativ för dig?

På valdagen, tag en blank valsedel och skriv de fem magiska bokstäverna ENHET - det räcker!

Vill du veta mer vad Enhet står för - beställ vårt idéprogram eller besök vår hemsida!

Enhet, Rinkesta Slott, 640 43 Ärla.
Tel 016 - 704 42 • Fax 016 - 700 88 • Pg 68 45 84 - 6
E-post: post@enhet.se • Hemsida: www.enhet.se

Gåvor, tacksamt emottagna

Gordon Rooth, 25:- Hjalmar Kehlman, 300:-
Bertil Wigurd, 25:- Ingrid Blad, 25:-
Bengt Romby, 150:-Ragnar Sandström, 25:-
Bo Nilsson, 25:- Rosa Litter, 50:-
Karl-Gustav Häggström, 100:- Björn Eriksson, 275:-
Greta Perslow, 50:- Gunny Larsson, 50:-
Ylva Hartzell, 50:- Tina Grefveberg, 500:-
Jörgen Peterzén, 25:-, Kjell Jonsson, 250:-
Berndt Eriksson, 50:-, Unni Welén, 25:-
Siwert Hjalmarsson, 50:-, Tanja Urnefelt, 100:-
Ramon Sjöberg, 100:-, Rosalie Biörklund, 100:-
Jan Teuber, 50:-, Thomas Andersson, 65:-
Margit Ferm, 25:-, Gunnar Videgård, 750:-
Kenneth Engström, 50:-, Hans-Jörgen Gerloff, 100:-
Ulf Apelgren, 50:-.

BÖCKER

NYA OCH BEGAGNADE

ROGIVANDE MUSIK

LJUSTERAPILAMPOR

FÖR HEMMABRUK

RESOR

TILL EXOTISKA PLATSER

Samtalsterapi med Tarot Kroppsspsykoterapi, healing

Unna dig en stund hos oss!
Vi hjälper dig med omtanke.

Tuula Biamont & Rainer Kågo

Blekingegatan 40 (T-bana Skanstull)
116 62 Stockholm
Tel/fax 08-640 86 22

LECTORIUM ROSICRUCIANUM

Det Gyllene Rosenkorsets Internationella Skola

Vi lever i en värld av motsatser,
en värld där ingenting är bestående.

Och i vårt hjärta bär vi ständigt med oss
en oro, en röst som ingen tycks förstå.

Ty endast den som förblir stilla
skall höra den milda stämman:

"Vänd åter, vänd åter till er första kärlek!"

Lectorium Rosicrucianum och dess
lärjungar vill hörsamma detta hjärtats
rop och gå vägen tillbaka till människans
ursprungliga gudomliga hemvist.

För information, ring eller skriv till:

LECTORIUM ROSICRUCIANUM

Edshults Säteri Tel: 0381 - 45040
575 93 Eksjö Fax: 0381 - 45002

P'taah Speaks THROUGH JANI KING

P'taah's Teachings from the Pleiades come to you through JANI KING. As humanity and the planet move toward Total Transformation, P'taah will assist you in understanding and experiencing that who you really are "Now" is A Perfect, Eternal Expression of God/Goddess — All That Is!

TICKETS FOR EVENT & WORKSHOP AVAILABLE AT THE DOOR AND...

LEIJONHJÄRTA Kungsgatan 35 08-244 288

3134 E MCKELLIPS RD #211 • MESA, AZ 85213
PH: (602) 832-7633 • FX: (602) 832-0262
E-MAIL: pataah@dancris.com
VISIT OUR WEB SITE: http://www.ptaah.com

AN EVENING WITH P'TAAH

FRIDAY, MAY 22

19.00-22.00 • 280:- kr/person

WORKSHOP WITH P'TAAH

SATURDAY, MAY 23

10.00-16.00 • 800:- kr/person

PERSONAL SESSIONS AVAILABLE

MAY 24-26

1200:- kr/person

RESERVATIONS ESSENTIAL

Eriksdalsskolans aula

Ringvägen 58-66, 118 61 Stockholm
FOR MORE INFO: 0371-800 61

Eriksdalsskolan, västra matsalen

Ringvägen 58-66, 118 61 Stockholm
FOR MORE INFO: 0371-800 61

FOR APPOINTMENTS:
0371-800 61

TRE BÄSTA

Några av Sökarens skribenter nämner tre saker som haft stor betydelse för dem: metoder, personer, böcker, idéer etc.

Jan Torberntsson, Fagersta:

1. Ambres och hans förmedling. Inte så mycket för den intellektuella kunskap som hans undervisning har gett, utan mer för möjligheten att i hans närhet närma sig sitt eget hjärta. Livet efter en kurs med Ambres blir magiskt. Intuitivt vet man precis hur varje situation skall tacklas, vad som är rätt att säga och vad som är rätt att göra. Och inte är man rädd för någonting. Det är som om det vanliga lätthotade, inskränkta, revirhävande jaget stoppats undan i någon vrå, och i dess plats träder ett mycket större jag. Tyvärr återkommer det begränsade jaget efter en tid, men upplevelserna under det mer obegränsade jagets regim är en ständig drivkraft att än mer energiskt söka få det att stanna permanent.

Sai Baba

2. Sai Baba. För tanken att jorden idag hyser en själ som kanske inte står Jesus efter i andlig insikt och förmåga och som därför för mig kan tjäna som en förebild och andlig inspirationskälla.

3. Sökaren. För att jag genom den fått möjlighet att ta del av och även delta i spridandet av de nya tankar som jag anser måste till för att människan inte skall förgöra sig själv. Den gamla synen på Gud och förhållandet till honom/henne har spelat ut sin roll, som jag ser det, och bidrar nu bara till motståndet mot de lösningar som kan förändra våra chanser att klara miljöförstöring och andra hot. Med nuvarande gudsbild är det svårt att ta det personliga ansvar som behövs, det är bara alltför lätt att hoppas på att stora starka Gud skall komma och rädda oss. Men om vi själva är Gud, då är det ju vi själva som måste skapa lösningarna, och det genom att närma oss det medvetande som kallas "kosmiskt medvetande".

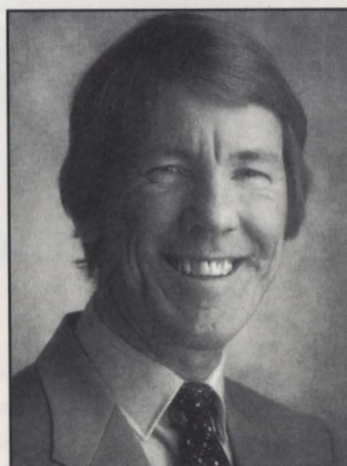
Kerstin Stina Carlsson, Stockholm:

1. Yoga. Yoga vill jag nämna som den metod som jag allra först kom i kontakt med, när jag startade min inre resa. Yoga är ju ett mycket omfattande system, som tränar människans *alla* aspekter, kropp, själ och ande, och har som mål förening med det gudomliga. Ordet yoga betyder just förening. Jag tror också, att yogans största förtjänst som metod är just att den inte enbart ser till själen eller anden utan även lägger stor vikt vid kroppens välbefinnande.

För de intresserade finns många kurser och mycket litteratur att ta del av.

2. Lars-Eric Uneståhls PUMT-kurs. PUMT står för personlig utveckling genom mental träning. Jag tror att denna kurs mest har bidragit till den omvärdering jag gjort av vad som är betydelsefullt i livet. Kursen är mycket omfattande och består av en mängd mycket intressant och god litteratur, ljudband och videoband. För den som verkligen är intresserad av en förändring i synsätt och värderingar tycker jag att denna kurs är mycket rekommendabel.

3. "The Coming of the Cosmic Christ." Denna bok av **Matthew Fox** bidrog till att jag kunde börja se på vår egen religion, kristendomen, på ett mera fruktbart sätt. Där kunde jag nämligen läsa om mystiken och dess betydelse även för vår kristna tradition, trots att detta är en mycket förborgad hemlighet inom den traditionella kristna kyrkan. Fox presenterade mig också för den skapelsecentrerade andliga traditionen, som jag utan vidare kunde ta till mitt hjärta och se som mitt rättesnöre.

Uneståhl

Bengt Petersen, Helsingborg:

1. Författaren Jan Fridegård har gett mig många viktiga impulser. När jag upptäckte hans böcker, befann jag mig i en svår livssituation och fick både styrka och tröst genom att läsa om hur hans alter ego Lars Hård gick igenom sina svårigheter och även kunde växa och mogna. Jag har inte blivit spiritualist som han, men tror liksom han att vi är här för att lära och växa. Jag ansluter mig också till Fridegårds uppfattning att de bästa människorna lever anonyma i det stora folkhavet. De blir troligen inte några andliga eller politiska ledare. Fridegård gav mig också inspiration till att gå vidare, bl a till att studera indisk filosofi och den store svenske filosofen Vilhelm Ekelund.

Fridegård

2. Fransmannen Jaques Dropsy har varit och är fortfarande min lärare i zenmeditation. Jag är tacksam att jag så tidigt som 1976 kom i kontakt med Dropsy på Rättviks meditationscentrum. Han har ett gediget kunnande inom många områden: religion, filosofi, psykologi och fysiologi, samtidigt som han har pedagogisk skicklighet, entusiasm och humor. Han ger sig inte ut för att vara någon ofelbar mästare eller guru utan är alltid "en av oss". Inte heller kommer han med schabloner eller tomma ord, tvärtom, allt han säger kommer djupt inifrån honom själv. Det är inte alltid så viktigt vad han säger. Men man känner i hans närhet att detta är en människa som har djupa insikter och som har mycket att ge.

3. Allt sedan 1976 och min första kurs för Jacques Dropsy har *zenmeditationen* varit en omistlig del av mitt liv. Så som jag lärt det är det en enkel, ren och religiöst neutral metod som går ut på att komma till sig själv och att växa inifrån. Här finns ingen mästare eller guru som bestämmer vad som är rätt eller fel. Inga extatiska och bortom-världsliga upplevelser utlovas. Jag bara mediterar utan att vänta eller önska något speciellt. Det som händer under meditationen ska jag bara iaktta utan att fastna i det. Det är en övning i att bara vara. En grund att leva här och nu.

Jonas Bernholm, Stockholm:

Min uppväxt fylldes av mycket litteratur (jag tyckte framför allt om ryk skönlitteratur, speciellt Dostojevskij) och film (mina favoriter var amerikanska 40-tals filmer). Och efter en kort period av vänsterpolitisk kultur och litteratur följde ett allätande av nyandlig litteratur i början av 1970-talet, där naturligtvis mycket idag fallit i glömska men där ändå skribenter som Castaneda, Gilmark, Adamski, Fridegård, Jürgenson, Lobsang Rampa med flera fastnat i minnet, även om deras böcker inte alltid skulle klara en omläsning idag. Höjdpunkterna var böcker som *Yoganandas* Autobiography of a Yogi och dr **Paul Bruntons** A Search in Secret India. Under 80- och 90-talet följde en flod av nyandlig litteratur där böcker av Irene Tweedy, Reshad Feild m.fl. gjorde det största intrycket.

Åsa Freij, Stockholm:

1. Vad som kommer för mig mer än personer, läror och metoder, när jag tänker över vad som betytt mest för mig, är led-ord, livsråd, som finns och som verkar hålla i många, kanske alla, kulturer och tider och som känns sanna när jag känner efter inom mig själv eller föreställer mig konkreta situationer.

Jag syftar på sådana ord som "Var mot andra som du vill att andra skall vara mot dig" och varianter därav.

Var och en som lever som den lär och som har en ärlig övertygelse om att det är rätt – även om andra eller någon teoretisk objektiv sanning säger att det var fel, tycker jag är föredömlig, åtminstone om den samtidigt är öppen för att lyssna på, respektera och allvarligt överväga riktigheten i andras ord och handlingar.

2. Egna upplevelser av andlig, kärleksfylld art eller andra aha-upplevelser och ögonblick av klarsyn har stort värde, större än någon intellektuell information, eller ens riktig insikt. Och än bättre blir det om aha-upplevelsen stämmer överens med och förstärker det sagda, hörda och teoretiskt förstådda.

3. Som ryttare (och sökare) har jag också funnit att en grundregel i ridning håller också i andra sammanhang i livet, nämligen att ideligen göra "halvhalt", det vill säga "ett ögonblicks samling under rörelse framåt" för att "kolla läget", balansen, harmonin, riktningen och den viktiga ärliga bjudningen framåt. Att liksom stanna upp då och då inom sig medan man fortfarande är sysselsatt med vad det än är, som människa, där den visare delen inom en kollar den lägre naturen/egot för att se om man hela tiden har en etisk strävan/vill väl...det är filosofisk/andlig halvhalt. Förresten är hela den gamla ridläran en fantastisk livslärobok om man ser att symboliskt läsa den – så tycker ryttaren-sökaren Åsa Freij.

Illustration av Åsa Freij

Gunnar Martin Aronsson, Malmö:

1. Sture Emby. Föredragshållare, författare, konstnär, grafolog och en av Sveriges enligt min mening skickligaste psykologer. Baserat på Martinus kosmologi och egna erfarenheter skrev Emby under 46 år en korrespondenskurs i livskunskap och självkännedom, studiebrev som för mig och säkerligen otaliga andra människor varit en ledstjärna när det själsliga mörkret blivit alltför påträngande. Sture Emby inspirerade mig också att som 17-åring själv inleda en entusiastisk föredragsverksamhet för mer eller mindre intresserade vänner.

För mig kommer Sture alltid att vara läraren, idealet, mästaren.

2. Anthony Robbins. Hans idéer, metoder och framtoning har kritiserats och hånats från många håll. Själv upplever jag Tony Robbins verk som epokgörande inom sektorn mental träning och personlig utveckling. Idag, när jag arbetar med kurser som hämtar mycket av sin näring ur Robbins verk, är hans konkreta och pedagogiskt strukturerade metodik en daglig inspirationskälla och en ständig

påminnelse om att vi alla har en enorm kraft i oss, en kraft som rätt använd får oss att växa emotionellt, intellektuellt och andligt.

3. Are Waerland. För hans oerhörda mod att gå emot den auktoriserade "skolmedicinen" och påstå att "vi har inte med sjukdomar att göra, utan med livsföringsfel. Avskaffa dessa

och sjukdomarna skall försvinna av sig själva". Waerland kanske inte startade den vegetariska rörelsen i Norden, men det var onekligen han som gav den argument, exempelsamlingar och livskraft. Hans betydelse som föregångare och "kostmissionär" kan inte överskattas.

Sven Magnusson, Skoghall:

1. Are Waerland. Som barn och i början av tonåren läste jag vanliga veckotidningar, Veckans serier och Idrottsbladet. Så upptäckte jag tidningarna Säningsmannen, med en vegetarisk profil, och Frisksport. En kusin var frisksportare, och i hans hem satt jag en dag och bara läste i tidningen Frisksport, som var något för mig alldeles nytt: där fanns en positiv, tilltalande livsfilosofi – och annonser för Are Waerlands böcker med titlar som "Kungsvägen till hälsa", "Hälsans okända stigar", "Hälsans utvalda folk", "Program för en hälsodag". Jag beställde genast alla Waerlands böcker och blev omedelbart frälst för vegetarismen och råkosten. Waerland var ju alldeles övertygande och medryckande. Men jag var tonåring och kunde inte bli waerlandist mot mina föräldrars önskan. Så det dröjde tio år, till jag var 25, innan jag lämnade "köttgrytorna" och blev laktovegetarian. (Lakto står för mjölkprodukter.) Are Waerland ledde mig till vegetarismen, och jag blev en frisk, ny människa. Idag har jag varit laktovegetarian i över 40 år – egentligen lakto-ovo-vegetarian, om sanningen skall fram. (Ovo står för äggprodukter och det finns ett litet sådant inslag i min kost.) Men jag är inte lika "fanatisk" råkostare som i början.

2. Enhetsmystiken. Allt är ett-tanken är grundläggande för min livsfilosofi. Trots att jag aldrig kunnat bli hundra procentigt övertygad om sanningen i denna mystik, påverkar den mig mycket. Jag tänker som om den är sann – och det leder bland annat till att jag, såvitt jag kan se, saknar dödsrädsla. Det som är botten i mig, är botten i allt levande – det är själva världsgrunnen, eller Gud, och det är tidlöst, evigt. Vi finner enhetsmystiken i den indiska Vedantafilosofin, i new age-tänkandet och även hos några moderna fysiker.

3. Skönlitteratur. Den svenska skönlitteraturen, kanske framför allt lyriken, hade stor betydelse för mig i tonåren. Jag upptäckte att det fanns andra som upplevde verkligheten på samma sätt som jag. Jag tog till mig Pär Lagerkvists "Ångest, ångest är min arvedel, min strupes sår, mitt hjärtas skri i världen". Jag gick kanske inte direkt omkring med ångest, men min livs- och människosyn var ganska så mörk. Idag kan jag inte lägga min känsla bakom de där orden av Lagerkvist. Det beror nog på min övergång till vegetarismen. Med fysisk hälsa får man sunda tankar. Idag är min livssyn och människosyn mer positiv.

Beröm SÖKAREN!

– om du tycker att den bör berömmas.

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

The Esoteric Properties of Eight

Föredrag av Mr Colin Price,
The European School of Theosophy,
i **Stockholm**
tisdagen den 19 maj kl. 19
i Läktarfoajén, Brygghuset,
Norrtullsgatan 12 N,
och i **Göteborg**
måndagen den 25 maj kl. 19
på Johannebergsgatan 18 n. b.
(bakom Stadsteatern).

Svensk översättning i häfte
till varje åhörare.

I göteborgslokalen även föredragen

Medvetande, mönster och mening

Hans Liljenström
onsdagen den 27 maj kl 19

samt

Det unika med teosofin

Gunnar Larson
torsdagen den 28 maj kl 19.

Generalsekr. för Teosofiska Samf.
tfn 08/80 56 78 eller 070/676 56 78.

De Heliga Tolvs Evangelium

Av Matteus

Den första fullständiga svenska
översättningen från engelska.
Handlar om **Jesus' liv och lära.**

Innehåller bl.a:

- * Tjänst och kärlek till Gud
- * Handlings-lagen
- * Återfödelse
- * Barmhärtighet mot djur
- * Vegetarisk kost

Ges gratis till de intresserade och
uppriktiga. Fraktavgift tillkommer.
Utgivare: Torbjörns Kostrådgivning
Box 1916, 171 19 Solna

**Läkare, tandläkare,
terapeuter samt
intresserade lekmän:**

**VIDEOKASSETTEN
HYPNOSPIRALEN...**

en ny alternativ terapi för att **lindra värk**
– **djupmeditera** – **öka självförtroendet**
– **stärka idrottsresultaten** – **bli kvitt fo-**
bier och tvångstankar etc.

KÖP ELLER HYR!

HYPNOSPIRALEN med kort handled-
ning och 20-sidigt instruktionshäfte kos-
tar 480:-. Prova den alternativt genom att
hyra den för en månadskostnad om 160:-
(plus 40:- vid lev. för frakt och emballage,
totalt 200:-). Hela detta belopp avräknas
vid senare köp! Ring för närmare besked!

Franz Schwabe
Åsgärdev. 43 121 31 Enskededalen
Beställningstel: 08-649 51 96

Internationell konferens om kultur

30 mars–2 april hölls en stor internatio-
nell konferens om kultur i Stockholm.
Arrangör var UNESCO och platsen
Folkets Hus vid Norra Bantorget.
UNESCO är FNs organ för vetenskap,
utbildning och kultur.

Syftet var att se på kulturen i en bred
men framför allt djup mening.

Man ville komma i kontakt med
representanter för olika kulturyttringar
och låta dem komma till tals och delta i
diskussioner.

Flera ideella organisationer deltog
aktivt. Men många som företrädare en
andlig/etisk kultursyn saknades, så man
fick inte höra dem missionera för åsikten
att en förändring till en bättre värld, en
rättvisare, sundare och kärleksfullare
värld, börjar i människornas eget inre, i
deras hjärtan.

Säkert hade fler sökare och föresprå-
kare för ett alternativt levnadssätt delta-
git, om man tidigare och bättre informe-
rats om konferensen och dess intressanta
innehåll och syfte.

Meditation skulle ha kunnat lyftas fram
såsom en viktig kulturyttring och en
metod att påskynda en inre, individuell
utveckling. Meditation, yoga och en del
andra metoder, som är välbekanta för
Sökarens läsare, syftar ju bland annat till
en andlig fördjupning, till en fridfullare
och visare nivå, en nivå där man kan
uppleva alltings enhet samt känna att det
är riktigt att göra för andra vad man vill
att andra skall göra för en själv.

Också viss ny forskning kunde ha fått
mer uppmärksamhet, exempelvis forsk-
ning om tankens/medvetandets makt över
materien, och även undersökningar av
fall som tyder på reinkarnation. Mer
uppmärksamhet kunde också ha getts åt
tanken att universum är planerat, att
bakom universum finns en universell
eller gudomlig intelligens som styr
evolutionen.

Åsa Freij

GENOM DET INRES PORT

EN KÄLLSKRIFT OCH LÄROBOK OM SJÄLSRESOR OCH KLARA DRÖMMAR

Författaren har mångårig erfarenhet i konsten att
gå ur kroppen och göra själsresor. Denna bok
ger utförlig anvisning om de övningar som får
spärrarna mellan Jaget och Självvet att lossna och
därmed ge tillgång till de latent förmågorna.

Pris endast kr 75:- med alla kostnader inkluderade.
Sätt in summan på postgiro 63 46 41 - 5 och ange
Psi-Cirkeln som mottagare. Omgående leverans.

Dénis Lindbohm
Fosievägen 29 A, 6v, 214 31 Malmö

Till läsaren! Du kanske själv vill dela med dig av vad som varit bra för dig. Skicka då gärna en kort redogörelse till Sökaren. Alla berättelser är välkomna och läses med intresse, även om vi inte kan publicera allt. Vi gör ett urval ur de rapporter från sökarpöset som vi får in, tar kanske med delar av olika redogörelser. – Illustrationer mottas gärna och kan returneras.

Deltog Donald H. Menzel i hemlig UFO-forskning?

av Håkan Eriksson

Donald H. Menzel (1901-1976) astronomiprofessor vid Harvard, var en av världens mest berömda UFO-skeptiker. I tre böcker och i en mängd offentliga uttalanden avfärdade han rymdskeppshypotesen och fastslog att alla rapporter om flygande tefat kunde ges naturliga förklaringar. Även de gåtfulla UFO-observationer som gäckat expertisen inom flygvapnet, ansåg sig Menzel genom logiska resonemang kunna avskrika som optiska illusioner, planeten Venus, iskristaller, ovanliga molnformationer etc. ("Flying Saucers" av Donald H. Menzel. Harvard Press 1953.) Menzel tyckte begagna sig av varje tillfälle att i media angripa ämnet UFO och dess företrädare, och han närmast fnös åt tanken på statligt finansierad UFO-forskning.

Professor Menzel fick naturligtvis svar på tal av ufologerna, vilka ansåg att han generaliserade på ett ytligt sätt och bortsåg från viktiga observationsdata när han lade fram sina slutsatser. Dessutom, påpekade man, var det ofta skrivbordsuppfattningar som han förde till torgs; han hade inte gjort någon närmare undersökning. Även en och annan etablerad vetenskapsman, såsom fysikprofessorn James McDonald, tog till orda och hävdade att flera av Menzels UFO-förklaringar var orimliga.

Som framstående Harvardastronom blev Donald Menzel likväl en viktig opinionsbildare på UFO-området, inte minst inom forskarvärlden. Pressen såg honom som den ledande auktoriteten i ämnet och hans antitefatsböcker översattes till flera språk. Flera bedömare anser rent av att han kom att påverka en hel generation amerikanska och ryska vetenskapsmän i starkt UFO-negativ riktning.

Donald Menzel blev för övrigt också här i Sverige tidigt ett bekant namn för UFO-intresserade. Dagens Nyheter beskrev honom redan 1952 som "världens främste expert på de flygande tefaten" och i svarsbrev till ufologen Gösta Rehn ansåg Menzel att det omdiskuterade Gotlandsfallet kunde förklaras som en misstolkning av en högst ordinär helikopter.

Menzels hemliga liv

För en tid sedan avslöjades emellertid nya fakta om den kände skeptikern, vilka gjort att man på sina håll ifrågasatt motiven bakom hans offentliga uttalanden. Gick han i själva verket någons ärenden?

Under ett besök i Harvarduniversitetets arkiv hittade fysikern och UFO-forskaren Stanton Friedman bevis för att Donald Menzel levde ett dubbelliv som ingen av hans kolleger eller nära vänner känt till. Parallellt med sin offentliga karriär som astronom var han engagerad i topphemlig underrättelseverksamhet inom National Security Agency (NSA) och CIA. Friedman hittade bland annat Menzels privata korrespondens med John F. Kennedy från början av sextiotalet. I dessa brev erkänner Menzel att han förmodligen vet mer om vad som pågått inom NSA än någon annan i landet och att han som konsult åt organisationen har insyn i superhemliga projekt. Han tillägger att han även haft en del kontakter med CIA, men att han på grund av sekretessen inte kan gå närmare in på vad de handlat om.

Utifrån kommentarer i andra gamla brev och dokument kunde Friedman också få belagt att Menzel inom underrättelsekretsar varit prisad för sin lojalitet gentemot staten och för sin förmåga att hålla

Bedrev den amerikanska regeringen på 50-, 60- och 70-talet en UFO-forskning som allmänheten inte fick veta något om?

Lutade forskare då åt en icke-jordisk förklaring till UFO-rapporter? Hade de kanske till och med tagit till vara ett störtat rymdskepp och dess besättning?

Deltog den bekante astronomen och UFO-skeptikern Donald H. Menzel i den hemliga forskningen?

Frågorna kan ställas. Att finna svaren är svårare.

tyst om känslig information.

Friedman publicerade dessa uppgifter som en artikel i tidskriften International UFO Reporter ("The secret life of Donald H. Menzel", januari/februari 1988) där han också förde fram tanken att professorn inte alls var någon ärlig UFO-skeptiker, utan en statlig desinformator med uppgift att vilseleda allmänheten i frågan. Denna tanke upprepade han sedermera i sin bok "Top Secret/Majic" (Marlowe & Company 1996) tillsammans med en del ny information i fallet.

NSA och CIA om UFOs

Men finns det då någon anledning att tro att professor Menzel inte var en ärlig skeptiker, utan gick någons ärenden för att tysta ned all information om UFOs? Kan han inte ha varit helt uppriktig i sina åsikter om UFO-fenomenet, även om han arbetade hemligt åt underrättelsetjänsten? För att belysa dessa frågor kan det vara på sin plats att kort redogöra för hur NSA och

CIA genom åren förhållit sig till allmänhetens rapporter om oidentifierade flygande föremål. Deras officiella attityd var länge att de inte undersökte UFO-observationer eller på annat sätt var engagerade i frågan.

Ufologiska påtryckargrupper som Ground Saucer Watch (GSW) lät sig dock inte nöja med dessa försäkringar utan beslöt år 1977 att dra den amerikanska säkerhetstjänsten inför domstol. Efter segslitna förhandlingar och genom åberopande av "lagen om informationsfrihet" lyckades man slutligen förmå CIA och NSA att frisläppa en rad tidigare hemligstämplade UFO-dokument. Dessa handlingar visade att organisationerna, åtminstone under femio- och sextiotalet, tagit UFO-fenomenet på betydligt större allvar än de offentligt velat medge. I ett CIA-dokument från november 1952 fastslås exempelvis rakt på sak:

"De snabbgående oidentifierade föremål som iakttagits på hög höjd i närheten av viktiga amerikanska försvarsanläggningar, är av sådan art att de inte kan räknas som naturfenomen eller kända typer av flygande farkoster." (Frisläppt CIA-dokument återgivet i boken "UFO-fenomenens ursprung", under redaktion av Peter Brookesmith, 1986, sid. 35.)

NSA uttrycker sig än mer rättframt och anser i en handling från 1968 att en del UFO-händelser, exempelvis de uppmärksammade observationerna över Washington i början av femtiotalet, starkt talar för rymdskeppshypotesen. (Frisläppt NSA-dokument återgivet i engelska UFO Magazine, mars/april 1996, sid. 54.)

Advokat Peter Gersten, som förde ufologernas talan under rättegången, har utifrån det frisläppta materialet givit en rad exempel på hur myndigheternas officiella och interna åsikter om UFOs hela tiden motsagt varandra. (UFO-Aktuellt nr 3, 1982, sid. 21-23.)

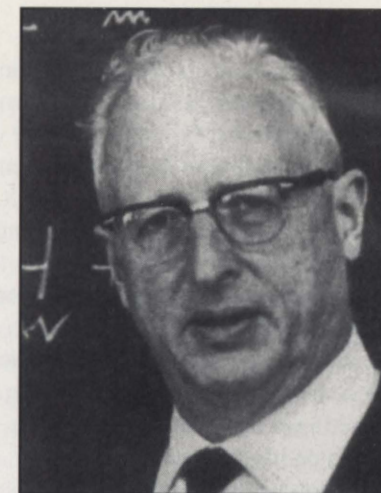
Varför försökte nu myndigheterna tysta ned UFO-saken? Kanske ville man helt enkelt inte öppet medge att man inte hade full kontroll över vad som pågick i det egna luftrummet och därför valde att föra denna känsliga diskussion bakom kulisserna. I så fall kan man ju faktiskt undra hur mycket Donald Menzel visste om detta och vilken hans egentliga roll i sammanhanget var. Borde han inte som NSA-konsult med insyn i topphemlig verksamhet ha känt till ovan nämnda UFO-dokument och det faktum att säkerhetstjänsten såg allvarligt på frågan?

Hans skeptiska böcker bidrog i hög grad till att måla upp den för myndigheterna tacksamma bilden att ingenting okänt fanns i luftrummet och att alla UFO-rapporter gick att förklara på naturlig väg. En ren tillfällighet?

Frågan saknar inte berättigande i ljuset av händelserna kring den s.k. Robertson-panelens sammankallande i januari 1953. En alltmer tilltagande ström av UFO-rapporter hade oroat CIA så pass mycket att man beslöt anordna en paneldiskussion i ämnet där flera berömda vetenskapsmän inbjöds att delta. Till ordförande utsågs fysikprofessor H. P. Robertson De närvarande CIA-agenterna uttryckte under mötets gång sina farhågor för att alla UFO-rapporterna skulle kunna belasta militärens arbete så mycket att man inte i tid skulle upptäcka en sovjetisk attack mot USA. Av den anledningen föreslog de ett massmedialt "undervisningsprogram" som skulle gå ut på att frånta de flygande tefaten den speciella status av mystik som de fått i allmänhetens ögon. Om man satte i system att offentligt struntförklara UFO-observationer och presenterade kända möjligheter till misstolkningar, skulle människors intresse för ämnet förhoppningsvis avmattas med tiden, trodde CIA-företrädarna.

Oavsett om kommunisträdsplan verkligen var det enda skälet bakom det föreslagna antitefatsprogrammet (det är omtvistat) blev det i vilket fall som helst CIAs linje som vann gehör i debatten, vilket märktes av panelens rekommendationer och slutsatser.

Flera UFO-skribenter har i detta sammanhang noterat det lite märkliga sammanträffandet (?) att Donald Menzels första skeptiska bok om flygande tefat utkom bara några månader efter Robertsonpanelens överläggningar. Professorns sätt att behandla ämnet följde exakt den strategi som CIA rekommenderat under debatten, ett faktum som ju inte saknar betydelse när det numer är känt att Menzel hade kontakter med organisationen. ("Menzel's background", artikel av IT-debattören Brian Zeiler på: <http://www.primenet.com/~bdzeiler/index.html>) Skeptiker tycker förstås att det är konspiratoriskt att antyda ett sådant samband, men om man går utanför ufologin och ser till samhällsdebatten i stort, finner man att den sortens resonemang inte är särskilt ovanliga. Man kan ju t.ex. erinra sig att opinionsbildare inom

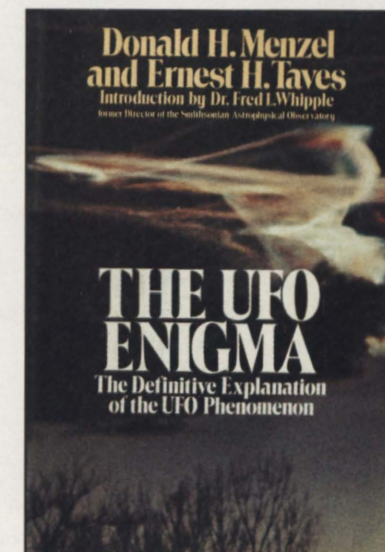

Donald H. Menzel

olika områden vid flera tillfällen fått sina motiv ifrågasatta, när det uppdragats att de varit kopplade till specifika intresseorganisationer. Med detta i åtanke är det knappast förvånande att Donald Menzels avslöjade underrättelsekarriär gjort att man ifrågasatt hans roll som oberoende debattör på UFO-området.

Topphemlig UFO-grupp?

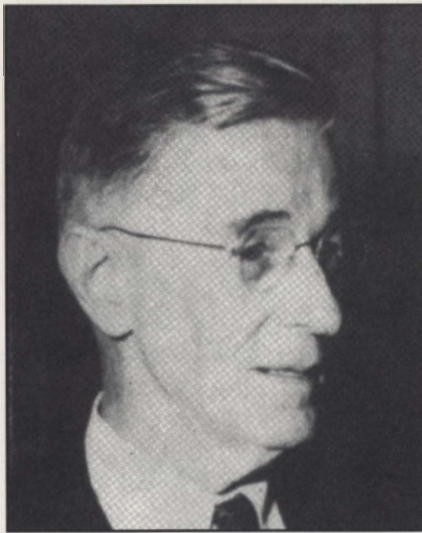
Nu är det förvisso långtifrån alla ufologer som stannar vid ett allmänt ifrågasättande av myndigheterna och skeptiker som Menzel. Tvärtom är det en vanlig uppfattning inom inte minst amerikansk ufologi att tidigare nämnda UFO-dokument endast utgör toppen av ett isberg och att de verkligt känsliga bevisen sedan länge gömts undan och gjorts omöjliga att komma åt via domstolar. Enligt denna teori skulle amerikanska flygvapnets offentliga, föga påkostade UFO-utredningar, såsom "Project Blue Book" bara ha varit en yttre fasad gentemot allmänhe-

ten samtidigt som en topphemlig högprioriterad forskning pågick bakom kulisserna.

Att så verkligen var fallet, antydde redan på femtiotalet av dåvarande chefen för "Blue Book" kapten Edward Ruppelt. I sin bok "The report of unidentified flying objects" (1956) skrev han angående undersökningen av de s.k. Lubbockljusen: "De enda personer, vid sidan av Project Blue Book, som studerade hela fallet, var en grupp som på grund av sina kontakter med regeringen hade tillgång till våra arkiv. Och de här personerna var inga fiktion-författare (...) utan vetenskapsmän, raketexperter, kärnfysiker och underrättelseexperter. De hade samlats för att studera våra UFO-rapporter eftersom de var övertygade om att en del UFOs är interplanetariska rymdskepp..." (Sid. 147.) Ruppelts beskrivning tycks alltså delvis bekräfta många ufologers misstankar att ett hemligt team i samarbete med regeringen bedrivit egna undersökningar vid sidan av de officiella och kanske även låtit särskilt intressanta rapporter "försvinna" ur arkiven.

Ytterligare stöd för denna hypotes kom oväntat i början av åttiotalet då ett dokument uppdagades vars innehåll var något av en sensation. Handlingen, från 1950, innehöll en intervju med vetenskapsmannen dr Robert Sarbacher som på den tiden arbetade inom Pentagon med att utveckla ny teknik. Sarbacher berättade i intervjun att UFO-frågan var det mest hemligstämplade ärendet i Förenta staterna och att en liten grupp vetenskapsmän inom militäretablissemanget var engagerad i att utforska fenomenet från grunden. Dock kunde han meddela att man i det närmaste höll det för uteslutet att dessa okända farkoster som siktades i luftrummet hade jordiskt ursprung. Högtintressanta uppgifter naturligtvis, men kunde man lita på att dokumentet var äkta? Ett antal amerikanska ufologer beslöt helt enkelt att kontakta Robert Sarbacher som vid denna tid (1983) fortfarande var i livet och arbetade som chef för Washington Institute of Technology. Sarbacher bekräftade då i brevsvar och telefonintervjuer de uppgifter han lämnat cirka trettio år tidigare. Han sade att han under sitt arbete inom Pentagon hört talas om en hemlig UFO-grupp som tillvaratagit störtade farkoster och försökt komma underfund med deras konstruktion. Som medlemmar i gruppen utpekade han bland andra dr Vannevar

Vannevar Bush

Bush (ordförande) dr Robert Oppenheimer och John Von Neuman, alla tre berömda vetenskapsmän som avlidit när dessa intervjuer gjordes. Sarbacher dog själv kort därefter och hans uppgifter om den hemliga gruppen är ännu obevisade. Det enda man kunnat konstatera är att han verkligen hade den välmeriterade bakgrund som gjorts gällande. Under femtiotalet var han verksam som konsult åt "Research and Development Board" (R&DB) i Pentagon och hade även vissa kontakter med amerikanska regeringen. Så om UFO-frågan togs på stort allvar i dessa kretsar, förefaller det helt logiskt att Sarbacher hade reda på saken.

("UFO Encounters" av Jerome Clark och Marcello Truzzi. 1992. Sid. 110-113. UFO-Aktuellt nr 2, 1990, sid. 14.)

Menzel och Bush

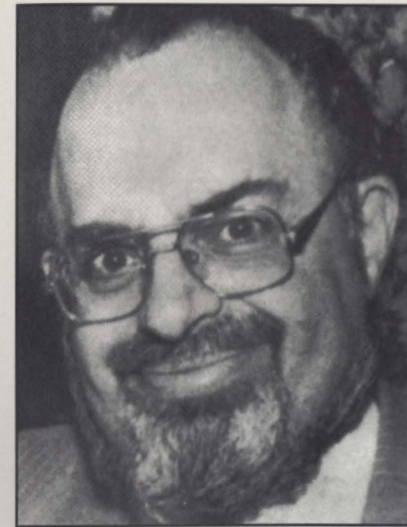
Vad har då allt detta med Donald Menzel att göra? Jo, länken är Vannevar Bush, den utpekade ordföranden i det hemliga UFO-teamet. Menzel och Bush kände varandra mycket väl sedan mitten av trettiotalet och hade arbetat tillsammans inom ett antal olika sekretessbelagda projekt. Bush var också en av dem som särskilt lovordade Menzels diskretion i hemligstämplade ärenden. Så om det är sant att Bush verkligen ansvarade för en liten grupp med uppgift att lösa UFO-mysteriet, vore då inte hans pålitliga vän och kollega Menzel den idealiske personen att uppta i projektet? Och borde inte Menzel med sina kontakter inom underrättelsetjänsten och sin insyn i superhemlig verksamhet under alla omständigheter ha känt till ett sådant team, om det existerade?

Mörkläggning och vilseledande information

För Stanton Friedman, UFO-forskaren som avslöjade Menzels underrättelsekarriär, är svaret i det närmaste klart. Han tror att Menzel ingick i en inflytelserik grupp som alltsedan den omdiskuterade Roswellincidenten 1947 mörklagt sanningen om UFOs. Orsaken till sekretessen skulle enligt Friedman vara en bedömning att vad myndigheterna visste var så pass revolutionerande till sin natur att omvälvningarna i samhället skulle bli okontrollerbara om det offentliggjordes. Dessutom skulle säkerhetspolitiska aspekter ha spelat in, där man önskade hålla staterna i dåvarande östblocket ovetande om all aktivitet på UFO-området. Friedman tror att Menzel var införstådd med allt detta och bland annat fick till uppgift att försöka hålla det vetenskapliga etablissemanget borta från UFO-frågan. Om utomstående forskargrupper i väst och öst började utreda UFO-fall, skulle det leda till att de känsliga fakta man ville dölja snabbt blev uppenbara för större kretsar. Även de mest oskyldiga granskningar från oberoende vetenskapsmäns sida kunde lätt få till följd att amerikanska regeringens egen inblandning i UFO-ärendet uppdagades, med alla besvärande frågor som då skulle följa. Friedman tror därför att Menzels uppdrag gick ut på att i kraft av sin auktoritet som berömd astronomiprofessor skapa en negativ UFO-opinion i forskarvärlden. Om han i sina skrifter gjorde gällande att ingenting intressant dolde sig bakom allmänhetens UFO-observationer, skulle merparten vetenskapsmän och akademiker förhoppningsvis övertygas om att forskning på området endast var slöseri med tiden. De som ändå hyste motsatt uppfattning skulle kanske likväl dra sig för att ge sig i kast med ett så pass förljligt ämne.

Menzels omtalade lojalitet gentemot staten samt möjligheten att få delta i det allra viktigaste projektet under efterkrigstiden borde ha varit tillräckligt för att professorn skulle komma över den tvekan han kan ha känt inför att medvetet vilseleda opinionen, tror Friedman.

(International UFO Reporter jan/feb 1988. Sid 23-24. "Top Secret/Majic" sid. 39-40.)

Stanton Friedman

Debatten om Menzels roll

Efter att Friedman gått ut med dessa teorier om Menzel, har en intensiv diskussion satt igång i vilken han både fått stöd och mothugg. Flera ufologer är beredda att acceptera tanken att professors UFO-böcker kan ha varit medveten indoktrinering. Andra däremot invänder att Menzel knappast skulle ha klarat av att spela teater inför sin omgivning i nära tjugofem års tid. Hans ivriga försök att lägga fram naturliga förklaringar till alla UFO-rapporter tyder knappast på hemliga kunskaper i ämnet, anser kritikerna, som också påpekar att Menzels egen familj helt avfärdar dessa konspirationsteorier.

(Amerikanska UFO Magazine, juli/ augusti 1997, Saucer Smear, sept 1996, "Beyond Roswell" av Michael Heseman & Philip Mantle, 1997, sid. 98, "Strange Encounters" av Curt Sutherly, 1996, sid. 52-53 m.fl.)

Friedman har dock inte låtit sig rubbas i sin åsikt. Som svar på kritiken ovan har han hänvisat till samtal han haft med en mängd pensionerade militärer och underrättelseagenter. Dessa bekräftade att anställda inom topphemliga projekt inte får berätta för någon utomstående, inte ens den egna familjen, om vad deras sekretessbelagda arbete handlar om. Sådana personer lär sig helt enkelt, enligt Friedmans sagesmän, att leva två parallella liv och att aldrig någonsin blanda ihop den hemliga och den privata sfären. Mrs Menzel har också mycket riktigt klargjort att hon inte visste någonting om sin makes underrättelseengagemang.

Vidare ger Friedman exempel på andra

kända fall i historien där personer klarat av att spela dubbelspel under lång tid och i mycket farligare situationer än Menzel. Han nämner bland andra de tre sovjetiska spionerna Burgess, MacLean och Philby, som i mer än femton år var etablerade inom den brittiska säkerhetstjänsten och lyckades dölja sina verkliga uppdrag för så väl kolleger som familj och vänner.

(Brev från Friedman 980320, "Top Secret/Majic" sid. 34-35.)

Friedman anser därför sammanfattningsvis, med de kunskaper han skaffat sig om underrättelseväsendet, att det är fullt möjligt att Menzel var engagerad i topphemlig UFO-forskning bakom kulisserna samtidigt som han utåt spelade rollen som ledande skeptiker på området. En Harvard-professor som arbetat tillsammans med Menzel under många år och som kände dennes natur väl, sade under ett samtal med Friedman att Menzel rent av skulle ha varit mycket road av att leva en sådan tillvaro: "Han skulle ha älskat det! Han hade fått delta i århundradets viktigaste händelse och kunde visa hur intelligent han var genom att slå blå dunster i ögonen på alla!" ("Top Secret/Majic" sid. 39.)

En öppen fråga

Vad ska man då tro om fallet Menzel? Några bevis för att professorn hade oärliga avsikter med sina UFO-böcker har inte framkommit. Vad Stanton Friedman och andra gjort är dels att peka på hur väl Menzels agerande följde intentionerna hos

de organisationer han arbetade åt, och dels att med utgångspunkt från hans hemliga liv lägga fram en tänkbar alternativ förklaring till hans offentliga skepsis.

Min personliga uppfattning, efter att ha följt den här debatten en tid, är att Menzels underrättelsearbete och frågan om makthavarnas mörkläggning av UFO-frågan svårligen kan skiljas åt. Om det inte ligger någon sanning alls i påståendena att USAs myndigheter döljer fakta om UFOs, finns det naturligtvis heller ingen anledning att tro att Menzel, sitt djupa NSA-engagemang till trots, var annat än uppriktigt i sina UFO-åsikter. Men om det är riktigt, som gjorts gällande från flera håll, att det pågår en mörkläggning av UFO-ärendet, där Pentagonforskare som dr Bush spelat en viktig roll, då tycker nog åtminstone jag att det är svårt att tro att Menzel, som just vistades i dessa kretsar och var prisad för sin diskretion och pålitlighet, inte skulle ha varit införstådd med vad som pågick. Det är där vi står idag.

Friedman har meddelat att han ämnar fortsätta sin undersökning av fallet och så länge inga säkra bevis framlagts, tycker jag alltså frågan om Menzels motiv får betraktas som öppen.

Håkan Eriksson studerar litteraturvetenskap vid Göteborgs universitet.

Ett UFO, fotograferat i augusti 1968 av en mexikansk affärsman från ett flygplan, vars ena vinge syns till vänster.

Internet

Svenska sajter av new age-typ

Ajkon – www.ajkon.se
HelgonNet – www.helgonnet.se
Esoteria Bookshop – www.esoteria-bookshop.com
Vattumannen – www.vattumannen.se
Bokhandeln Sök & Finn – www.sok-finn.se
Bokförlaget NTB/Parthenon – www.ufo.se/NTB/index.html
Alphaomega – www.alphaomega.se
Wäxthuset på Vaddö – www.waxthuset.se
Ascension Update – www.algonet.se/~glennp/index.htm
Metatron – www.metatron.se/svmaya1.html
Centara – www.algonet.se/~newage/vittid/index.html
A Course in Miracles – www.algonet.se/~johnnym
Curt Jonssons hemsida – www.datom.se/curtjons
Ambres – home2.swipnet.se/~w-24689/index.htm
Astrologi. Ivan Wilhelm – home2.swipnet.se/~w-29498/Astrologi/index.html
Eva-Lena Rosencrantz hemsida – hem1.passagen.se/elr
Här & Nu – www.algonet.se/~nu/hn/home.htm
De kosmiska sidorna – www.algonet.se/~carin_o/indexsv.htm
Blå Kristall Örn – hem1.passagen.se/katchina

Ny forskning, nya tankar

Sällskapet för parapsykologisk forskning – www paranormal.o.se/sspr
Nätverket för Gränsöverskridande Vetenskap – www.algonet.se/~brauer/nw/network.htm
Svenska Slagruteförbundet – hem11.passagen.se/svli1012/index.html
Dan Mattssons hemsidor om slagrutan – home3.swipnet.se
Slagrutans hemsida – www.algonet.se/~eneby/slagruta.htm
Paranormal – paranormal.o.se
CANHELP – home2.swipnet.se/~w-29844/indsve.htm

UFO

UFO-Sverige – www.ufo.se

Skepsis

Vetenskap och Folkbildning – www.physto.se/~presentation.html
Para-nyt – hjem.get2net.dk/wegner

Hälsosajter

Hälsofrämjandet – www.halsoframjandet.se
Svenska Vegetariska Föreningen – www.vegetarian.se
Svenska Frisksportförbundet – www.frisksport.se
Tallmogården – www.dalnet.se/~dahlgren/tallmogarden
Tjäna på att veta – vegetarisk mat – www.kf.se/provkoket/tjana/vego/html
Alternativmedicin – www.alternativmedicin.se
Frisk – frisk.home.ml.org

Nordiska Samfundet

Nordiska Samfundet mot Plågsamma Djurförsök – www.nsmfpd.se

Sökaren

Tidskriften Sökaren – www.sokaren.se

Övrigt

Ralph Lundstens hemsida – www.varboda.se/andromeda

VÄLKOMMEN TILL

Ängsbacka festivalen 98

3-9 JULI

- EN NO MIND CELEBRATION FESTIVAL TILLÄGNAD BUDDHAN INOM DIG.

NO MIND CELEBRATION

Festivalen är sommarens höjdpunkt på Ängsbacka. Festivalen attraherar människor från många olika inriktningar, där det gemensamma är intresset för fördjupad självkännedom.

NO MIND står för inre stillhet, klarhet, kunskap, närvaro och kärlek - då vi inte styrs av framtiden eller det förflutna.

CELEBRATION är när vi lever så intensivt här och nu att sökandet upphör och vi inte kan göra annat än att bara vara, skratta, dansa, älska...leva!

FESTIVAL är en ansamling av galna och livsbejakande människor som vet hur man blir hög av sin egen och andras energi, utan att bli halvt medvetlös av alkohol eller andra stimulantia.

Under festivalen får du träffa många av de mest erfarna kursledarna från när och fjärran, som för dig till den plats i dig själv där tankarna tystnar och hjärtat tar vid. Du väljer själv vilka konserter, workshops, ceremonier, ritualer och meditationer du vill delta i. Du har också rika möjligheter att bara vara, vandra i skogen, sola, bada och umgås.

"Den enda skatten värd att söka efter är din egen natur. Det verkliga äventyret består i att gå in i dig själv"
Osho

Thomas Di Leva

Konserter

THOMAS DI LEVA
- THE SPIRIT OF LOVE
Thomas stod för ett mycket uppskattat och bejublat framträdande på förra årets festival. Nu kommer han åter för att dela med sig av sin värme, humor, insikt och kärlek....

SISTER QAT
AND INSPECTA WITH
YARDEN RIDDIMS,
Sista' Qat and Inspecta representerar den nya generationens reggae artister. Det som kännetecknar det nya gardet är en öppenhet för nya musikaliska influenser utan att kompromissa med budskapet i texterna. Tillsammans levererar Qat och Inspecta en av de mest gedigna och trovärdiga reggae-showerna på länge med inslag av hiphop, ragga och modern r&b. Ta med visselpipan!

MANDALA DAKINI BAND
Meditativ etno-influerad musik med rytmiska undertoner. Musiken är dedikerad till Poonjaji, vars närvaro och inflytande är inspirationskällan.

Festivalplats Ängsbacka Kursgård i Värmland

På Ängsbacka kan du året runt finna kurser av hög kvalitet med inriktning på självkännedom och meditation, ofta med världsledande auktoriteter och inspiratörer. Här kan också du som själv är kursarrangör förlägga kurser.

Kids Special Festival - Nytt för i år!

Barnen och ungdomarnas egen festival med särskilda ledare, speciell matsedel, åldersanpassad meditation, berättarcirklar med sång, musik och kreativa workshops!

INDBILDNINGSORKESTRET

De oerhört populära Köpenhamns-musikanterna från förra årets festival kommer tillbaka och svävar åter fritt mellan dansant folkmusik, kletzmer och stundens inspiration.

Övriga festivalmusiker

Ilya Magnes, Sagaram, Amelea Bång, Göran Strandberg, AbLaZe - Gunnel D'Gosh, Rahul Gosh, Daniel Perez, m.fl..

Musik & dans

ÖVERTONSSÅNG OCH LJUDMYSTIK

Danny Becher från Holland är en av de världsledande inom övertonssång guidar och hjälper dig öppna din röst och ditt lyssnande. Danny ger också en konsert i övertonssång med klockklanger på tibetanska sjungande skålar och andra magiska instrument.

DANSA OCH NJUT TILL EXOTISKA RYTMER

Chandana återkommer med sin uppskattade workshops med ansiktsmålning och dans till levande trummor. Hon har bott många år utomlands, bl.a. 7 år på ön Martinique i Franska Västindien. I sina danskurser skapar hon en färggrann karnevalsstämning där deltagarnas egna steg, rytmer och temperament lockas fram.

AFRIKANSKA TRUMRYTMER

Stifta bekantskap med vad den västafrikanska musiktraditionen har att erbjuda. Enkla grundrytmer och grundläggande spelteknik.

Tillsammans skapar vi musik som det svänger om! Med **Ulf**

Wiegel,
Lennart
Hallström
och
Omesh.

Nukunu

NO MIND

DIDJERIDOO

Lär dig spela detta urgamla instrument från den australiska urbefolkningen med **Ilya Magnes** och **Pauli** från Mandala Dakini

Tantra och möten från hjärtat

HEART DANCE

En glädje för hjärtat med sång, chanting och danser från olika kulturer, ackompanjerad av levande musik. En högenergi-upplevelse av kärlek, glädje, extas och en av

Ava & Paul Lowe

Pratibha från Danmark leder workshops i röstbefrielse och Heart Dance världen över.

"Hjärta till hjärta

Möt nya vänner i lek, i stillhet i samtal, i en kram"

HEART CELEBRATION

Öppna hjärtat på vid gavel, låt din sårbarhet och din glädje föra dig till nya höjder av närvaro, samvaro och gemenskap.

Ma Prem Turiya är en internationellt erkänd terapeut och kursledare som med integritet och respekt skapar ett klimat fyllt av värme, humor och närhet.

Shamanism och sufism

SUFI TEACHINGS

Sufismen "hjärtats väg" är den esoteriska kärnan i Islam. Illusionens slöjor får oss lätt att glömma kärleken. Syftet med sufiska

ceremonier är att få oss att minnas. Workshops i Zikr, Secrets of the Internal Chi, Empowerment of the Rainbow body, In the Garden of Knowers.

Derk Loeks är en kraftfull lärare från USA med en djupt förankrad kunskap i andlighet, permakultur och ekologi.

GLÖDVANDRING

Glödvandring har använts som ceremoni i många olika kulturer sedan urminnes tider vid bl.a. initieringar och helande.

Glödvandringen väcker vår inre eld, får oss att släppa vår rädsla och känsla av otillräcklighet och har en kraftfull transformerande effekt på alla delar av våra liv.

Peggy Dylan, USA, är upphovskvinnan till den västerländska glödvandringstraditionen.

Hon är initierad i indiansk och peruansk shamanism. Peggy har en unik förmåga att inspirera människor till en djup känsla av glädje och tillfredsställelse och av att uppleva andligheten i vardagen. **Övriga workshops** med Peggy; The Power of Spirit, Woman and Spiritual Power.

SVETTHYDDCEREMONI

En helig ritual för transformation och pånyttfödelse. Vi bygger en svetthydda, en kraftplats i moder jords sköte för att närma oss vårt ursprung, samt gör ceremonier för att komma i djup kontakt med jorden, vår intuition och vårt inre lyssnande.

SHAMANISTISKA TRUMRESOR

Möt några av dina kraftdjur och ta lärdom av deras gåvor. De ger dig möjlighet att uppleva dina instinkter och att expandera din föreställningsförmåga. Vi fortsätter utforskandet av dessa djur med Voice Dialogue metoden.

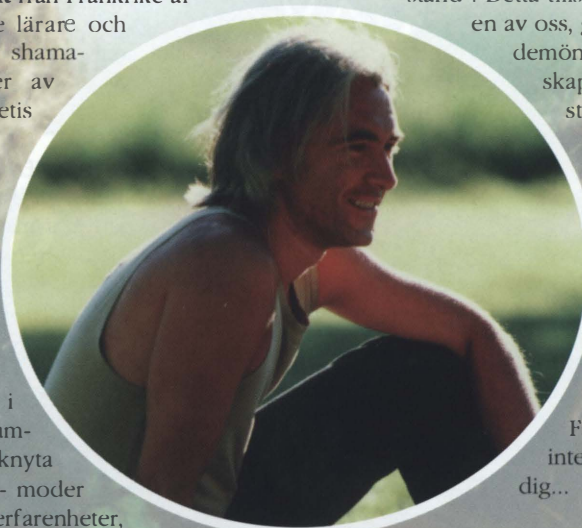
celebration

Jaques Laurent från Frankrike är Voice Dialogue lärare och introducerad i shamanistiska ritualer av Deer Tribe Metis Medicine Society.

CEREMONIER FÖR MODER JORD OCH DEN KVINNIGA URKRAFTEN

Kvinnor har i årtusenden samlat för att återknyta till livets källa - moder jord, utbyta erfarenheter, dela visdom, glädje och smärta och göra ceremonier för att fira den kvinnliga kraften, skönheten och kreativiteten.

Onya C Dowling, Leela och Berit Jarama, drivkrafterna bakom Gaia center i Stockholm arbetar utifrån sufiska och shammanska inspirationskällor.

stånd". Detta tillstånd finns i var och en av oss, gömt under beteendemönster som vi själva skapat och som bokstavigt talat har begravt vårt djupare väsen, vår glädje och vår livslust. Vi antar att det är något fel med oss och använder en stor del av våra liv på att försöka rätta till oss själva. Faktum är att det inte är något fel på dig...

Ava & Paul Lowe från Canada.

Paul Lowe grundade i början av 70-talet Europas största "Growth Center", där han utvecklade många av de metoder som kommit att bli riktlinjer för terapeutiskt arbete världen över. Under 13 år av sitt liv han var känd som Teertha, och var en av de ledande terapeuterna på Oshos ashram i Poona, där han bl.a. utbildade andra terapeuter i Oshoterapi. 1985 gick han sin egen väg och startade "The International Academy of Meditation". De senaste 10 åren har Paul tillsammans med sin hustru Ava levt som andliga guider, för att

Voice Dialog Institutet, psykolog och kroppsterapeut från Holland.

BODYAWARENESS AND GROUP- INTEGRATION

Fördjupa närvaron i nuet genom speglingar av det subtila och intuitiva energisamspelet. Delta i spännande experiment med teatraliskt uttryck och röstbefrielse samt integrera det andliga i det fysiska med yoga, kroppsterapi och andning.

Freek Dam är erfaren i de flesta moderna terapimetoder och meditationstekniker och har utvecklat egna healingtekniker. Han hade länge ett Ashram i Holland men avsåg sig sitt guruskap.

KVINNIG VISDOM

Shakila är en känd intuitiv healer från Norge som hjälper oss att utveckla vår intuition och fördjupa vår meditation.

JA TILL LIVET - MODET ATT VARA SIG SJÄLV

Genom att släppa gamla vanor, tankar och känslor som håller oss tillbaka och hindrar oss från att leva i frihet, kan vi öka vår livsenergi och förmåga att handskas med våra livsomständigheter. När vi säger "ja!" och lever vår egen sanning öppnas porten till verklig kommunikation och kärlek.

VÄLSIGNADE TYSTNAD

Hur hittar vi visdomen och ljuset? Hur väcker vi medkänslan till liv? I stillhet och med hjälp av gamla tibetanska och buddistiska meditationstekniker, Oshos meditationer och energiövningar söker vi i djupet av oss själva.

Vasant från Norge, se presentation under Zen Chi Do!

festival

KONO KONO (DJUPMASSAGE) OCH HONO HONO (HEALING)

Introduktion till traditionell maorisk medicin genom maorimassage. Ta med massageolja!

TANGA UMU WAIRA

- TRADITIONELL MAORISK ÖRTSVETTHYDDA
Ta med svart, rött och vitt tyg, 1 m av varje och gärna lavendel, rosmarin, mynta eller citron.

Maoriprinsessan Erena Rangimarie Rere Omatri Rhöse från Ngati Kuhungunu och Waikatostammen, Aotearoa "det eviga ljusets land" (Nya Zeeland). Hon är Dr i traditionell maorisk medicin, upptagen av Lakotaindianerna, soldansare och fredspipbärare.

*Satsang och
själv-
kännedom*

HOW TO LIVE JOYOUSLY MOMENT TO MOMENT

Det finns ett inre tillstånd som har beskrivits som "Stillheten som övergår allt för-

på en ständig resa genom olika världsdelar dela med sig av sin närvaro, glädje och visdom

SATSANG
Satsang utformar sig som en spontan dialog mellan Nukunu och deltagarna. Att komma till Satsang innebär att träda in i ett energifält, där resonanseffekten med en som är realiserad kan väcka upp dig.

Nukunu har arbetat som psykoterapeut med ett brett spektrum av självutvecklingskurser. Efter ett radikalt andligt uppvaknande har hans arbete blivit fokuserat på att hjälpa människor att realisera sin verkliga essens. Den viktigaste inspirationskällan i hans arbete är hans mästare ShantiMayi.

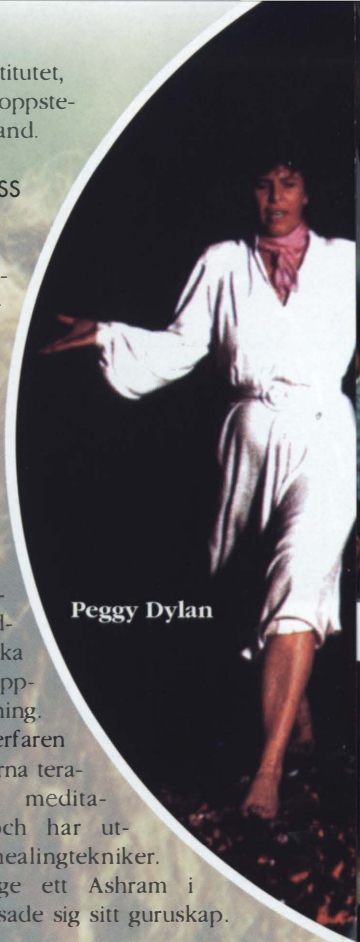
VOICE DIALOGUE

Transformerande psykologi, en spännande metod som förenar modern västerländsk psykologi med österländskt andligt utforskande.

Frans Kocken är grundare av Svenska

Ma Prem Turiya

Peggy Dylan

Zen och Martial Arts

AIKIDO

Prova på Aikido och träning med japansk stridskäpp med en av Europas skickligaste på området.

Mouliko Halén är rikstränare för Aikibai Norge samt Norges Budoförbunds representant för Aikido. Han har tränat Aikido sedan 1973, graderad till svart bälte 5:te dan Aikibai och driver en egen klubb i Oslo, Sunyata Aikido Dojo.

TAI CHI

med **Göran Strandberg** musiker och Tai Chi lärare som praktiserat och undervisat i mer än 20 år.

ZEN CHI DO

Väck din Chi och återknyt kontakten med jorden!

Vasant leder utbildningar i USA, Europa, Mexiko, Indien och grundade "The School of Zen Martial Arts and Centering" i Osho International Commune, Poona, Indien. Han skapar en syntes av det **bästa** från västerländsk terapi och österländsk mystik

ZA-ZEN

sittningar på den traditionella japanska sättet med **Karl Mirsch** från Tyskland.

Övriga workshops

P.g.a. utrymmesbrist presenteras många fler workshopledare och konserter först på festivalen; Släpp poeten loss, Livets rytmer, Möt dina inre barn - psykosyntesterapeut Gunilla Zingmark, Bo i din kropp - Björn "Devadas" Skälén, Daniel Sedona, Ordinary Spirituality, Living in the Unknown - Kira, Dov and friends, målarverkstad - Gunnel D'Gosh Bomerangteatret med Kerstin Backlin och Lisa Brand, m.fl.

Meditationer

*"When you invest
your time in awareness
you get clear
and life becomes fun"*
Paul Lowe

Lär dig meditera! Ett brett urval av olika meditationstekniker: Morgonsatsang - Kundaliniyoga - Vipassana - Dynamic - Kundalini - Nataraj - No Dimension - Chakra Sound - Chakra Breath

SHARINGGRUPPEN

Din fasta punkt under festivalen och höjdpunkten för många av deltagarna förra året. Gruppen består av 8 personer och träffas varje morgon för att stödja varandra under resans gång genom att ge utrymme för var och en som vill att dela med sig. Gruppen hjälper också till med festivalens dagliga sysslor en timme under förmiddagen.

I samarbete med Tidskriften

Övrig information

BEHANDLINGAR

Under festivalen kan du boka individuella behandlingar med de olika workshopledarna. Behandlingarna utannonseras under festivalen.

DROGFRITT

Vår pub kommer att vara öppen några timmar på kvällarna. I övrigt är festivalen drog- och alkoholfri

TIDER

Festivalen börjar fredag 4 juli. Invigning 21.00 på fredag kväll. Ankomst och registrering från 10.00 på fredag morgon. Vi avslutar programmet torsdag den 9 juli med en stor fullmånafest. Hemfärd fredagmorgon 10 juli.

FESTIVALS KOSTNAD 2 900 KR

workshops, musik, vegetarisk mat & tältplats ingår. Biljetter till enstaka dagar säljs ej. Boende i sovsal/-hyra av tält kostar 300 kr extra. Medtag sovsäck eller sängkläder och täcke, samt egen meditationsdyna eller filt. Barn 0-5 år gratis, 6-12 år 500 kr, tonåringar 800 kr. Obs! Vi har inga rum att hyra ut under festivalen. För bekvämare boende kontakta Graninge Vårdshus i Molkom: tel. 0553-100 78.

**Begränsat antal deltagare.
Anmäl dig nu! 300 kr rabatt vid
anmälan innan 1 juni**

ANMÄLAN

görs genom att sätta in 500 kr/person på pg. 441 8551-0, Ängsbacka Kursgård. Ange namn, adress, telefonnummer och skriv "Ängsbacka festivalen" samt om du har med "eget tält / behöver sovplats" eller om du "medtar barn", på pg-talongen. Anmälan är bindande. Biljetter kan också köpas genom Gaia Center och Vattumannen i Stockholm eller Näckrosens Bokhandel i Göteborg.

HABA och **energica förädlare**
energiutveckling och egen kraft

INFORMATION

Kontakta oss på tel. 0553-100 35 fax 0553 100 36 e-mail: angbo@algonet.se eller vår infolinje/mediabox 0553-100 34

ARBETSLÖS ELLER SEMSTERLEDIG...

Du är välkommen att bo på Ängsbacka under maj och juni månad och hjälpa till med förberedelserna inför festivalen. Vi behöver all hjälp vi kan få. Hör av dig om du är intresserad.

VÄGBESKRIVNING

Buss till Karlstad

Från: **Göteborg** Buss 800 (stannar i Molkom.)

Stockholm Swebus/Säfflebus

Oslo Swebus direkt till Karlstad

Från Karlstad till Molkom:

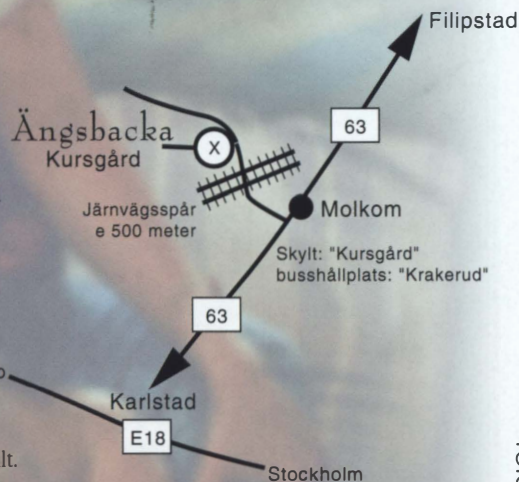
Värmlandstrafik Buss 400, Swebus 800

Tåg går dagligen till Karlstad. Flyg 2 ggr dagligen från Stockholm, Oslo & Köpenhamn.

Swebuss 020-22 55 80,

Säfflebus 031-711 54 60, 054 -15 53 80

Värmlandstrafik 0563-53200

**Vi reserverar oss för ändringar i
festivalsprogrammet!**

ÄNGSBACKA KURSGÅRD

- mötesplatsen för människor i utveckling,

660 60 MOLKOM,

TEL 0553-100 35, FAX 0553-100 36

E-MAIL: angbo@algonet.se